Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

18. září 2024[i]*

„Hospodářská soutěž – Zneužití dominantního postavení – Trh s čipovými sadami pro základní pásmo UMTS – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP – Predátorské ceny – Pravomoc autora aktu – Právo na obhajobu – Vymezení relevantního trhu – Dominantní postavení – Zneužití – Rekonstrukce cen – Stanovení referenčních nákladů – Analýza cen a nákladů – Neexistence požadavku prokázat existenci konkrétních účinků – Úmysl vyloučit konkurenta z trhu – Objektivní odůvodnění – Výpočet výše pokuty – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 – Hodnota tržeb – Dodatečná částka – Pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci“

Ve věci T-671/19,

Qualcomm, Inc, se sídlem v San Diegu, Kalifornie (Spojené státy), zástupci: M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. English a A. Kontosakou, advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley a C. Urraca Caviedes, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Nvidia Corp., zástupci: M. Dolmans, advokát, P. Stuart, barrister-at-Law, a W. Lin, solicitor,

vedlejší účastnicí řízení,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení: D. Spielmann, předseda, V. Valančius, R. Mastroianni (zpravodaj), I. Gâlea a T. Tóth, soudci,

za soudní kancelář: M. Zwozdziak-Carbonne, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: angličtina.

po jednání konaném ve dnech 13. až 15. března 2023,

vydal tento

Rozsudek

1 Žalobkyně, společnost Qualcomm Inc, se žalobou podanou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 5361 final ze dne 18. července 2019 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.39711 – Qualcomm (vylučující ceny)] (dále jen „napadené rozhodnutí“), nebo, v případě, že by toto rozhodnutí nebylo zrušeno, zrušení nebo snížení výše pokuty, která jí byla uložena tímto rozhodnutím.

Skutečnosti předcházející sporu

Kontext věci

2 Společnost Qualcomm je americká společnost založená v roce 1985, která působí v oblasti mobilních a bezdrátových technologií. Činnost vykonává zejména prostřednictvím společností Qualcomm CDMA Technologies (dále jen „QCT“) a Qualcomm Technology Licensing. QCT je vývojářem a dodavatelem zejména čipů základního pásma, polovodičové technologie a systémového softwaru založeného na vícenásobném přístupu s dělením kódu (CDMA), ortogonálním vícenásobném přístupu s dělením frekvence (OFDMA) a dalších technologiích používaných především pro hlasovou a datovou komunikaci. Čipy společnosti Qualcomm jsou prodávány (a k jejímu systémovému softwaru je poskytována licence) podnikům pro použití v mobilních telefonech, tabletech, noteboocích, datových modulech a další spotřební elektronice. Společnost Qualcomm Technology Licensing spravuje program na udělování licencí týkajících se duševního vlastnictví společnosti Qualcomm především poskytováním licencí dodavatelům mobilních zařízení.

3 Taková mobilní zařízení, jako jsou mobilní telefony, tablety a další připojená zařízení, vyžadují mobilní připojení k vysokorychlostnímu internetu prostřednictvím celulárních mobilních telekomunikačních sítí.

4 Základním komponentem zajišťujícím mobilní připojení v zařízení je procesor základního pásma, který zajišťuje zpracování signálu podle komunikačních protokolů popsaných v mobilních standardech. Procesory základního pásma mohou být integrovány přímo do takových mobilních zařízení, jako jsou chytré telefony, nebo do externích modulů, které jsou následně integrovány do zařízení. Takový procesor je tvořen z polovodičových materiálů (jako je křemík) a je zabalen v čipu označeném jako „čip základního pásma“.

5 Některé typy mobilních zařízení vyžadují kromě procesoru základního pásma také aplikační procesor, který slouží ke správě operačního systému a takových aplikací, jako je messenger, prohlížeč internetu, obrázky a hry. Tento aplikační procesor může být dodáván jako samostatný produkt, v samostatném čipu nebo integrovaný s procesorem základního pásma ve stejném čipu. Čipy základního pásma lze rozdělit na:

– samostatné čipy základního pásma (označované také jako „slim čipy základního pásma“ nebo „slim modemy“), které neobsahují žádný aplikační procesor;

– integrované čipy základního pásma, pokud jsou čipy základního pásma integrovány s aplikačním procesorem.

6 Bez ohledu na přítomnost aplikačního procesoru je procesor základního pásma obvykle kombinován se dvěma dalšími prvky, které doplňují jeho funkčnost, a to s radiokomunikačním integrovaným obvodem, označovaným také jako „RF vysílač a přijímač“, a integrovaným obvodem pro řízení napájení. Tyto tři prvky (procesor základního pásma, RF vysílač a přijímač a integrovaný obvod pro řízení napájení) jsou nezbytné pro mobilní připojení a obvykle se nakupují od stejného dodavatele buď společně, nebo samostatně.

7 Čipy základního pásma se obvykle prodávají výrobcům původního zařízení, kteří je zabudovávají do zařízení využívajících mobilní připojení, jako jsou společnosti Apple, HTC Corporation, Huawei Technologies Co. Ltd (dále jen „Huawei“), LG Corp., Nokia Corporation, Samsung Group (dále jen „Samsung“) a ZTE Corporation.

8 V letech 2009 až 2011 bylo možné mobilní zařízení s čipy základního pásma rozdělit do dvou velkých kategorií. Zaprvé mobilní telefony (různých typů, od těch, které poskytují pouze základní funkce, jako jsou hlasové služby, až po chytré telefony) a zadruhé zařízení MBB, tj. zařízení poskytující jiné připojení než mobilní telefony, zpravidla bez hlasových služeb (např. tablety, datové karty, jako jsou USB klíče s mobilním přístupem, bezdrátové směrovače pracující na Mifi nebo notebooky).

9 Mnohá zařízení MBB, jako jsou datové karty, využívala především slim modemy, protože nevyžadovala žádnou funkci zpracování, ale pouze připojení, a trh s těmito zařízeními, zejména s těmi, která jsou kompatibilní s komunikačními standardy třetí generace (3G) založenými na technologii „Universal Mobile Telecommunications Systém“ (UMTS) byl podstatně menší než trh s mobilními telefony.

10 Jak bylo uvedeno v bodě 4 výše, pro zajištění připojení musí čip základního pásma používat jeden z komunikačních standardů. Původně komunikační standardy první generace (1G), tj. analogové komunikační standardy, a komunikační standardy druhé generace (2G), které je nahradily, tj. digitální komunikační standardy, poskytovaly pouze hlasovou komunikaci. Následně byl standard vyvinutý pro komunikační standardy 2G, a sice „Global System for Mobile Communication“ (GSM), rozšířen za účelem podpory vyšších rychlostí přenosu dat a přenosu paketových dat prostřednictvím rozšíření „General Packet Radio Services“ (GPRS) a „Enhanced Data rates for GSM Evolution“ (EDGE).

11 Komunikační standardy 3G, založené na technologii UMTS, a sice mobilní bezdrátové komunikační technologii, byly zpočátku (kolem roku 2000) schopny zpracovávat data rychlostí až 0,348 megabitů za sekundu (Mb/s), což bylo nedostatečné pro typické vysokorychlostní aplikace, jako je plnohodnotné prohlížení internetu a streamování videa. Následný vývoj zvýšil kapacitu přenosu dat těchto komunikačních standardů. Technologie „High Speed Packet Access“ (HSPA) umožnila zpracovávat data rychlostí až 14 Mb/s a následně technologie „Evolved High Speed Packet Access“ (HSPA+) umožnila zpracovávat data rychlostí až 28 Mb/s, či dokonce 42 Mb/s.

12 Čipy podporující technologii UMTS (dále jen „čipy UMTS“) v zásadě rovněž podporovaly rozšířený standard GSM/EDGE, původně optimalizovaný pro hlasovou telefonii. Důvodem bylo, že tento rozšířený standard byl pro mobilní telefony stále nezbytný, protože pro většinu provozovatelů mobilních sítí hrál GSM stále důležitou roli z hlediska pokrytí a kapacity. Tento

rozšířený standard totiž mohl být užitečný pro zařízení MBB, i když nemohl poskytovat širokopásmové připojení. Díky podpoře základního připojení GSM umožňoval zajistit kontinuitu služeb v případě výpadků v pokrytí sítě pomocí technologie UMTS.

13 Počínaje koncem roku 2008 se objevila technologie „Long Term Evolution“ (LTE). První čipy podporující LTE byly kompatibilní výhradně s touto technologií, což bránilo jejich praktickému využití vzhledem k omezenému rozšíření sítí LTE. Významní dodavatelé čipů základního pásma postupně vyvinuli čipy podporující technologie UMTS i LTE, z nichž první byly komerčně dostupné v roce 2011 nebo 2012. Technologie UMTS a LTE byly vyvíjeny souběžně s cílem zlepšit výkon a interoperabilitu.

Správní řízení

14 Dne 30. června 2009 podala společnost Icera Inc. u Evropské komise stížnost na společnost Qualcomm, která byla následně nahrazena revidovanou a aktualizovanou verzí ze dne 8. dubna 2010 (dále jen „stížnost“), na jejímž základě Komise zahájila šetření.

15 V roce 2012 poskytla vedlejší účastnice řízení, společnost Nvidia Corp, která v květnu 2011 nabyla společnost Icera, další informace, které zahrnovaly stížnost a obvinění společnosti Qualcomm z predátorských cen.

16 Od června 2010 do července 2015 zaslala Komise několik žádostí o informace společnostem Qualcomm, Icera nebo Nvidia a dalším subjektům působícím v odvětví čipů základního pásma. Komise konkrétně zaslala společnosti Qualcomm zaprvé žádost o informace ze dne 7. června 2010 přijatou na základě čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), zadruhé žádost o informace ze dne 3. listopadu 2011 přijatou podle čl. 18 odst. 3 uvedeného nařízení, zatřetí žádost o informace ze dne 10. července 2013 přijatou podle čl. 18 odst. 3 téhož nařízení, začtvrté žádost o informace ze dne 13. února 2014 přijatou podle čl. 18 odst. 1 a 2 téhož nařízení, zapáté žádost o informace ze dne 13. října 2014 přijatou podle čl. 18 odst. 3 téhož nařízení a nakonec spojenou žádost o informace ze dne 14. ledna 2015, která byla přijata rovněž ve věci AT.40220 – Qualcomm (platby za výlučný odběr). Proti konečnému rozhodnutí v této věci byla podána žaloba k Tribunálu [rozsudek ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr), T-235/18, EU:T:2022:358].

17 Dne 16. července 2015 zahájila Komise ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81) řízení proti společnosti Qualcomm ve věci AT.39711 – Qualcomm (vylučující ceny). Toto řízení se týkalo údajného zneužití dominantního postavení společností Qualcomm v podobě predátorských cen na trhu s čipy UMTS.

18 Dne 8. prosince 2015 vydala Komise ve smyslu čl. 27 odst. 1 nařízení č. 1/2003 a čl. 10 odst. 1 nařízení č. 773/2004 oznámení námitek určené společnosti Qualcomm (dále jen „oznámení námitek“).

19 V období od prosince 2015 do července 2016 získala společnost Qualcomm přístup ke spisu.

20 Společnost Qualcomm konkrétně dopisem ze dne 18. dubna 2016 požádala úředníka pro slyšení v souladu s čl. 3 odst. 7 a čl. 7 odst. 1 rozhodnutí předsedy Evropské komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. 2011, L 275, s. 29) o dodatečný přístup k některým skutečnostem ve spise. Po přezkoumání úředníkem pro slyšení byly společnosti Qualcomm poskytnuty úplnější verze spisu.

21 Dne 15. srpna 2016 zaslala společnost Qualcomm odpověď na oznámení námitek (dále jen „odpověď na oznámení námitek“), která vyvracela předběžné závěry Komise.

22 Dne 10. listopadu 2016 se na žádost společnosti Qualcomm konalo slyšení.

23 V návaznosti na toto slyšení Komise podnikla další šetření a v letech 2017 až 2019 zaslala společnosti Qualcomm a dalším subjektům působícím v odvětví čipů základního pásma nové žádosti o informace.

24 Komise konkrétně dne 30. ledna 2017 zaslala společnosti Qualcomm žádost o informace podle čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003, na kterou společnost Qualcomm neodpověděla. Dne 31. března 2017 zaslala Komise společnosti Qualcomm žádost o informace rozhodnutím podle čl. 18 odst. 3 uvedeného nařízení.

25 Dne 13. června 2017 podala společnost Qualcomm u Tribunálu žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 31. března 2017. Podala rovněž návrh založený na článcích 278 a 279 SFEU, kterým se domáhala především odkladu vykonatelnosti uvedeného rozhodnutí nebo podpůrně přijetí předběžných opatření v tomto ohledu. Usnesením ze dne 12. července 2017, Qualcomm a Qualcomm Europe (T-371/17 R, nezveřejněné, EU:T:2017:485), předseda Tribunálu návrh na odklad vykonatelnosti odmítl a rozsudkem ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise (T-371/17, nezveřejněný, EU:T:2019:232), Tribunál zamítl návrh na zrušení tohoto rozhodnutí. Kasační opravný prostředek společnosti Qualcomm znějící na zrušení tohoto rozsudku Soudní dvůr v plném rozsahu zamítl rozsudkem ze dne 28. ledna 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 Dne 10. listopadu 2017 zaslala Komise podle čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003 společnosti Qualcomm novou žádost o informace.

27 Dne 19. července 2018 vydala Komise doplňující oznámení námitek (dále jen „doplňující oznámení námitek“) určené společnosti Qualcomm, v němž tvrdila, že doba trvání predátorského jednání byla omezenější, a použila upravenou metodiku pro porovnání cen a nákladů společnosti Qualcomm souvisejících s dotčenými údajně predátorskými prodeji.

28 V období od 31. července do 28. září 2018 získala společnost Qualcomm přístup k dokumentům, které byly založeny do spisu Komise po vydání oznámení námitek ze dne 8. prosince 2015.

29 Dne 22. října 2018 zaslala společnost Qualcomm odpověď na doplňující oznámení námitek (dále jen „odpověď na doplňující oznámení námitek“), v níž zpochybnila předběžné závěry Komise uvedené v oznámení námitek a doplněné v doplňujícím oznámení námitek.

30 Dne 10. ledna 2019 se na žádost společnosti Qualcomm konalo druhé slyšení.

31 Dne 5. února 2019 zaslala Komise společnosti Qualcomm žádost o informace podle čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003.

32 Dne 22. února 2019 zaslala Komise společnosti Qualcomm dopis uvádějící skutkové okolnosti (dále jen „dopis uvádějící skutkové okolnosti“), jehož účelem bylo podle Komise zaprvé poskytnout společnosti Qualcomm vysvětlení k některým skutečnostem uvedeným v doplňujícím oznámení námitek, které společnost Qualcomm zpochybnila v odpovědi na doplňující oznámení námitek, zadruhé informovat společnost Qualcomm o již dříve existujících důkazech, které nebyly výslovně uvedeny v oznámení námitek a doplňujícím oznámení námitek, ale které mohly být po doplňující analýze spisu relevantní pro podložení předběžných závěrů v oznámení námitek, tak jak byly doplněny v doplňujícím oznámení námitek, a zatřetí obeznámit společnost Qualcomm s určitými omezenými aktualizacemi analýzy cen a nákladů provedené v doplňujícím oznámení námitek. Dopis uvádějící skutkové okolnosti obsahoval v přílohách další dokumenty, které nebyly společnosti Qualcomm dříve poskytnuty.

33 Ve dnech 24. března a 25. dubna 2019 předložila společnost Qualcomm připomínky k dopisu uvádějícímu skutkové okolnosti.

34 Dne 18. července 2019 přijala Komise napadené rozhodnutí.

Obsah napadeného rozhodnutí

Dotčené výrobky

35 Poté, co Komise vyvrátila námitky společnosti Qualcomm týkající se údajných procesních pochybení ve správním řízení, podrobně popsala kontext, v němž společnost Qualcomm a její konkurenti, včetně společnosti Icera, působili v oblasti technologií a duševního vlastnictví. Zvláště uvedla, že výrobky, jichž se týkalo její šetření, jsou čipy UMTS, a to čipy společnosti Qualcomm MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, které v době údajného protiprávního jednání konkurovaly čipům UMTS společnosti Icera, konkrétně čipům ICE8040, ICE8042 a ICE8060.

36 Podle názoru Komise byly všechny tyto výrobky samostatnými čipy základního pásma, které podporovaly datové připojení s rychlostí downlinku od 7,2/14,4 Mb/s do 28 Mb/s v období od 1. července 2009 do 30. června 2011 (dále jen „relevantní období“). Konkrétně čip MDM8200 byl prvním samostatným čipem základního pásma společnosti Qualcomm určeným pro zařízení MBB podporující technologii HSPA+ s rychlostí downlinku až 28 Mb/s. Poprvé byl uveden na trh v květnu 2009 a jeho komerční životnost skončila 30. března 2011. Mezitím byl od roku 2010 postupně nahrazován čipem MDM8200A, jeho vylepšenou verzí, která byla po drobných úpravách schopna podporovat i hlasové funkce. Stejně jako čipy MDM8200 a MDM8200A byl i čip MDM6200 primárně určen pro aplikace datového provozu. Podporoval technologii HSPA+ s rychlostí downlinku až 14,4 Mb/s a také hlasové funkce bez nutnosti jakýchkoli úprav. V omezeném množství se dodával od druhého čtvrtletí roku 2010, od roku 2011 se prodával ve větším množství a na trhu byl uváděn minimálně do konce roku 2017.

37 Čip Icera ICE8040 nebo Espresso-300 byl také samostatný čip základního pásma, který byl uveden na trh v říjnu 2008. Zpočátku byl schopen podporovat maximální rychlost downlinku 10 Mb/s a díky svým vlastnostem mohl snadno využívat softwarová vylepšení a upgrady, zejména s cílem postupně zvyšovat rychlost downlinku až na 21 Mb/s. Čip ICE8042 nebo Espresso-302 byl vylepšenou variantou čipu ICE8040, která byla uvedena na trh v prosinci 2009 s rychlostí downlinku až 14,4 Mb/s, jež byla v březnu 2010 díky softwarovým aktualizacím zvýšena na 21 Mb/s. Nižší verzi tohoto čipu, a sice čip Espresso-302-1, který mohl poskytovat maximální rychlost downlinku pouze 7,2 Mb/s, společnost Icera prodávala společnosti ZTE. Konečně čip

ICE8060 nebo Espresso-400, oznámený v říjnu 2010, využíval architekturu softwarově definovaného modemu společnosti Icera a rychlost downlinku až 28 Mb/s. K dispozici byla také nižší verze tohoto čipu, a sice čip E-400-1, který dosahoval maximální rychlosti downlinku 7,2 Mb/s.

Relevantní trh

38 Komise definovala relevantní trh pro dotčené výrobky jako „volný“ trh samostatných a integrovaných čipů základního pásma kompatibilních s technologií UMTS (dále jen „trh s čipy UMTS“). K tomuto závěru dospěla zejména s přihlédnutím k zastupitelnosti mezi čipy UMTS a čipy podporujícími jiné technologie a k neexistenci konkurenčních omezení ze strany vertikálně integrovaných výrobců čipů základního pásma. Ze zeměpisného hlediska byl tento trh definován jako celosvětový.

Dominantní postavení

39 Na základě následujících důkazů Komise konstatovala, že společnost Qualcomm měla na celosvětovém trhu s čipy UMTS dominantní postavení přinejmenším v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011.

40 Zaprvé měla společnost Qualcomm v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 na relevantním trhu podíl přibližně 60 %.

41 Zadruhé na relevantním trhu existovala řada překážek vstupu na trh a expanze, například potřeba vynaložení značných počátečních investic do výzkumu a vývoje (R&D) při navrhování čipů UMTS, jakož i různé překážky související s právy duševního vlastnictví společnosti Qualcomm, včetně sítě zpětných licencí.

42 Zatřetí obchodní síla zákazníků, kteří nakupují čipy společnosti Qualcomm, nemohla ovlivnit dominantní postavení společnosti Qualcomm během relevantního období.

Zneužití dominantního postavení

43 Komise měla za to, že společnost Qualcomm zneužila svého dominantního postavení tím, že v relevantním období dodávala určitá množství svých tří čipů UMTS, konkrétně čipů MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, dvěma svým hlavním zákazníkům, a to společnostem Huawei a ZTE, za ceny nižší, než byly její náklady, s cílem vyloučit společnost Icera, která byla v té době jejím hlavním konkurentem ve špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS.

44 Podle názoru Komise hodlala společnost Qualcomm omezením růstu společnosti Icera ve špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS, který v té době tvořily téměř výhradně čipy používané ve vysokorychlostních zařízeních MBB, zabránit tomuto malému a finančně omezenému podniku v dosažení dobré pověsti a rozsahu nezbytných ke zpochybnění jejího dominantní postavení na tomto trhu, zejména s ohledem na očekávaný potenciál růstu tohoto segmentu v důsledku rostoucího globálního rozšíření tzv. chytrých mobilních telefonů. Komise měla za to, že cílem společnosti Qualcomm bylo připravit výrobce původního zařízení v tomto segmentu o alternativní zdroj čipů pro jejich mobilní telefony a tím omezit výběr pro spotřebitele.

45 Komise určila pro své závěry jako klíčové následující faktory.

46 Cenové praktiky společnosti Qualcomm se odehrávaly v kontextu rozšiřování přítomnosti společnosti Icera na trhu čipů UMTS jako životaschopného dodavatele čipů UMTS, což představovalo rostoucí hrozbu pro činnost společnosti Qualcomm. Proto, aby společnost Qualcomm zajistila, že činnost společnosti Icera nedosáhne kritické velikosti, která by ohrozila její postavení na tomto trhu, přijala preventivní opatření v podobě cílených cenových ústupků vůči svým dvěma strategicky významným zákazníkům, a to společnostem Huawei a ZTE. Společnost Qualcomm se totiž domnívala, že vyhlídky společnosti Icera na rozvoj závisejí na její schopnosti navázat obchodní vztahy s těmito dvěma společnostmi. Preventivní opatření společnosti Qualcomm byla založena na strategii „více čipů“, která zahrnovala tři její čipy konkurující nejpokročilejším čipům společnosti Icera a jejím cílem bylo zejména ochránit její postavení na trhu v segmentu vysokorychlostních čipů určených pro mobilní telefony, přičemž na tento trh společnost Icera plánovala vstoupit poté, co si zajistí svou přítomnost v segmentu čipů určených pro vysokorychlostní zařízení MBB.

47 Podle Komise analýza cen uplatňovaných společností Qualcomm pro společnosti Huawei a ZTE a nákladů společnosti Qualcomm na výrobu jejích čipů ukázala, že společnost Qualcomm prodala určité množství čipů pod svými dlouhodobými průměrnými přírůstkovými náklady (dále jen „LRAIC“) a v každém případě pod svými průměrnými celkovými náklady (dále jen „ATC“), jakož i omezené množství čipů MDM6200 za ceny pod svými průměrnými variabilními náklady (dále jen „AVC“). Výsledky provedené analýzy cen a nákladů byly potvrzeny důkazy v podobě interních a současných dokumentů společnosti Qualcomm, které prokazují záměr společnosti Qualcomm vyloučit společnost Icera z trhu.

– *Nedostatek odůvodnění*

48 Komise měla za to, že společnost Qualcomm nepředložila platné objektivní odůvodnění nebo účinnou obhajobu svého jednání.

– *Jediné a trvající protiprávní jednání*

49 Komise dospěla k závěru, že predátorské prodeje společnosti Qualcomm společnostem Huawei a ZTE společně představovaly jediné a trvající protiprávní jednání, které trvalo po celou dobu relevantního období.

– *Pravomoc Komise*

50 Podle názoru Komise má Komise pravomoc uplatnit článek 102 SFEU a článek 54 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/052, s. 3, dále jen „Dohoda o EHP“) na protiprávní jednání společnosti Qualcomm, jelikož bylo spácháno a může mít podstatné, okamžité a předvídatelné účinky v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP) a znatelně ovlivnilo obchod mezi členskými státy a mezi smluvními stranami EHP.

– *Sankce*

51 Ačkoli v době přijetí napadeného rozhodnutí bylo protiprávní jednání společnosti Qualcomm ukončeno, Komise jí přesto uložila, aby se zdržela opakování jednání popsaného v tomto rozhodnutí, jakož i jakéhokoli jednání či chování, které by mělo stejný nebo rovnocenný účel nebo důsledek jako toto jednání.

52 Pokuta uložená společnosti Qualcomm za protiprávní jednání, kterou Komise vypočítala na základě zásad stanovených v Pokynech pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C210/2, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“), činí 242 042 000 eur.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

Řízení

53 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 1. října 2019 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

54 Komise požádala o dvojí prodloužení lhůty pro předložení žalobní odpovědi, a to dne 4. února a 24. března 2020, s ohledem na délku žaloby a množství přiložených dokumentů. Tato prodloužení jí byla povolena.

55 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. března 2020 požádala společnost Nvidia o vstup do probíhajícího řízení jako vedlejší účastnice řízení na podporu návrhových žádání Komise. Návrh na vstup do řízení byl doručen hlavním účastnicím řízení v souladu s čl. 144 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Hlavní účastnice řízení nevznesly proti návrhu námitky.

56 Dne 11. června 2020 předložila Komise kanceláři Tribunálu žalobní odpověď.

57 Dne 6. července 2020 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty pro předložení repliky s ohledem na délku žalobní odpovědi a množství přiložených dokumentů. Toto prodloužení jí bylo povoleno.

58 Dne 5. října 2020 předložila žalobkyně kanceláři Tribunálu repliku.

59 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 15. října 2020 po několikerém prodloužení lhůty žalobkyně a Komise požádaly na základě čl. 144 odst. 2 a 7 jednacího řádu, aby byly některé informace obsažené v žalobě a v některých jejích přílohách považovány za důvěrné ve vztahu ke společnosti Nvidia. Uvedené účastnice řízení předložily společnou nedůvěrnou verzi těchto dokumentů.

60 Dne 23. října 2020 požádala Komise o prodloužení lhůty pro předložení dupliky s ohledem na délku repliky a množství přiložených dokumentů. Toto prodloužení jí bylo povoleno.

61 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. listopadu 2020 Komise požádala, aby byly některé informace obsažené v žalobní odpovědi považovány ve vztahu ke společnosti Nvidia za důvěrné. Téhož dne Komise předložila po dohodě s žalobkyní společnou nedůvěrnou verzi žalobní odpovědi a jejích příloh.

62 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. listopadu 2020 žalobkyně požádala, aby byly některé informace obsažené v žalobní odpovědi a jejích přílohách a v procesních dokumentech, které byly sděleny soudní kanceláři v období od 30. června do 5. října 2020, považovány ve vztahu ke společnosti Nvidia za důvěrné.

63 Usnesením ze dne 25. listopadu 2020, Qualcomm v. Komise (T-671/19, nezveřejněné), předseda pátého senátu Tribunálu rozhodl o povolení vstupu společnosti Nvidia do řízení jako vedlejší účastnice řízení a rozhodl, že o náhradě nákladů bude rozhodnuto později.

64 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 15. prosince 2020 a 18. ledna 2021 vznesla společnost Nvidia námitky proti žádostem o důvěrné zacházení týkajícím se žaloby, žalobní odpovědi a některých příloh.

65 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 16. prosince 2020 Komise požádala, aby byly některé informace obsažené v replice a v její příloze C.8 ve vztahu ke společnosti Nvidia považovány za důvěrné.

66 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 22. prosince 2020 žalobkyně požádala, aby byly některé informace obsažené v replice a jejích přílohách a v procesních dokumentech, které byly sděleny soudní kanceláři v období od 5. října do 9. prosince 2020, považovány ve vztahu ke společnosti Nvidia za důvěrné. Téhož dne předložily hlavní účastnice řízení společnou nedůvěrnou verzi repliky a jejích příloh.

67 Dne 21. ledna 2021 předložila Komise kanceláři Tribunálu dupliku.

68 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 25. února 2021 Komise poté, co jí byla prodloužena lhůta, požádala, aby byly některé informace obsažené v duplice považovány ve vztahu ke společnosti Nvidia za důvěrné. Téhož dne Komise po dohodě s žalobkyní předložila společnou nedůvěrnou verzi dupliky a její přílohy.

69 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 26. února 2021 žalobkyně poté, co jí byla prodloužena lhůta, požádala, aby byly další informace obsažené v duplice a její příloze a v procesních dokumentech, které byly sděleny soudní kanceláři v období od 18. prosince 2020 do 10. února 2021, považovány ve vztahu ke společnosti Nvidia za důvěrné.

70 Usnesením ze dne 22. července 2021, Qualcomm v. Komise (T-671/19, nezveřejněné, EU:T:2021:502), předseda pátého senátu vyhověl žádostem o důvěrné zacházení týkajícím se některých informací uvedených v žalobě a jejích přílohách A.1 a A.29 a v žalobní odpovědi a zamítl obdobné žádosti týkající se ostatních procesních dokumentů. Žalobkyni a Komisi tak byla poskytnuta lhůta pro předložení nových nedůvěrných verzí některých písemností obsažených ve spise. Ve dnech 16. a 17. září 2021 hlavní účastnice řízení poté, co jim byla prodloužena lhůta, předložily společnou nedůvěrnou verzi těchto dokumentů.

71 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. října 2021 předložila společnost Nvidia spis vedlejšího účastníka.

72 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. listopadu 2021 Komise uvedla, že nepředloží vyjádření ke spisu vedlejší účastnice.

73 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. listopadu 2021 předložila žalobkyně vyjádření ke spisu vedlejší účastnice.

74 Písemná část řízení byla ukončena dne 29. listopadu 2021.

75 Dne 8. února 2022 požádala žalobkyně, aby byla vyslechnuta na jednání.

76 Na návrh pátého senátu rozhodl Tribunál na základě článku 28 jednacího řádu o postoupení věci pátému rozšířenému senátu.

77 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byl podle čl. 27 odst. 5 jednacího řádu soudce zpravodaj přidělen k prvnímu rozšířenému senátu, jemuž byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.

78 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál o zahájení ústní části řízení.

79 Dne 2. prosince 2022 vyzval Tribunál v rámci organizačních procesních opatření hlavní účastnice řízení, aby odpověděly na některé otázky. Žalobkyně na tyto otázky odpověděla dne 16. prosince 2022. Komise poté, co jí byla prodloužena lhůta pro podání odpovědí, odpověděla dne 16. ledna 2023.

80 Na žádost hlavních účastnic řízení byla prodloužena lhůta pro podání žádostí o důvěrné zacházení s jejich odpověďmi na otázky Tribunálu. Nakonec byla stanovena lhůta do 31. ledna 2023, kdy byly předloženy společné nedůvěrné verze těchto odpovědí.

81 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 16. února 2023 vznesla společnost Nvidia poté, co jí byla prodloužena lhůta, námitky proti těmto žádostem o důvěrné zacházení týkajícím se odpovědí hlavních účastnic řízení na otázky položené Tribunálem.

82 Zpráva k jednání byla zaslána účastnicím řízení a žalobkyně k ní předložila vyjádření dne 27. ledna 2023 a Komise k ní předložila vyjádření dne 16. února 2023. Tribunál vzal tato vyjádření na vědomí.

83 Usnesením ze dne 8. března 2023, Qualcomm v. Komise (T-671/19, nezveřejněné, EU:T:2023:125), předseda prvního rozšířeného senátu vyhověl některým žádostem o důvěrné zacházení týkajícím se informací uvedených v odpovědích hlavních účastnic řízení na otázky položené Tribunálem a ostatní žádosti zamítl. Žalobkyni a Komisi tak byla poskytnuta lhůta ke sdělení nových nedůvěrných verzí těchto odpovědí. Dne 10. března 2023 předložily hlavní účastnice řízení společnou nedůvěrnou verzi těchto dokumentů.

84 Vzhledem k překážce na straně jednoho z členů prvního rozšířeného senátu předseda tohoto senátu určil jiného soudce k doplnění tohoto senátu.

85 Ústní část řízení byla ukončena po jednání konaném dne 15. března 2023. Vzhledem k tomu, že se jeden z členů senátu nemohl v důsledku překážky na jeho straně účastnit porady po uplynutí svého funkčního období dne 27. září 2023, se porad Tribunálu v souladu s článkem 22 a čl. 24 odst. 1 jednacího řádu účastnili tři soudci, jejichž podpisy jsou uvedeny v tomto rozsudku.

Návrhová žádání účastnic řízení

86 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušit napadené rozhodnutí;

– „zrušil nebo podpůrně podstatně snížil výši uložené pokuty“;

– nařídil organizační procesní opatření nebo dokazování s cílem uložit Komisi, aby potvrdila, že skryté části obsažené v některých dokumentech ve spise jsou skutečně založeny na pevných tvrzeních o obchodním tajemství, a aby o tom informovala společnost Qualcomm nebo aby tyto dokumenty získala za účelem přezkoumání platnosti tvrzení vedlejší účastnice;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

87 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil společnosti Qualcomm náhradu nákladů řízení.

88 Společnost Nvidia navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil společnosti Qualcomm náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

89 Předně, jak bylo uvedeno v bodech 59, 61 a 62 výše, hlavní účastnice řízení požádaly o vynechání některých informací obsažených v jejich spisech a dalších procesních dokumentech vůči společnosti Nvidia, a tedy i vůči veřejnosti. Společnost Nvidia vznesla námitky proti žádostem o důvěrné zacházení s některými informacemi. Usneseními ze dne 22. července 2021, Qualcomm v. Komise (T-671/19, nezveřejněné, EU:T:2021:502), a ze dne 8. března 2023, Qualcomm v. Komise (T-671/19, nezveřejněné, EU:T:2023:125), předsedové pátého, resp. prvního rozšířeného senátu vyhověli některým žádostem o důvěrné zacházení a ostatní žádosti zamítli.

90 Pokud účastník řízení podá žádost podle čl. 144 odst. 2 jednacího řádu, přísluší předsedovi v zásadě rozhodnout pouze o dokumentech a informacích, jejichž důvěrnost je zpochybněna (v tomto smyslu a obdobně viz usnesení ze dne 26. ledna 2018, FV v. Rada, T-750/16, nezveřejněné, EU:T:2018:59, bod 14 a citovaná judikatura).

91 Bez ohledu na neexistenci zpochybnění však Tribunálu nelze bránit v tom, aby zamítl žádosti o důvěrné zacházení, pokud se týkají údajů, jejichž veřejná povaha zjevně vyplývá z písemností ve spise nebo jejichž důvěrná povaha se v důsledku zveřejnění jiných písemností ve spise stává zjevně obsoletní (usnesení ze dne 15. září 2016, Deutsche Telekom v. Komise, T-827/14, nezveřejněné, EU:T:2016:545, bod 46). Za určitých okolností tedy může rozhodnout, že se vyjádří k nezpochybněným aspektům žádosti o důvěrné zacházení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 11. dubna 2019, Google a Alphabet v. Komise, T-612/17, nezveřejněné, EU:T:2019:250, bod 16).

92 Kromě toho je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se informace, které byly důvěrné, ale jsou pět let staré nebo starší, musí považovat za historické a musí být zpřístupněny ostatním účastníkům řízení, ledaže účastník řízení, který žádá o zachování jejich důvěrnosti, výjimečně prokáže, že tyto informace i přes své stáří stále představují zásadní tajemství, zejména průmyslové nebo obchodní, jehož zpřístupnění by jej poškodilo nebo by poškodilo dotčenou třetí stranu (viz usnesení ze dne 11. dubna 2019, Google a Alphabet v. Komise, T-612/17, nezveřejněné, EU:T:2019:250, bod 19 a citovaná judikatura).

93 V tomto ohledu musí Tribunál v rámci uplatnění článku 66 jednacího řádu sladit zásadu zveřejňování soudních rozhodnutí s právem na ochranu osobních údajů a právem na ochranu obchodního tajemství, přičemž musí zohlednit rovněž právo veřejnosti na přístup k soudním rozhodnutím v souladu se zásadami zakotvenými v článku 15 SFEU (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 5. října 2020, Broughton v. Eurojust, T-87/19, nezveřejněný, EU:T:2020:464, bod 49).

94 V projednávané věci Tribunál rozhodl, že v nedůvěrné verzi rozsudku neskryje některé údaje uvedené v žádostech hlavních účastnic řízení, jejichž důvěrnost nebyla společností Nvidia zpochybněna. Některé z těchto údajů lze totiž vyvodit z obsahu jiných částí tohoto rozsudku, a jsou tudíž veřejně dostupné. Některé údaje představují historické údaje, jejichž zachování důvěrnosti po více než deseti letech není dostatečně odůvodněno. Konečně, některé další údaje poskytují faktická upřesnění týkající se jednání, které bylo předmětem šetření Komise. Skrytí těchto údajů by ovlivnilo porozumění rozsudku Tribunálu veřejností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. února 2022, Scania a další v. Komise, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 82).

95 Na podporu návrhu na zrušení žalobkyně předkládá patnáct žalobních důvodů:

– první vychází z procesních pochybení;

– druhý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o vymezení relevantního trhu a jejího dominantního postavení v relevantním období;

– třetí vychází z „nesprávného právního posouzení vyplývajícího z nepoužití správné právní normy“;

– čtvrtý vychází z „nelogičnosti a nepodloženosti ‚teorie predátorství‘ “;

– pátý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ a z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o rekonstrukci takzvaných „skutečně zaplacených“ cen;

– šestý vychází z „nesprávné alokace jednorázových výdajů na inženýrské práce“;

– sedmý vychází z „neexistence vhodné reference v oblasti referenčních nákladů“;

– osmý vychází ze „zjevně nesprávné povahy provedené analýzy cen a nákladů“;

– devátý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, pokud jde o závěr, že ceny, které žalobkyně uplatňovala, vyloučily společnost Icera z trhu a způsobily škodu spotřebitelům;

– desátý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, nedostatku odůvodnění a porušení práva být vyslechnut a zásady řádné správy v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že její cenové praktiky zajišťovaly provedení plánu na vyloučení společnosti Icera z trhu;

– jedenáctý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o zamítnutí objektivního odůvodnění, které žalobkyně předložila, ze strany Komise;

– dvanáctý vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– třináctý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“, nedostatku základu a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání;

– čtrnáctý vychází ze „zjevně nesprávné“ povahy napadeného rozhodnutí, pokud jde o uložení a výpočet pokuty;

– patnáctý vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž uznává pravomoc Komise a ovlivnění obchodu.

96 Tyto žalobní důvody budou přezkoumány dále v pořadí, v němž je žalobkyně uvádí, s výjimkou třetího, čtvrtého a osmého žalobního důvodu, které jsou založeny na některých argumentech obsažených v rámci šestého, sedmého a devátého až jedenáctého žalobního důvodu, nebo argumenty ve výše uvedených žalobních důvodech v souhrnnější podobě přebírají, a které budou tudíž posouzeny po jedenáctém žalobním důvodu.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z procesních pochybení

97 První žalobní důvod se skládá ze dvou částí. První vychází z porušení zásady řádné správy, neboť Komise neprovedla důkladné, objektivní a pečlivé šetření. Druhá vychází z porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní, jelikož Komise žalobkyni nezpřístupnila důkazy relevantní pro její obhajobu.

K první části vycházející z porušení zásady řádné správy

98 První část se skládá ze tří výtek. První se týká nepřiměřené doby trvání šetření. Druhá se týká nedostatečné úplnosti a přesnosti spisu. Třetí vychází z předpojatého šetření.

– *Úvodní poznámky*

99 Článek 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) zakotvuje právo na řádnou správu a stanoví, že každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě. Vysvětlení k Listině, zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 14. prosince 2007 (Úř. věst. 2007, C 303, s. 17), uvádějí, že článek 41 Listiny je založen na skutečnosti, že Unie je právním společenstvím,

jehož znaky byly vymezeny v judikatuře, která zakotvila řádnou správu jako obecnou právní zásadu [rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Transavia Airlines v. Komise, T-591/15, EU:T:2018:946, bod 37 (nezveřejněný)].

100 Podle judikatury týkající se zásady řádné správy má v případech, kdy mají orgány Unie, jako je tomu v projednávaném případě, posuzovací pravomoc, dodržování záruk přiznaných právním řádem Unie ve správních řízeních o to větší význam. Mezi tyto záruky patří zejména povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně přezkoumat všechny relevantní okolnosti projednávaného případu [rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14; ze dne 13. prosince 2018, Transavia Airlines v. Komise, T-591/15, EU:T:2018:946, bod 38 (nezveřejněný), a usnesení ze dne 17. ledna 2022, Car-Master 2 v. Komise, T-743/20, nezveřejněné, EU:T:2022:33, bod 66].

– *K první výtce vycházející z nepřiměřené doby trvání šetření*

101 Žalobkyně tvrdí, že doba trvání šetření v délce deseti let je nepřiměřeně dlouhá a ukazuje zejména na nedostatek řádné péče ze strany Komise.

102 Žalobkyně podle svého tvrzení nebyla z důvodu doby trvání šetření schopna se řádně obhajovat. Poukazuje zvláště na změny ve složení týmu Komise pověřeného šetřením, žádost o informace zaslanou osm let po podání stížnosti, žádosti o vysvětlení týkající se dokumentů, které měla Komise k dispozici několik let, a změnu rozsahu šetření ve velmi pozdní fázi. Žalobkyně rovněž zdůrazňuje, že v průběhu času došlo k oslabení vzpomínek na skutečnosti, a to jak na její straně, tak na straně společností Huawei a ZTE, které tak nebyly schopny reagovat na některé, občas zásadní, žádosti Komise. Konečně zpochybňuje, že by složitost věci mohla odůvodňovat tuto dobu trvání, a dodává, že s Komisí vždy plně spolupracovala.

103 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně.

104 Podle ustálené judikatury představuje dodržení přiměřené lhůty při vedení správních řízení v oblasti politiky hospodářské soutěže obecnou zásadu unijního práva, jejíž dodržování zajišťují soudy Unie (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Heineken Nederland a Heineken v. Komise, C-452/11 P, nezveřejněný, EU:C:2012:829, bod 97 a citovaná judikatura).

105 Přiměřenost každé části řízení musí být posuzována s ohledem na okolnosti každého případu, zejména na jeho kontext, chování stran v průběhu řízení, význam věci pro různé dotčené podniky a stupeň její složitosti (rozsudek ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, EU:T:1999:80, bod 126).

106 Mimoto v oblasti politiky hospodářské soutěže může správní řízení u Komise vést ke dvěma po sobě jdoucím obdobím, z nichž každé odpovídá vlastní vnitřní logice. První období, které probíhá až do oznámení námitek, počíná běžet k datu, kdy Komise, užívajíc pravomocí, které jí svěřil normotvůrce Unie, přijme opatření, která znamenají výtku, že došlo k protiprávnímu jednání, a má Komisi umožnit, aby zaujala stanovisko, pokud jde o směřování řízení. Druhé období běží od oznámení námitek do přijetí konečného rozhodnutí. Má Komisi umožnit, aby se s konečnou platností vyslovila k vytýkanému protiprávnímu jednání (rozsudek ze dne 21. září 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. Komise, C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 38).

107 Kromě toho, pokud mělo porušení zásady přiměřené lhůty možný vliv na výsledek řízení, může takové porušení vést ke zrušení napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. září 2006, Technische Unie v. Komise, C-113/04 P, EU:C:2006:593, bod 48 a citovaná judikatura).

108 Je však třeba upřesnit, že pokud jde o uplatnění pravidel hospodářské soutěže, překročení přiměřené lhůty může představovat důvod pro zrušení pouze v případě rozhodnutí určujících, že došlo k protiprávnímu jednání, pokud bylo prokázáno, že porušením zásady přiměřené lhůty došlo k zásahu do práv obhajoby dotyčných podniků. Mimo tuto specifickou hypotézu nedodržení povinnosti rozhodnout v přiměřené lhůtě nemá vliv na platnost správního řízení na základě nařízení č. 1/2003 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. září 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. Komise, C-105/04 P, EU:C:2006:592, body 42 a 43).

109 V projednávané věci je třeba konstatovat, že mezi podáním stížnosti a odesláním oznámení námitek uplynula doba delší než šest let. Jak bylo však uvedeno v bodě 15 výše, teprve v polovině roku 2012, tedy tři roky po podání stížnosti, vznesla stěžovatelka první obvinění z predátorských cen a Komise mohla zahájit šetření dotčeného jednání. Z toho vyplývá, že první fáze správního řízení trvala více než šest let od tohoto podání, ale jen o něco více než tři roky od doby, kdy stěžovatelka vznesla první obvinění z predátorství.

110 Druhá fáze správního řízení, od obdržení oznámení námitek do přijetí napadeného rozhodnutí dne 18. července 2019, trvala přibližně tři a půl roku.

111 Celkově však doba trvání šetření od prvního obvinění z predátorství, a sice přibližně sedm let, není vzhledem ke specifickým okolnostem věci a zvláště její složitosti nepřiměřená.

112 Jak totiž uvedl Tribunál při rozhodování o žalobě na neplatnost podané proti rozhodnutí Komise ze dne 31. března 2017, praxe uváděná v projednávané věci vyžadovala složité analýzy mnoha údajů, z nichž většina byla přístupná pouze žalobkyni, aby bylo možné rekonstruovat strukturu cen a nákladů za účelem ověření existence či neexistence predátorských cen. Takové posouzení se mimoto ukázalo být o to složitější, že se týkalo složených výrobků (rozsudek ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise, T-371/17, nezveřejněný, EU:T:2019:232, bod 125).

113 Na jedné straně žalobkyně předložila Komisi více než 31 000 dokumentů, jak vyplývá z žaloby, v reakci na osm žádostí o informace, po nichž někdy následovaly další žádosti o vysvětlení. Komise rovněž uspořádala četná setkání a telefonické rozhovory, a to jak se žalobkyní, tak se stěžovatelkou a třetími stranami. Kromě toho z bodu 3 napadeného rozhodnutí, který připomíná jednotlivé fáze správního řízení, vyplývá, že Komise nebyla v průběhu šetření nikdy nečinná. Konečně je třeba vzít v úvahu i skutečnost, že uvedené rozhodnutí obsahuje komplexní a současně podrobnou analýzu vytýkaného jednání a že se Komise snažila reagovat na četné argumenty vznesené žalobkyní v průběhu uvedeného řízení, přičemž respektovala právo žalobkyně na obhajobu.

114 Na druhé straně jednání účastníků řízení během správního řízení mělo vliv na dobu trvání uvedeného řízení. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že stěžovatelka poprvé vznesla obvinění z predátorství až tři roky po podání stížnosti. Pokud jde o žalobkyni, ta se nejprve devětkrát obrátila na úředníka pro slyšení, aby vyřešil otázky týkající se přístupu ke spisu, a poté několikrát požádala o prodloužení lhůty, odročení slyšení a konání dalšího slyšení. Nakonec si žalobkyně tím, že podala žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 31. března 2017 a poté kasační opravný

prostředek proti rozsudku ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise (T-371/17, nezveřejněný, EU:T:2019:232), kterým byla tato žaloba zamítnuta, musela být vědoma toho, že to nutně zpomalí šetření.

115 Vzhledem k tomu, že doba trvání šetření nebyla nepřiměřená, musí být tudíž tato výtka zamítnuta jako neopodstatněná.

116 V každém případě, i kdyby bylo možné považovat dobu trvání šetření za nepřiměřenou, žalobkyně neprokazuje, v čem by tato skutečnost mohla mít negativní vliv na možnosti její obhajoby.

117 Zaprvé žalobkyně nijak nevysvětluje, jak mohly pouhé změny v rámci Komise, pokud jde o zaměstnance pověřené šetřením na všech hierarchických úrovních, ovlivnit přísnost, přesnost, stabilitu a rozsah šetření nebo její právo na obhajobu.

118 Zadruhé, pokud jde o dokument předložený v prosinci 2013, ohledně něhož Komise požádala o vysvětlení až v lednu 2017, postačí připomenout, že jak Tribunál rozhodl, je třeba zohlednit obecnou povinnost obezřetnosti, kterou má každý podnik nebo sdružení podniků, na jejímž základě jsou povinny zajistit ve svých knihách nebo archivech řádné uchovávání informací umožňujících vysledování jejich činnosti, zejména proto, aby měly k dispozici důkazy nezbytné pro případ soudního nebo správního řízení. Vzhledem k tomu, že žalobkyni byly od 7. června 2010 adresovány žádosti Komise o informace podle čl. 18 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003, bylo přinejmenším od tohoto data její povinností jednat se zvýšenou řádnou péčí a přijmout veškerá vhodná opatření k uchování důkazů, které mohla mít rozumně k dispozici (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise, T-371/17, nezveřejněný, EU:C:2019:232, bod 136 a citovaná judikatura).

119 Zatřetí Komise vysvětlila, že k vývoji šetření v průběhu správního řízení docházelo právě proto, aby byly zohledněny připomínky a argumenty předložené žalobkyní, zejména v reakci na oznámení námitek a doplňující oznámení námitek, což na rozdíl od tvrzení žalobkyně jen dokazuje, že Komise plně respektovala její právo na obhajobu.

120 Začtvrté žalobkyně neupřesňuje, v čem skutečnost, že společnosti Huawei a ZTE nebyly schopny poskytnout určitá vysvětlení požadovaná Komisí týkající se plateb za jednorázové výdaje na inženýrské práce (dále jen „platby NRE“), souvisela s plynutím času. V každém případě je třeba konstatovat, že Komise přezkoumala, zda žalobkyně měla při poskytnutí těchto plateb společnostem Huawei a ZTE v úmyslu poskytnout těmto dvěma zákaznicím snížení cen, takže se jedná o subjektivní prvek, a tudíž nezávislý na těchto dvou společnostech, které nemohly poskytnout žádný významný důkaz svědčící ve prospěch žalobkyně. To je ostatně potvrzeno skutečností, že jak vyplývá z přezkumu šestého žalobního důvodu, Komise tuto skutečnost prokázala na základě souboru jiných shodujících se důkazů, než jsou svědectví těchto dvou podniků.

121 S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám i za předpokladu, že by byla tato výtka opodstatněná, nemůže tato výtka v projednávané věci vést k závěru o porušení práva žalobkyně na obhajobu, které by vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí.

– *K druhé výtce vycházející z nedostatečné úplnosti a přesnosti spisu*

122 Žalobkyně tvrdí, že se Komisi tím, že neshromáždila určité informace potenciálně v její prospěch, nepodařilo vytvořit úplný a přesný spis. To považuje za pochybení, které ilustrují následující tři příklady. Zaprvé Komise údajně nepoložila společnostem Huawei a ZTE žádné otázky týkající se zaměstnance Qualcomm, přestože tento zaměstnanec byl autorem značného množství dokumentů, z nichž Komise vycházela. Zadruhé společnosti Huawei a ZTE nebyly schopny poskytnout užitečnou odpověď na žádost o informace týkající se plateb NRE, přestože se jednalo o zásadní informace. Zatřetí žalobkyně tvrdí, že jí Komise umožnila přístup k určitým dokumentům se značným množstvím skrytých informací, aniž Komise ověřila, zda jsou či nejsou důvody pro důvěrnost, na které se odvolávala stěžovatelka, která je předložila, opodstatněné, ačkoli tyto dokumenty mohly obsahovat skutečnosti potenciálně ve prospěch žalobkyně.

123 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

124 Podle ustálené judikatury je na Komisi v zásadě posoudit, zda jsou informace v rámci šetření porušování pravidel hospodářské soutěže nezbytné (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, GEA Group v. Komise, T-45/10, nezveřejněný, EU:T:2015:507, bod 311 a citovaná judikatura). Kromě toho potud, pokud žalobkyně v této části vytýká Komisi, že se nesnažila získat informace pravděpodobně ve prospěch žalobkyně, dovolává se v této části také záruky práva na obhajobu, tato záruka Komisi neukládá povinnost provést další šetření, pokud má za to, že šetření ve věci bylo dostatečné (rozsudky ze dne 16. května 1984, Eisen und Metall v. Komise, 9/83, EU:C:1984:177, bod 32, a ze dne 11. března 1999, Thyssen Stahl v. Komise, T-141/94, EU:T:1999:48, bod 110).

125 Kromě toho, pokud jde o existenci dokumentů potenciálně v její prospěch, které se Komise nesnažila získat, z judikatury vyplývá, že dotčený podnik musí prokázat, že uvedené dokumenty ve svůj prospěch mohl použít k obhajobě v tom smyslu, že pokud by je mohl uplatnit během správního řízení, mohl by se dovolávat skutečností, které se neshodují se závěry dovozenými v této fázi Komisí, a mohl by tedy jakýmkoli způsobem ovlivnit závěry Komise učiněné v jejím rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. července 2010, Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 23 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 97).

126 Z toho plyne, že dotčený podnik musí prokázat jednak, že neměl přístup k určitým důkazům ve svůj prospěch, a jednak, že by je byl mohl použít ke své obhajobě (rozsudky ze dne 1. července 2010, Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 24, a ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 98).

127 V projednávaném případě žalobkyně nevysvětluje, proč se Komise nesprávně domnívala, že šetření ve věci bylo dostatečné, a jak mohly být informace potenciálně v její prospěch, které Komise neshromáždila, včetně tří příkladů, které uvádí, použity na její obhajobu v tom smyslu, že pokud by se jich mohla dovolávat v průběhu správního řízení, mohlo by to jakkoli ovlivnit posouzení provedená Komisí v napadeném rozhodnutí. V každém případě, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 124 výše, Komise není povinna pokračovat v šetření za účelem shromáždění jakéhokoli důkazu potenciálně ve prospěch určité osoby, pokud se domnívá, že šetření ve věci bylo dostatečné.

128 Pokud jde konkrétně o jejího zaměstnance, který je autorem řady dokumentů, na něž se Komise odvolává v napadeném rozhodnutí, žalobkyně nijak nevysvětluje, jakým způsobem mohly být odpovědi na případné otázky Komise v tomto ohledu vůči třetím stranám jakkoli důležité pro šetření věci nebo jak by mohly být jakýmkoli způsobem použity na její obhajobu nebo by mohly jakkoli ovlivnit posouzení provedená Komisí. Ačkoli se totiž Komise opírala o některé z těchto dokumentů, zejména aby prokázala existenci plánu na vyloučení společnosti Icera z trhu, opírala se také o jiné rozhodující důkazy, které považovala za dostatečné. Konečně, žalobkyně nevysvětluje, jak by mohla třetí strana lépe než ona předložit důkazy vyvracející roli tohoto zaměstnance nebo výklad dotčených dokumentů ze strany Komise.

129 Stejně tak, i kdyby společnosti Huawei a ZTE nebyly schopny poskytnout užitečnou odpověď na žádost o informace týkající se plateb NRE, přestože tyto informace byly zásadní, je třeba uvést, že Komise takové odpovědi nepotřebovala, neboť se v tomto ohledu opírala o řadu shodujících se důkazů, jak vyplývá z přezkumu šestého žalobního důvodu. Komise tedy mohla, aniž se dopustila zjevného pochybení, konstatovat, že šetření ve věci bylo dostatečné.

130 Konečně, pokud jde o její přístup k dokumentům se značným množstvím skrytých informací, které mohly potenciálně obsahovat důkazy v její prospěch, žalobkyně nepopírá, že tyto informace byly stěžovatelkou, která je poskytla, považovány za předmět obchodního tajemství a že Komise sama neměla k dispozici jejich neupravené verze. V každém případě se mohla Komise rozumně domnívat, že má dostatek jiných důkazů k provedení šetření, aniž musela žádat stěžovatelku, aby jí poskytla verze dokumentů, které předložila, obsahující méně redakčních úprav.

131 Z těchto důvodů musí být zamítnut i návrh žalobkyně, aby bylo Komisi uloženo, aby potvrdila, že se četné skryté části obsažené v dokumentech ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00151, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 a 1294 zakládají na pevných tvrzeních o obchodním tajemství, a aby ji o tom informovala nebo aby tyto dokumenty získala za účelem přezkoumání platnosti tvrzení společnosti Nvidia.

132 S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám musí být tato výtka zamítnuta.

– *Ke třetí výtce vycházející z předpojatého šetření*

133 Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je výsledkem předpojatého šetření, které vedlo k porušení zásady řádné správy a, podpůrně, zásady presumpce neviny, zásady *in dubio pro reo*, jakož i zásad právní jistoty a rovnosti zbraní, a které porušilo její právo na obhajobu.

134 Na podporu této výtky uvádí žalobkyně tři argumenty.

135 Zaprvé Komise nepřezkoumala argumenty a důkazy předložené žalobkyní v její odpovědi na oznámení námitek a na doplňující oznámení námitek a při slyšení zcela nestranně. Naopak prováděla nekonečné „lovení informací“ a vydala několik žádostí o informace, které vedly ke shromáždění velmi rozsáhlého množství údajů. Kromě toho napadené rozhodnutí obsahuje podle žalobkyně významné rozdíly a nové skutečnosti ve vztahu k doplňujícímu oznámení námitek a dopisu uvádějícímu skutkové okolnosti, které se lišily od oznámení námitek. V tomto ohledu žalobkyně v příloze A.11 žaloby předkládá seznam příkladů těchto rozdílů.

136 Zadruhé Komise v napadeném rozhodnutí nezohlednila některé důkazy v její prospěch předložené společností Huawei, zejména pokud jde o platby NRE.

137 Zatřetí, Komise se údajně sešla se stěžovatelkou, aby s ní projednala otázky spojené se slyšením týkajícím se doplňujícího oznámení námitek v nepřítomnosti úředníka pro slyšení, přestože tato záležitost spadala do jeho pravomoci, což vyvolává vážné otázky o jeho bezúhonnosti a neutralitě.

138 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

139 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány Unie řešeny nestranně (viz rozsudek ze dne 2. února 2022, Scania a další v. Komise, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 145 a citovaná judikatura). V projednávaném případě je však třeba konstatovat, že žádný z argumentů předložených žalobkyní neumožňuje prokázat, že Komise neposkytla všechny záruky k vyloučení všech legitimních pochybností o její nestrannosti při šetření.

140 Pokud jde nejprve o argument žalobkyně vycházející z toho, že Komise vydala řadu žádostí o informace, které vedly ke shromáždění velmi rozsáhlého množství údajů, je třeba připomenout, že podle bodu 23 odůvodnění nařízení č. 1/2003 by Komise měla být zmocněna na celém území Unie vyžadovat informace, které jsou nezbytné ke zjištění zejména jakéhokoli zneužití dominantního postavení zakázaného podle článku 102 SFEU. Z článku 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 mimoto vyplývá, že za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením si může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků „veškeré nezbytné informace“.

141 Vzhledem k širokým vyšetřovacím a kontrolním pravomocem Komise je na ní, aby posoudila, zda jsou informace, které požaduje od dotčených podniků, nezbytné. Pokud jde o přezkum tohoto posouzení Komise Tribunálem, je třeba připomenout, že podle judikatury musí být pojem „nezbytné informace“ vykládán s ohledem na účely, pro které byly Komisi svěřeny dotčené vyšetřovací pravomoci. Požadavek vzájemného vztahu mezi žádostí o informace a údajným protiprávním jednáním je tedy splněn, pokud lze v dané fázi řízení mít oprávněně za to, že tato žádost má souvislost s údajným protiprávním jednáním v tom smyslu, že Komise může rozumně předpokládat, že jí informace pomohou určit existenci údajného protiprávního jednání [viz rozsudek ze dne 14. března 2014, Holcim (Deutschland) a Holcim v. Komise, T-293/11, nezveřejněný, EU:T:2014:127, bod 110 a citovaná judikatura].

142 Pokud jde konkrétně o projednávanou věc, z bodu 128 rozsudku ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise (T-371/17, nezveřejněný, EU:T:2019:232), vydaného v návaznosti na žalobu žalobkyně na neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 31. března 2017, vyplývá, že rozsah šetření provedeného Komisí mohl odůvodňovat poskytnutí značného množství informací.

143 Mimoto, jak Tribunál rovněž zdůraznil v bodě 201 rozsudku ze dne 9. dubna 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise (T-371/17, nezveřejněný, EU:T:2019:232), Komise byla oprávněna přijmout konečné rozhodnutí o případné existenci porušení článku 102 SFEU právě s cílem připravit jej s veškerou řádnou péčí a na základě všech údajů, které na něj mohly mít vliv. Stejná úvaha se obdobně uplatní i na ostatní žádosti o informace zaslané Komisí v průběhu správního řízení, aniž je důvodné v nich spatřovat jakékoli „lovení informací“. Jednak projev podjatosti Komise v průběhu šetření ve vztahu k žalobkyni nelze abstraktně vyvodit z existence prostoru pro uvážení, který Komise má při způsobu vedení tohoto šetření, a jednak žalobkyně nepředložila důkazy, které by umožnily konkrétně prokázat, že tyto další žádosti o informace lze vysvětlit pouze takovou podjatostí.

144 Pokud jde dále o argument žalobkyně vycházející z toho, že existují rozdíly mezi oznámením námitek, doplňujícím oznámením námitek, dopisem uvádějícím skutkové okolnosti a napadeným rozhodnutím, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že dodržení práva na obhajobu znamená, že dotčenému podniku musí být v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit stanovisko k pravdivosti a relevanci uváděných skutkových zjištění a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci protiprávního jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, SNIA v. Komise, C-448/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:801, bod 41 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 106).

145 Tento požadavek je dodržen, když konečné rozhodnutí dotčeným osobám nepřičítá protiprávní jednání, která nebyla uvedena v oznámení námitek, a obsahuje pouze skutkové okolnosti, ke kterým se dotčené osoby měly příležitost vyjádřit (rozsudky ze dne 24. května 2012, MasterCard a další v. Komise, T-111/08, EU:T:2012:260, bod 266; ze dne 18. června 2013, ICF v. Komise, T-406/08, EU:T:2013:322, bod 117, a ze dne 13. prosince 2018, Slovak Telekom v. Komise, T-851/14, EU:T:2018:929, bod 180).

146 Uvedení podstatných skutečností, o které se Komise opírá v oznámení námitek, však může být stručné a rozhodnutí nemusí být kopií oznámení námitek, protože toto oznámení je přípravný dokument a v něm obsažená skutková a právní posouzení mají jen předběžný charakter (rozsudek ze dne 17. listopadu 1987, British American Tobacco a Reynolds Industrie v. Komise, 142/84 a 156/84, EU:C:1987:490, bod 70; viz rovněž rozsudek ze dne 5. prosince 2013, SNIA v. Komise, C-448/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:801, bod 42 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 24. května 2012, Mastercard a další v. Komise, T-111/08, EU:T:2012:260, bod 267). Jsou tedy přípustné doplňky k dotčenému oznámení učiněné ve světle odpovědí účastníků řízení, jejichž argumenty prokazují, že skutečně mohli vykonat právo na obhajobu. Komise rovněž může s ohledem na správní řízení opravit nebo doplnit skutkové nebo právní argumenty na podporu námitek, které uvedla (rozsudek ze dne 9. září 2011, Alliance One International v. Komise, T-25/06, EU:T:2011:442, bod 181). Komise tedy může až do přijetí konečného rozhodnutí, zejména s ohledem na písemné nebo ústní připomínky účastníků řízení, buď upustit od některých, nebo dokonce od všech námitek původně vznesených proti nim a změnit tak své stanovisko v jejich prospěch, nebo naopak rozhodnout o doplnění nových námitek, pokud dá dotčeným podnikům možnost vyjádřit se k věci (viz rozsudek ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 115 a citovaná judikatura).

147 V projednávaném případě nelze z existence rozdílů mezi oznámením námitek, doplňujícím oznámením námitek, dopisem uvádějícím skutkové okolnosti a napadeným rozhodnutím abstraktně vyvozovat projev podjatosti Komise během šetření ve vztahu k žalobkyni. Žalobkyně mimoto nepředložila důkazy, které by umožňovaly konkrétně prokázat, že tyto rozdíly lze vysvětlit pouze takovou podjatostí.

148 Naproti tomu je třeba přezkoumat, zda Komise v napadeném rozhodnutí vycházela z nových námitek nebo důkazů v neprospěch žalobkyně, k nimž žalobkyně neměla možnost se vyjádřit v průběhu správního řízení.

149 V tomto ohledu se žalobkyně omezuje na obecné tvrzení, že napadené rozhodnutí obsahuje podstatné rozdíly a nové skutečnosti, které chybí v argumentaci v doplňujícím oznámení námitek a v dopise uvádějícím skutkové okolnosti, a omezuje se na to, že v poznámce pod čarou cituje několik bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí a odkazuje na přílohu A.11 žaloby.

150 I za předpokladu, že by tyto skutečnosti představovaly skutečně nové skutečnosti, které chyběly v předchozích procesních dokumentech, nic to nemění na tom, že žalobkyně nijak nevysvětluje, v čem by tyto skutečnosti představovaly nové námitky nebo důkazy v její neprospěch, k nimž neměla možnost vyjádřit stanovisko, a nikoli pouhé zohlednění připomínek, které Komise obdržela, včetně jejích vlastních, v napadeném rozhodnutí.

151 Jak vyplývá z judikatury citované v bodě 146 výše, napadené rozhodnutí nemůže být kopií oznámení námitek, doplňujícího oznámení námitek nebo dopisu uvádějícího skutkové okolnosti, a to právě proto, že Komise je povinna zohlednit připomínky předložené účastníky řízení v průběhu správního řízení. Žalobkyně tím, že se omezila na sestavení výčtu rozdílů mezi tímto rozhodnutím a předchozími procesními dokumenty, aniž dále vysvětlila, jaké konkrétní důsledky mají tyto změny v její neprospěch na právní úvahy Komise a na kvalifikaci skutkových okolností nebo jakým způsobem se tím změnil rozsah vytýkaného jednání, neprokazuje, že Komise provedla podjaté šetření.

152 Konečně, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že se Komise sešla se stěžovatelkou, aby s ní projednala otázky spojené se slyšením týkajícím se doplňujícího oznámení námitek v nepřítomnosti úředníka pro slyšení, přestože tato záležitost spadala do jeho pravomoci, neumožňuje zpochybnit bezúhonnost Komise ani její schopnost projednat danou věc neutrálním a objektivním způsobem. Žalobkyně neprokázala ani to, jak by takové setkání mohlo ovlivnit její právo na obhajobu, zejména když jí nic nebránilo v tom, aby požádala úředníka pro slyšení o rovnocenné setkání, pokud to považovala za nezbytné.

153 Tuto výtku je tudíž třeba zamítnout.

154 První část prvního žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K druhé části vycházející z porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní

155 Tato část je založena na dvou výtkách. První vychází z nedostatečného přístupu ke spisu. Druhá vychází v podstatě z nedostatečného obsahu předaného spisu.

– *Úvodní poznámky*

156 Právo na obhajobu je základním právem tvořícím neoddělitelnou část obecných právních zásad, jejichž respektování zajišťuje Tribunál a Soudní dvůr (rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 52).

157 Dodržování práva na obhajobu představuje obecnou zásadu unijního práva, která se použije, jestliže správní orgán zamýšlí přijmout akt proti určité osobě, který nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení (rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 28).

158 Tato obecná zásada unijního práva je zakotvena v čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Listiny (rozsudek ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 105).

159 V kontextu práva hospodářské soutěže respektování práva na obhajobu vyžaduje, aby každý adresát rozhodnutí, kterým se konstatuje, že se dopustil porušení pravidel hospodářské soutěže, mohl v průběhu správního řízení užitečně vyjádřit stanovisko k pravdivosti a relevanci

skutkových zjištění a okolností, které jsou mu vytýkány, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci takového protiprávního jednání, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 144 výše.

160 Podle ustálené judikatury platí, že porušení práva na obhajobu, zejména práva být vyslechnut, způsobuje zrušení rozhodnutí přijatého na konci dotčeného správního řízení pouze tehdy, kdy by v případě neexistence této vady mohlo toto řízení vést k jinému výsledku. Žalobci, který se dovolává porušení svého práva na obhajobu, nelze uložit, aby prokázal, že by rozhodnutí dotyčného unijního orgánu mělo jiný obsah, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena (viz rozsudek ze dne 18. června 2020, Komise v. RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, body 105 a 106 a citovaná judikatura), pokud by uvedený účastník svou obhajobu mohl zajistit lépe, kdyby k procesnímu pochybení nedošlo (rozsudky ze dne 2. října 2003, Thyssen Stahl v. Komise, C-194/99 P, EU:C:2003:527, bod 31; ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 94, a ze dne 13. prosince 2018, Deutsche Telekom v. Komise, T-827/14, EU:T:2018:930, bod 129).

161 Takové posouzení musí být provedeno podle skutkových a právních okolností specifických pro každý případ (rozsudek ze dne 18. června 2020, Komise v. RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 107).

– *K první výtce vycházející z nedostatečného přístupu ke spisu*

162 Žalobkyně tvrdí, že měla přístup ke spisu až po vydání oznámení námitek a doplňujícího oznámení námitek, a to poté, co musela podat opakované žádosti v tomto smyslu. Dále tvrdí, že musela věnovat „nepřiměřené množství času a prostředků“ na nahlížení do některých dokumentů, což představovalo „zbytečné a škodlivé rozptýlení pozornosti“ a mělo negativní dopad na její schopnost obhajoby.

163 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

164 Právo přístupu ke spisu, které je důsledkem zásady ochrany práva na obhajobu, znamená, že Komise musí umožnit dotčenému podniku přezkoumat všechny dokumenty obsažené ve vyšetřovacím spise, které by mohly být relevantní pro jeho obhajobu. Mezi tyto dokumenty patří písemnosti svědčící jak v neprospěch, tak ve prospěch, s výjimkou obchodních tajemství jiných podniků, interních dokumentů Komise a jiných důvěrných informací (rozsudky ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 68, a ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 41).

165 V projednávaném případě si žalobkyně stěžuje především na to, že musela na Komisi naléhat, aby získala přístup k dokumentům ve spise, což ji připravilo o čas a vedlo k oslabení vzpomínek na skutečnosti, a mělo tedy negativní dopad na její obhajobu.

166 Argumenty žalobkyně vycházející z délky správního řízení a jejích důsledků pro její možnosti obhajoby je však třeba odmítnout ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 116 až 121 výše. Kromě toho, pokud žalobkyně tvrdí, že měla přístup ke spisu až v pozdější fázi, je nesporné, že měla skutečně přístup ke spisu v průběhu správního řízení a že mohla při organizaci své obhajoby zohlednit dokumenty, které obsahoval. I kdyby žalobkyně neměla okamžitý přístup ke spisu, nemění to nic na tom, že neprokázala, že tento přístup byl opožděný a že bylo porušeno její právo na obhajobu, takže tento argument musí být odmítnut.

167 Zadruhé, pokud jde o údajně nedostatečný přístup ke spisu, je třeba poznamenat, jak vyplývá z bodů 45 a 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které žalobkyně nezpochybňuje, že pokud jde o oznámení námitek, žalobkyně sama uznala, že všechny otázky přístupu ke spisu byly vyřešeny předtím, než předložila odpověď na oznámení námitek, a že pokud jde o doplňující oznámení námitek, nevyužila možnosti, kterou jí Komise poskytla, aby doplnila odpověď na doplňující oznámení námitek poté, co měla přístup k nedůvěrnému revidovanému znění některých dokumentů ve spise, takže nemůže platně tvrdit, že bylo dotčeno její právo na obhajobu.

168 Tato výtka musí být proto zamítnuta.

– *K druhé výtce vycházející z nedostatečného obsahu předaného spisu*

169 Žalobkyně má za to, že Komise nesplnila povinnost pořizovat podrobné záznamy ze všech schůzek, telefonických rozhovorů a pohovorů, ať už formálních či neformálních, konaných za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření a tyto záznamy jí užitečně poskytnout.

170 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise nevyhotovila záznam ze sedmi konferenčních hovorů a pěti schůzek s ní. Komise tedy následně nemohla tyto záznamy, které mohly obsahovat důkazy ve prospěch žalobkyně, použít.

171 Zadruhé se žalobkyně domnívá, že jí Komise předala některé záznamy ze schůzek nebo konferenčních hovorů se třetími stranami příliš pozdě, někdy i několik let poté, co se uskutečnily.

172 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že jí Komise předala příliš stručné poznámky týkající se některých konferenčních hovorů se třetími stranami, a sice konferenčního hovoru se společností Huawei a sedmi konferenčních hovorů se stěžovatelkou, což jí neumožnilo pochopit informace, které byly předmětem komunikace.

173 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

174 Úvodem je třeba poznamenat, že čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003 zmocňuje Komisi za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením dotazovat se každé fyzické či právnické osoby, která s tím souhlasí, za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření.

175 V souladu s článkem 3 nařízení č. 773/2004 může Komise pořizovat záznam výpovědí dotazované osoby jakoukoli formou, jestliže se Komise této osoby dotazuje na základě článku 19 nařízení č. 1/2003. Článek 3 odst. 2 nařízení č. 773/2004 rovněž stanoví, že takové dotazování může probíhat jakýmkoli způsobem, včetně prostřednictvím telefonu nebo elektronicky.

176 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že rozhodne-li se Komise provést dotazování podle čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003, je povinna pořídit o takovém dotazování záznam v plném rozsahu ve formě, jakou si zvolí. Z toho vyplývá, že Komise je povinna zaznamenat ve formě, kterou si zvolí, každý pohovor, který vede na základě uvedeného článku za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu jejího šetření (rozsudky ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 90 a 91, a ze dne 9. března 2023, Les Mousquetaires a ITM Entreprises v. Komise, C-682/20 P, EU:C:2023:170, bod 89).

177 Pro tento účel nestačí, aby Komise provedla stručné shrnutí témat, která byla v průběhu dotazování projednávána. Musí být schopna poskytnout informaci o obsahu jednání, která proběhla během dotazování, konkrétně o povaze údajů poskytnutých v průběhu dotazování k projednávaným tématům [rozsudek ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr), T-235/18, EU:T:2022:358, bod 190, v tomto smyslu viz také rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 91 a 92].

178 Zaprvé, pokud jde o kontakty, které proběhly mezi Komisí a samotnou žalobkyní během správního řízení, žalobkyně si stěžuje, že spis neobsahuje záznamy týkající se sedmi konferenčních hovorů a pěti schůzek.

179 Je přitom třeba poznamenat, že žalobkyně nijak nevysvětluje, jak by v případě procesního pochybení mohlo být dotčeno její právo na obhajobu, když by prokázala, že by svou obhajobu mohla zajistit lépe, kdyby si Komise pořizovala záznamy o kontaktech s ní. Vzhledem k tomu, že se tyto schůzky uskutečnily mezi Komisí a samotnou žalobkyní, si totiž žalobkyně byla plně vědoma jejich obsahu a témat, která byla na těchto schůzkách s Komisí projednávána. Žalobkyně tedy mohla plně využít k lepšímu zajištění své obhajoby veškeré důkazy ve svůj prospěch, které mohly být během těchto kontaktů případně projednávány. V takovém případě by mimoto bylo rozumné očekávat, že žalobkyně z důvodu obezřetnosti sama zašle Komisi shrnutí z dotčeného kontaktu, aby ve spise zanechala písemný záznam o jakýchkoli případných důkazech v její prospěch.

180 Zadruhé, pokud jde o některé záznamy týkající se schůzek nebo konferenčních hovorů se třetími stranami, žalobkyně si stěžuje, že jí byly zpřístupněny v pozdější fázi, čímž bylo porušeno její právo na obhajobu.

181 V tomto smyslu bez ohledu na to, zda dotčené schůzky a telefonické hovory představují či nepředstavují „dotazování“ ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003, které měla Komise povinnost zaznamenávat, což se žalobkyně ostatně ani nepokouší prokázat, není zpochybňováno, že žalobkyně měla přístup k záznamům týkajícím se těchto schůzek dne 31. července a 27. srpna 2018, tedy bezprostředně poté, co Komise odeslala doplňující oznámení námitek.

182 Ačkoli je přitom politováníhodné, že přístup k záznamům z dotčených schůzek a konferenčních hovorů byl skutečně poskytnut až dlouho poté, co se tyto schůzky a konferenční hovory uskutečnily, nic to nemění na tom, že žalobkyně odpověděla na doplňující oznámení námitek dne 22. října 2018, tedy několik týdnů po obdržení těchto záznamů, což jí poskytlo dostatečný čas k tomu, aby je prozkoumala, vyvodila z nich veškeré důkazy potenciálně ve svůj prospěch a uplatnila je v této odpovědi.

183 V tomto ohledu je třeba uvést, že okolnosti projednávané věci je třeba odlišit od okolností, které byly základem věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358), v němž Tribunál zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 240 final ze dne 24. ledna 2018 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.40220 – Qualcomm (platby za výlučný odběr)], zejména z důvodu pozdního zaslání některých záznamů Komise týkajících se schůzek a hovorů se třetími stranami.

184 Z bodů 168 a 169 rozsudku ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – Platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358), vyplývá, že ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, Komise nepředala společnosti Qualcomm v průběhu správního řízení žádné informace

o existenci, ani o obsahu některých schůzek a hovorů se třetími stranami a že teprve po přijetí rozhodnutí C(2018) 240 final předala takové záznamy, z nichž některé byly dokonce poskytnuty v průběhu řízení před Tribunálem v reakci na jím nařízené dokazování.

185 Není ostatně zpochybňováno, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358), na rozdíl od projednávané věci neměla společnost Qualcomm k těmto záznamům přístup v průběhu správního řízení, a nemohla k nim tudíž předložit stanovisko, ani využít případné důkazy ve svůj prospěch v nich obsažené na svou obhajobu před přijetím rozhodnutí, ve kterém jí byly vytýkány platby za výlučný odběr. Tyto rozhodné okolnosti, které vedly Tribunál ke zrušení rozhodnutí C(2018) 240 final, se zásadně liší od projednávané věci.

186 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že její právo na obhajobu bylo porušeno tím, že jí Komise předala poměrně pozdě záznamy z dotčených schůzek a konferenčních hovorů. Argument žalobkyně vycházející z toho, že Komise předala tyto záznamy opožděně, je proto třeba odmítnout.

187 Zatřetí, pokud jde o některé poznámky týkající se konferenčních hovorů se třetími stranami, konkrétně konferenčního hovoru se společností Huawei a sedmi konferenčních hovorů se stěžovatelkou, žalobkyně si stěžuje, že jsou tyto poznámky příliš stručné.

188 V tomto ohledu Komise na jednání uznala jednak, že přinejmenším některé z konferenčních hovorů, na které se žalobkyně odvolává, lze skutečně označit za „dotazování“ ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003, a jednak, že je nezaznamenala. Dále je třeba uvést, že poznámky týkající se těchto dotazování, tak jak jsou uvedeny v příloze A.9 žaloby, jsou příliš stručné, aby mohly zhojit tuto neexistenci záznamů.

189 Pokud jde o důsledky, které je třeba vyvodit z takového procesního pochybení, je třeba určit, zda žalobkyně s ohledem na skutkové a právní okolnosti specifické pro projednávanou věc dostatečně prokázala, že si mohla lépe zajistit obhajobu, pokud by k takovému pochybení nedošlo. Při neexistenci takového prokázání totiž nemůže toto pochybení vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

190 Pokud má daný podnik k dispozici průkazné indicie, pokud jde o autory, jakož i povahu a obsah dokumentů, které mu nebyly zpřístupněny, přísluší mu povinnost prokázat, že části spisu, k nimž mu byl protiprávně odepřen přístup, ať již v jeho prospěch či v jeho neprospěch, mohl použít ke své obhajobě (v tomto smyslu viz stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci Solvay v. Komise, C-110/10, EU:C:2011:257, bod 37).

191 Pokud nebyl daném podniku zpřístupněn důkaz v jeho neprospěch, stačí danému podniku, aby prokázal, že správní řízení by vedlo k jinému výsledku, kdyby tento důkaz v rozsahu, v němž se na něj Komise odvolávala, nebyl připuštěn (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, body 71 a 73, a ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 46).

192 Pokud nebyl danému podniku zpřístupněn důkaz v jeho prospěch, musí daný podnik prokázat, že tento důkaz mohl použít k obhajobě v tom smyslu, že pokud by jej mohl uplatnit během správního řízení, mohl by se dovolávat skutečností, které se neshodují se závěry dovozenými v této fázi

Komisí, a mohl by tedy jakýmkoli způsobem ovlivnit závěry Komise učiněné v jejím rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 97 a citovaná judikatura).

193 V projednávaném případě je však nutno konstatovat, že žalobkyně neprokázala, že v případě neexistence zjištěného procesního pochybení by si mohla lépe zajistit obhajobu.

194 Konkrétně, navzdory tomu, že z poznámek předaných Komisí bylo celkově možné vyvodit obsah dotčených dotazování a v důsledku toho i případnou existenci skutečností, které mohla použít ke své obhajobě, žalobkyně nepředložila žádný podrobný argument, který by umožnil pochopit, na základě čeho si mohla lépe zajistit obhajobu, a to ani tehdy, když se jí Tribunál v tomto ohledu na jednání výslovně dotázal.

195 Konečně je třeba uvést, že v rozsudku ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358), v němž Tribunál zrušil rozhodnutí C(2018) 240 final mimo jiné z důvodu neúplnosti záznamů předaných Komisí týkajících se určitého dotazování třetích stran, předložila žalobkyně za účelem doložení tvrzení uvedených v tomto ohledu v žalobě přílohu, jejímž cílem bylo upřesnit aspekty, které mohly být projednány během těchto dotazování, a způsob, jakým tyto skutečnosti mohly napomoci její obhajobě. V projednávaném případě však žalobkyně taková upřesnění vůbec neuvedla.

196 Z toho vyplývá, že procesní pochybení týkající se přílišné stručnosti poznámek týkajících se konferenčních hovorů s třetími stranami, které bylo zjištěno v projednávané věci, nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

197 Tato výtka musí být proto zamítnuta, stejně jako druhá část prvního žalobního důvodu. V důsledku toho, jelikož první část tohoto žalobního důvodu byla rovněž zamítnuta (viz bod 154 výše), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o vymezení relevantního trhu a dominantního postavení žalobkyně během relevantního období

198 Druhý žalobní důvod se zakládá na pěti částech. První se týká mezer ve vymezení relevantního trhu v napadeném rozhodnutí. Druhá se týká konkurenčních omezení vykonávaných přímo nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu. Třetí se týká konkurenčních omezení vykonávaných nepřímo nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu. Čtvrtá se týká dominantního postavení žalobkyně během relevantního období. Pátá se týká vymezení špičkového segmentu trhu s čipy UMTS, z něhož Komise vycházela při své analýze.

K první části týkající se mezer ve vymezení relevantního trhu v napadeném rozhodnutí

199 Tato část je založena na třech výtkách. První vychází ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž se Komise při vymezení relevantního trhu opírala o výběr nejasných odpovědí na nejasné žádosti o informace. Druhá vychází ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise nezkoumala případnou existenci substitučního řetězce. Třetí vychází ze zjevně nesprávných

posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že nemusí použít test „small but significant and non-transitory increase in price“ (nízké, nicméně zásadní a nepřechodné zvýšení cen) (dále jen „test SSNIP“).

– Úvodní poznámky

200 Je třeba připomenout, že účelem vymezení relevantního trhu v rámci uplatňování článku 102 SFEU je vytyčení hranic, v jejichž rámci musí být posouzena otázka, zda je dotčený podnik schopen jednat do značné míry nezávisle na svých konkurentech, na svých zákaznících a na spotřebitelích [viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 127 a citovaná judikatura].

201 Vymezení relevantního trhu je tedy v zásadě podmínkou posouzení existence případného dominantního postavení příslušného podniku, které předpokládá zaprvé vymezit výrobky nebo služby na uvedeném trhu a zadruhé vymezit zeměpisný rozsah tohoto trhu [viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, body 127 a 128, a citovaná judikatura].

202 Pokud jde o výrobkový trh nebo trh služeb, z pojmu „relevantní trh“ vyplývá, že účinná hospodářská soutěž může existovat mezi výrobky nebo službami, které jsou jeho součástí, což předpokládá dostatečný stupeň zaměnitelnosti nebo zastupitelnosti mezi těmito výrobky a těmito službami. Zaměnitelnost či zastupitelnost se neposuzuje pouze ve vztahu k objektivním charakteristikám dotčených výrobků nebo služeb. Je třeba rovněž zohlednit podmínky hospodářské soutěže a strukturu poptávky a nabídky na tomto trhu [viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 129 a citovaná judikatura].

203 Takové posouzení předpokládá, že existuje dostatečný stupeň zaměnitelnosti mezi výrobky nebo službami, které jsou součástí relevantního trhu, a těmi, které mají zareagovat na poptávku na tomto trhu. Tak je tomu zejména v případě, kdy je autor alternativní nabídky schopen v krátké době zareagovat na poptávku dostatečně důrazně, aby představoval vážnou protiváhu síle dotčeného podniku na tomto trhu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, body 132 a 133].

204 Konečně, podle ustálené judikatury platí, že vymezení relevantního trhu v rozsahu, ve kterém s sebou nese komplexní hospodářská posouzení učiněná Komisí, může být předmětem pouze omezeného přezkumu soudem Unie (rozsudky ze dne 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 482; ze dne 7. května 2009, NVV a další v. Komise, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 53, a ze dne 15. prosince 2010, CEAHR v. Komise, T-427/08, EU:T:2010:517, bod 66).

205 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat argumentaci žalobkyně týkající se vymezení relevantního trhu, které Komise použila v napadeném rozhodnutí.

– K první výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise vycházela z výběru vágních odpovědí na nejasné otázky

206 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí vyloučila případnou zastupitelnost mezi čipy UMTS a čipy podporujícími jiné technologie na základě neobjektivní analýzy vybraných odpovědí na špatně formulované otázky.

207 Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně konkrétně založeno na nejasných nebo nejednoznačných odpovědích na matoucí otázky nebo otázky vyžadující výklad položené v žádostech o informace zaslaných několik let po údajném protiprávním jednání, což vedlo k tomu, že několik respondentů dotazníků ze dne 4. listopadu 2014 a 30. dubna 2015 si položené otázky vyložilo tak, že se týkají trhu, tak jak existoval v době zaslání těchto žádostí o informace, a nikoli v době údajného protiprávního jednání. Kromě toho formulace některých otázek týkajících se zastupitelnosti mezi čipy UMTS a čipy podporujícími jiné technologie vedla dotazované společnosti k tomu, aby odpověděly na otázku, zda hodlají změnit dodavatele v případě čipů určených pro zabudování do stávajících zařízení, a nikoliv do zařízení budoucích. Konečně, znění otázek předjímalo existenci dvou odlišných trhů, jednoho zahrnujícího čipy UMTS a druhého zahrnujícího čipy podporující LTE, neboť respondenti byli dotazováni, zda by přešli z jednoho typu čipu na jiný.

208 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

209 Úvodem je třeba poznamenat, že Komise v napadeném rozhodnutí dospěla na základě velkého množství údajů k závěru, že čipy UMTS a čipy podporující jiné technologie nejsou zastupitelné. To vyplývá z poznámek pod čarou 245, 246 a 248 až 251 uvedeného rozhodnutí, pokud jde o nezastupitelnost čipů UMTS a jiných čipů podporujících standard GSM, z poznámek pod čarou 254 až 258 téhož rozhodnutí, pokud jde o nezastupitelnost čipů UMTS a jiných čipů podporujících standard AMRC, z poznámek pod čarou 260 a 264 uvedeného rozhodnutí, pokud jde o nezastupitelnost čipů UMTS ve variantě „Frequency-division-duplexing“ (FDD) a stejných čipů ve variantě „Time-division-duplex“ (TDD), které nepodporují režim FDD, jakož i z poznámek pod čarou 271 až 273 téhož rozhodnutí, pokud jde o nezastupitelnost čipů UMTS a jiných čipů podporujících standard WiFi/WiMAX. Kromě toho, jak vyplývá z poznámek pod čarou 277 a 279 napadeného rozhodnutí, Komise se rovněž opírala o četné dokumenty, na jejichž základě dospěla k závěru, že čipy UMTS podporující různé verze této technologie jsou zastupitelné.

210 Kromě toho je třeba poznamenat, že Komise vycházela nejen z odpovědí na dotazníky zaslané v letech 2014 a 2015, ale také z odpovědí na dva dotazníky zaslané v roce 2010 a týkající se rovněž vymezení relevantního trhu, což Komise výslovně potvrdila v odpovědi na organizační procesní opatření ve formě písemné otázky položené Tribunálem, jakož i ze zpráv z průmyslu, jak vyplývá z poznámek pod čarou 244, 261 a 270 napadeného rozhodnutí.

211 Komisi proto nelze vytýkat, že při vymezení relevantního trhu vycházela pouze z vybraných odpovědí.

212 Kromě toho, i kdyby některé z dotázaných podniků mohly na dotazníky z let 2014 a 2015 odpovědět s uvedením nesprávného časového rámce, je třeba konstatovat, že ne všichni respondenti uvedení Komisí v poznámkách pod čarou 244, 261 a 270 napadeného rozhodnutí se dopustili takového pochybení, což žalobkyně nezpochybňuje, neboť se omezuje na uvedení několika příkladů podniků, jejichž odpověď se podle jejího názoru nevztahovala k relevantnímu období.

213 Pokud jde konkrétně o dotazník ze dne 30. dubna 2015, je třeba poznamenat, že v úvodu dotazníku se uvádí, že odpovědi mají být poskytnuty za období 2010 až 2014. Pokud jde o důvody, proč se tento dotazník netýkal roku 2009, přestože druhé čtvrtletí tohoto roku je zahrnuto do relevantního období, Komise na písemný dotaz Tribunálu v tomto ohledu uvedla, že

mnoho respondentů tohoto dotazníku výslovně odkazovalo na časový rámec před rokem 2010 nebo uvádělo prohlášení, která se uplatnila obecně, bez ohledu na referenční období, a byla tudíž platná i ve vztahu k roku 2009.

214 Z toho vyplývá, že i když někteří respondenti na dotazníky ze dne 4. listopadu 2014 a 30. dubna 2015, na které se žalobkyně odvolává, odpověděli vágně, jak žalobkyně tvrdí, s odkazem na jiný časový rámec, než je časový rámec protiprávního jednání, takové pochybení v žádném případě nemůže zpochybnit analýzu všech odpovědí provedenou Komisí, pokud jde o nezastupitelnost čipů UMTS a čipů podporujících jiné technologie, a to vzhledem ke značnému množství shodujících se údajů, o které se Komise v tomto ohledu opírala.

215 Kromě toho se žalobkyně na základě tvrzení, že formulace některých otázek týkajících se zastupitelnosti čipů UMTS a čipů podporujících jiné technologie vedla dotazované podniky k tomu, aby odpověděly na otázku, zda mají v úmyslu změnit dodavatele čipů určených k zabudování do stávajících zařízení, a nikoliv do zařízení budoucích, v podstatě domnívá, že Komise měla přezkoumat hypotetickou existenci konkurenčního omezení ze strany dodavatelů čipů, které mají být zabudovány do budoucích zařízení, tj. výrobků, které ještě neexistovaly.

216 Taková argumentace však nemůže obstát.

217 Z bodu 7 sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. 1997, C 372, s. 5; Zvl. vyd. 08/01, s. 155, dále jen „sdělení o definici trhu“) totiž vyplývá, že relevantní výrobkový trh zahrnuje všechny výrobky a/nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné, což znamená, že posouzení musí být provedeno na základě druhu výrobků, které dotčené podniky prodávají v daném okamžiku, a nikoli ve vztahu k hypotetickým budoucím výrobkům, jejichž vlastnosti, cena a použití nejsou spotřebitelům ještě známy.

218 V tomto ohledu je třeba rovněž konstatovat, že žalobkyně v žádném případě nevysvětluje, jak by hypotetické konkurenční omezení způsobené čipy určenými pro zařízení, která ještě neexistují, mohlo mít sebemenší vliv na výsledek analýzy provedené Komisí, která byla založena, jak bylo uvedeno v bodech 209 a 210 výše, na velkém množství shodujících se údajů.

219 Konečně, je třeba odmítnout jako neopodstatněnou argumentaci žalobkyně, že Komise tím, že se respondentů dotazovala, zda by přešli z jednoho typu čipu na jiný, předjímala existenci dvou odlišných trhů, a to trhu s čipy UMTS a trhu s čipy podporujícími LTE.

220 Otázky, které Komise v tomto ohledu položila, se totiž týkají pouze specifických technologií, zejména standardů GSM, UMTS a LTE, z nichž každý má své vlastní charakteristiky, a jejich cílem je právě určit, zda čipy podporující tyto technologie jsou či nejsou svými kupujícími považovány za zastupitelné, a tedy potenciálně za součást téhož výrobkového trhu.

221 Z výše uvedeného vyplývá, že tato výtka musí být zamítnuta.

– K druhé výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise nepřezkoumala existenci substitučního řetězce

222 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení a zjevně nesprávných právních posouzení, když nepřezkoumala existenci substitučního řetězce mezi čipy UMTS a čipy podporujícími dřívější nebo pozdější technologie.

223 Podle žalobkyně měla Komise přezkoumat, zda v době přechodu mezi oběma technologiemi existovalo to, co žalobkyně označuje jako „substituční řetězec“, tedy podle jejího vlastního vyjádření „kontinuita nabízených výrobků, nebo v opačném případě jasný strukturální ‚bod zlomu‘ mezi oběma standardy“. Zvláště zpochybňuje závěr Komise, že mezi čipy UMTS a čipy, které dříve podporovaly rozšířený standard GSM/EDGE, neexistoval substituční řetězec.

224 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

225 Je třeba poznamenat, že v bodě 57 sdělení o definici trhu Komise vysvětluje, že v některých případech by mohl substituční řetězce vést k vymezení relevantního trhu, kde by byly zahrnuty určité výrobky, které nejsou přímo nahraditelné, je-li výrobek B náhradou za výrobky A a C na straně poptávky. I když výrobky A a C nejsou v tomto případě přímými náhradami na straně poptávky, mohou být zařazeny na stejný relevantní výrobkový trh, protože jejich cenová kalkulace může být ovlivněna zavedením náhrady B.

226 Je však třeba uvést, že v rámci této výtky žalobkyně v podstatě vytýká Komisi, že měla za to, že čipy podporující dřívější technologii a čipy UMTS nejsou zastupitelné a že čipy UMTS a čipy podporující pozdější technologii nejsou zastupitelné. Jinými slovy, vytýká jí, že provedla dva testy „klasické“ zastupitelnosti mezi dvěma výrobky, a nikoliv test případné zastupitelnosti v řetězci mezi dvěma výrobky, které nejsou přímo zastupitelné, ale které by se staly nepřímo zastupitelné prostřednictvím společné zastupitelnosti s třetím výrobkem.

227 V tomto ohledu postačí připomenout, že Komise v napadeném rozhodnutí přezkoumala zastupitelnost čipů UMTS a čipů podporujících jiné technologie, ať už před technologií UMTS nebo po ní, na základě velkého množství shodujících se údajů, jak vyplývá z bodů 209 a 210 výše.

228 Z výše uvedeného vyplývá, že tato výtka musí být zamítnuta.

– K třetí výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že nemusí použít test SSNIP

229 Žalobkyně má za to, že Komise se tím, že v napadeném rozhodnutí nepoužila test SSNIP, dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávného právního posouzení. Žalobkyně tvrdí, že i když rozsudek ze dne 11. ledna 2017, Topps Europe v. Komise (T-699/14, nezveřejněný, EU:T:2017:2), na který Komise v tomto rozhodnutí odkazuje, skutečně odkazuje na jiné nástroje než je tento test, které má Komise k dispozici, včetně studií trhu nebo posouzení názorů spotřebitelů a konkurentů, nic to nemění na tom, že Komise je stále povinna vycházet z náležitých, přesvědčivých a spolehlivých důkazů, což v projednávané věci neučinila, neboť se opírala o výběr odpovědí na matoucí otázky uvedené v žádostech o informace. Žalobkyně rovněž vytýká Komisi, že v bodě 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že takový test není v žádném případě vhodný, protože cena čipů UMTS již byla stanovena na vyšší než konkurenční úrovni.

230 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

231 Úvodem je třeba připomenout, že test SSNIP spočívá ve zkoumání, zda by malé zvýšení ceny výrobku v řádu 5 až 10 % vedlo k tomu, že by se značný počet zákazníků rozhodl pro jiný výrobek, který bude v tomto případě považován za zastupitelný ve vztahu k prvnímu výrobku.

232 Je třeba rovněž poznamenat, že ačkoli je test SSNIP uznávanou metodou vymezení relevantního trhu, není jedinou metodou, kterou má Komise k dispozici. Komise totiž může pro účely vymezení relevantního trhu zohlednit i jiné nástroje, jako jsou studie trhu nebo posouzení názorů spotřebitelů a konkurentů [rozsudky ze dne 11. ledna 2017, Topps Europe v. Komise, T-699/14, nezveřejněný, EU:T:2017:2, bod 82, a ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (nezveřejněný)], což žalobkyně nezpochybňuje.

233 Z judikatury i z bodu 25 sdělení o definici trhu kromě toho vyplývá, že mezi jednotlivými důkazy, které má Komise k dispozici, neexistuje strnulá hierarchie [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. ledna 2017, Topps Europe v. Komise, T-699/14, nezveřejněný, EU:T:2017:2, bod 82, a ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (nezveřejněný)], což žalobkyně rovněž nezpochybňuje.

234 Kromě toho je třeba připomenout, že Komise má při vymezení relevantního trhu určitý prostor pro uvážení, pokud s sebou toto vymezení nese komplexní hospodářská posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. prosince 2010, CEAHR v. Komise, T-427/08, EU:T:2010:517, bod 66 a citovaná judikatura).

235 Z toho vyplývá, že Komise není povinna při vymezování relevantního trhu pro účely použití článku 102 SFEU provádět test SSNIP.

236 Komise se tedy nedopustila žádného nesprávného právního posouzení, když v bodě 180 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že v projednávaném případě mohla vymezit relevantní trh, aniž musela provést test SSNIP.

237 Z analýzy první výtky, které se žalobkyně dovolává na podporu první části prvního žalobního důvodu, mimoto vyplývá, že Komise při vymezení relevantního trhu v napadeném rozhodnutí vycházela z náležitých, přesvědčivých a spolehlivých důkazů, a nikoliv, jak tvrdí žalobkyně, z výběru odpovědí na matoucí otázky uvedené v žádostech o informace. Žalobkyně tedy neprokazuje, že se Komise dopustila pochybení, když v projednávané věci neprovedla test SSNIP.

238 Žalobkyně se navíc ani nepokusila prokázat, že by použití testu SSNIP změnilo závěry, k nimž Komise dospěla v napadeném rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (nezveřejněný)].

239 Tato výtka musí být proto zamítnuta, aniž je nutné rozhodnout o opodstatněnosti některého z důvodů, které Komise uvedla pro nepoužití testu SSNIP v projednávaném případě, který žalobkyně zpochybňuje, a sice že takový test nebyl v projednávaném případě v žádném případě vhodný, protože cena čipů UMTS již byla stanovena na vyšší než konkurenční úrovni.

240 První část druhého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K druhé části týkající se konkurenčních omezení přímo vykonávaných nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu

241 Na podporu této části žalobkyně uplatňuje čtyři výtky.

242 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že se Komise při přijetí závěru, že neexistuje konkurenční omezení, které by bylo přímo vykonáváno nabídkou pro vlastní potřebu některých vertikálně integrovaných výrobců původních zařízení na trhu s čipy UMTS, nesprávně opírala o nekonzistentní a irelevantní prohlášení těchto výrobců, ale neptala se zákazníků na jejich ochotu a schopnost přejít na dodávky z vlastních zdrojů nebo zvýšit tyto dodávky v případě, že by již byli vertikálně integrováni, v případě zvýšení ceny čipů na tomto trhu.

243 Zadruhé má žalobkyně za to, že Komise nesprávně vyloučila z relevantního trhu výrobu pro vlastní potřebu [*důvěrné*] [1], protože byla v relevantním období minimální. V tomto ohledu odkazuje na své odpovědi na oznámení námitek a doplňující oznámení námitek, v nichž údajně prokázala, že [*důvěrné*] vyvíjel silný konkurenční tlak.

244 Zatřetí žalobkyně vytýká Komisi, že odmítla některé důkazy týkající se dynamiky trhu a trendů v odvětví, přestože v tak dynamickém odvětví, jako je odvětví dotčené v napadeném rozhodnutí, bylo nutné tento vývoj a trendy zohlednit. V projednávaném případě tomu tak bylo tím spíše, že pokud jde o další aspekty tohoto rozhodnutí, zejména na podporu existence silného růstového potenciálu ve špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS, Komise zohlednila budoucí prognózy.

245 Začtvrté žalobkyně vytýká Komisi, že nezohlednila obchodní realitu, zejména skutečnost, že ztratila přibližně 70 % prodejů čipů UMTS určených pro zařízení MBB od společnosti Huawei ve prospěch nabídky pro vlastní potřebu dceřiné společnosti společnosti Huawei.

246 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

247 Z bodu 7 sdělení o definici trhu vyplývá, že relevantní výrobkový trh zahrnuje všechny výrobky a/nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné.

248 Podle bodu 13 sdělení o definici trhu kromě toho podniky podléhají třem hlavním zdrojům konkurenčního omezování, a sice nahraditelnosti poptávky, nahraditelnosti nabídky a potenciální hospodářské soutěži, a pro definici relevantního trhu představuje možnost nahrazení poptávky nejbezprostřednější a nejúčinnější tlak na dodavatele určitého výrobku. Podnik totiž nemůže mít významný vliv na dané podmínky prodeje, mají-li zákazníci možnost snadno přejít na náhradní výrobky, což vede k nutnosti určit jiné skutečné zdroje dodávek, ke kterým by zákazníci dotčených podniků mohli přejít.

249 Kromě toho, jak je uvedeno v bodě 20 sdělení o definici trhu, nahraditelnost na straně nabídky lze také brát v úvahu při vymezování trhů v situacích, kdy se její vliv rovná nahrazení poptávky ve smyslu účinnosti a bezprostřednosti. To znamená, že dodavatelé mohou převést výrobu na relevantní výrobky a v krátké době je uvést na trh, aniž by jim vznikaly významné další náklady nebo rizika jako reakce na malé a trvalé změny relativních cen (rozsudky ze dne 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 484, a ze dne 9. září 2009, Clearstream v. Komise, T-301/04, EU:T:2009:317, bod 50).

250 Z bodu 24 sdělení o definici trhu dále vyplývá, že potenciální hospodářská soutěž se při vymezování trhů nebere v úvahu, protože podmínky, za nichž potenciální hospodářská soutěž ve skutečnosti znamená účinné konkurenční omezování, závisí na analýze zvláštních faktorů a okolností vztahujících se k podmínkám vstupu.

[1] – Důvěrné skryté údaje.

251 Konečně je třeba zdůraznit, že zejména z bodů 16, 20, 21 a 23 sdělení o definici trhu vyplývá, že nahraditelnost, která je pro účely vymezení relevantního trhu nezbytná, se musí projevit v krátkodobém časovém horizontu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 123).

252 V projednávané věci z bodu 215 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který žalobkyně v podstatě nezpochybňuje, vyplývá, že v relevantním období pouze tři vertikálně integrované podniky využily dodávku čipů UMTS z vlastních zdrojů, [*důvěrné*]. Vzhledem k minimální výrobě čipů UMTS ze strany [*důvěrné*] v tomto období Komise v tomto bodě odůvodnění uvedla, že ji ve své analýze nezohlední.

253 Pokud jde o první výtku vycházející z toho, že se Komise nesprávně opírala o nekonzistentní a irelevantní prohlášení některých vertikálně integrovaných výrobců původních zařízení na trhu s čipy UMTS při přijetí závěru, že neexistovalo konkurenční omezení, které by bylo přímo vykonáváno nabídkou pro vlastní potřebu těchto výrobců, nelze Komisi vytýkat, že se během šetření dotazovala [*důvěrné*] na určení čipů, které sami vyráběli, a na jejich záměry v tomto ohledu. Jak totiž vyplývá z bodu 13 sdělení o definici trhu, pro určení, zda mají zákazníci možnost snadno přejít na náhradní výrobky, je nezbytné určit jiné skutečné zdroje dodávek, které by tito zákazníci mohli využít.

254 V tomto ohledu jsou odpovědi [*důvěrné*] zcela jasné, neboť z bodu 218 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že [*důvěrné*] a z bodu 219 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, že [*důvěrné*]. Dále z bodu 220 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že [*důvěrné*]. Tato prohlášení se nejeví být nekonsistentní nebo nepodložená na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně obecně a bez sebemenšího vysvětlení.

255 Z toho vyplývá, že výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] nepředstavovala skutečný zdroj dodávek, který by mohli využít třetí odběratelé čipů UMTS v relevantním období, takže tito zákazníci nemohli snadno přejít na tuto výrobu pro vlastní potřebu ve smyslu bodu 13 sdělení o definici trhu. V odpovědi na organizační procesní opatření Komise mimoto uvedla, že v souladu s bodem 24 uvedeného sdělení nemusela při vymezování relevantního trhu zohledňovat potenciálně (a nikoli již) konkurenční výrobky, což byl případ čipů vlastní výroby [*důvěrné*], které byly v tomto období pouze ve velmi raném stadiu vývoje. Komise tudíž mohla, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, na základě těchto odpovědí dostatečně odůvodněným způsobem konstatovat, že uvedená výroba pro vlastní potřebu nebyla obecně dostupná pro dodávky třetím zákazníkům, což postačuje k vyloučení toho, že by tatáž výroba pro vlastní potřebu mohla v tomto období přímo vykonávat konkurenční omezení ve vztahu k výrobcům čipů UMTS.

256 Kromě toho je třeba zamítnout výtku žalobkyně, že Komise měla namísto toho položit zákazníkům otázku ohledně jejich ochoty a schopnosti přejít na dodávku z vlastních zdrojů nebo v případě zákazníků, kteří jsou již vertikálně integrováni, zvýšit tuto dodávku v případě zvýšení ceny čipů UMTS na volném trhu. Vzhledem k charakteristikám trhu s čipy UMTS, a zejména k vysokým překážkám vstupu na trh, které představují zejména značné náklady na výzkum a vývoj nezbytné pro vývoj těchto čipů (bod 11.4.1 napadeného rozhodnutí), si lze totiž obtížně představit, že by zákazníci, kteří nejsou vertikálně integrováni, byli schopni v krátké době zahájit výrobu těchto čipů.

257 Pokud jde o vertikálně integrované zákazníky, z bodu 220 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že [*důvěrné*]. V důsledku toho nebylo možné, aby [*důvěrné*] v relevantním období krátkodobě zvýšila dodávky z vlastních zdrojů. Pokud jde o [*důvěrné*], z bodu 230 odůvodnění

napadeného rozhodnutí, založeného na jejích odpovědích na otázky položené v tomto ohledu Komisí, vyplývá, že [*důvěrné*]. Z toho lze tedy důvodně dovodit, že i v případě zvýšení ceny čipů UMTS na volném trhu by tento výrobce v žádném případě krátkodobě nezvýšil vlastní výrobu, což by mělo za následek vytvoření přímého konkurenčního omezení ve vztahu k výrobcům čipů UMTS působícím na tomto trhu.

258 Tato výtka proto musí být zamítnuta.

259 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že Komise nesprávně vyloučila výrobu pro vlastní potřebu [*důvěrné*], je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje minimální povahu vlastní výroby [*confidential*], která představovala, jak vyplývá z poznámky pod čarou 285 napadeného rozhodnutí, pouze 0,1 % celkového prodeje čipů UMTS na volném trhu v letech 2010 a 2011.

260 Žalobkyně nezpochybňuje ani to, že [*důvěrné*] využívala svou výrobu pro vlastní potřebu v relevantním období výhradně nebo téměř výhradně pro interní účely a že teprve [*důvěrné*], tedy dlouho po tomto období, začal tento výrobce s dodávkami třetím zákazníkům na volném trhu, jak vyplývá z bodu 225 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

261 Z minimální povahy vlastní výroby [*confidential*] a jejího využívání výroby pro vlastní potřebu výhradně nebo téměř výhradně pro interní účely v relevantním období, které žalobkyně nezpochybňuje, vyplývá, že si lze obtížně představit, že by [*confidential*] byla v relevantním období schopna na rozdíl od tvrzení žalobkyně ovlivňovat ceny nabízené žalobkyní na trhu s čipy UMTS, a že Komise dostatečně odůvodněným způsobem vyloučila tuto výrobu pro vlastní potřebu ze své analýzy, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, což stačí pro zamítnutí této výtky.

262 V každém případě je třeba poznamenat, že i kdyby Komise zahrnula výrobu pro vlastní potřebu [*důvěrné*] do relevantního trhu, vzhledem k minimální povaze této výroby, kterou žalobkyně nezpochybňuje, nemělo by toto zahrnutí sebemenší vliv na závěr, k němuž Komise dospěla, ohledně dominantního postavení žalobkyně na tomto trhu.

263 Pokud jde o třetí výtku vycházející z toho, že Komise dostatečně nezohlednila dynamiku trhu a trendy v odvětví, je třeba připomenout, že bod 24 sdělení o definici trhu stanoví, že potenciální hospodářská soutěž se při vymezování trhů nebere v úvahu. Komise tedy nebyla povinna zohlednit takový vývoj, který následoval po relevantním období.

264 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně není takový přístup neslučitelný s tím, že Komise v bodě 363 odůvodnění napadeného rozhodnutí zohlednila silný potenciál růstu špičkového segmentu trhu s čipy UMTS, neboť tento bod odůvodnění spadá pod bod 12 uvedeného rozhodnutí týkající se zneužití, v jehož rámci může Komise zohlednit prognózy, zejména za účelem posouzení možných účinků vytýkaného jednání, a nikoliv pod bod 10 tohoto rozhodnutí týkající se vymezení trhu, v rámci něhož musí Komise určit, které výrobky jsou v relevantním období zákazníky považovány za zastupitelné pro účely jejich zařazení do téhož výrobkového trhu. Jelikož se jedná o dvě různé analýzy, které sledují různé cíle, je normální, že Komise při jejich provádění zohledňuje různé prvky, aniž to vede k jakékoli nekonzistentnosti nebo neslučitelnosti.

265 Nakonec je třeba konstatovat, že žalobkyně pouze obecně zpochybňuje, že nebylo zohledněno to, co označuje jako „důkazy týkající se dynamiky trhu a trendů v odvětví“, a nijak nevysvětluje, o jaké důkazy se jedná, jak tyto důkazy mohly ovlivnit analýzu Komise, a konkrétně, jak tyto důkazy měly vést Komisi k závěru, že existuje přímé konkurenční omezení vykonávané výrobou pro vlastní potřebu vertikálně integrovaných podniků ve vztahu k výrobcům působícím na trhu s čipy UMTS.

266 Tato výtka musí být proto zamítnuta.

267 Pokud jde o čtvrtou výtku vycházející z toho, že Komise nezohlednila obchodní realitu, žalobkyně uplatňuje pouze skutečnost, že ztratila přibližně 70 % prodejů čipů UMTS určených pro zařízení MBB od společnosti Huawei ve prospěch nabídky pro vlastní potřebu dceřiné společnosti společnosti Huawei. Z odpovědi společnosti Huawei na otázku 25 žádosti o informace ze dne 19. července 2013, na kterou žalobkyně odkazuje, však vyplývá, že až v roce 2013 získala společnost Huawei 69 % dodávek z vlastních zdrojů od společnosti HiSilicon, tedy po relevantním období. Komise tedy tuto okolnost nezohlednila, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, což postačuje k zamítnutí této výtky.

268 Z toho důvodu je třeba konstatovat, že Komise dospěla k závěru, že neexistuje konkurenční omezení, které by bylo přímo vykonáváno nabídkou pro vlastní potřebu na trhu s čipy UMTS, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění. Druhá část druhého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

K třetí části týkající se konkurenčních omezení nepřímo vykonávaných nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu

269 Na podporu této části žalobkyně uplatňuje čtyři výtky.

270 Zaprvé má žalobkyně za to, že Komise nesprávně omezila analýzu existence nepřímého konkurenčního omezení na navazující trh mobilních telefonů s čipem UMTS pod záminkou, že v relevantním období byla dodávka z vlastních zdrojů, pokud jde o čipy UMTS určené pro jiné telefony, včetně zařízení MBB, zanedbatelná. Podle žalobkyně je takový přístup mimoto v rozporu s „teorií újmy“ vypracovanou Komisí, která se zaměřuje na „špičkové čipy“ používané v zařízeních MBB.

271 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že vzhledem k neexistenci testu SSNIP je tvrzení Komise uvedené v bodě 237 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že hypotetické zvýšení ceny čipů UMTS by nevedlo k prudkému poklesu poptávky po těchto čipech na volném trhu, nepodložené a irelevantní.

272 Zatřetí, odmítnutí nepřímých omezení vyplývajících z hospodářské soutěže na navazujícím trhu je neslučitelné s „teorií újmy“ vypracovanou Komisí, a to ze dvou důvodů.

273 Na jedné straně Komise nemohla, protože jinak by si protiřečila, tvrdit, že hypotetické zvýšení cen o 5 až 10 % na předcházejícím trhu, konkrétně na trhu čipů UMTS, by mělo zanedbatelný dopad na ceny na navazujícím trhu, konkrétně na trhu se zařízeními s těmito čipy (bod 235 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a rovněž vytýkat žalobkyni, že se dopustila nepřímého predátorství.

274 Na druhé straně Komise nemohla, protože jinak by si protiřečila, tvrdit, že i kdyby byla výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] zahrnuta do relevantního trhu, nemělo by to vzhledem k její minimální povaze žádný vliv na podíl žalobkyně na trhu, a tudíž přijmout skutečnost, že výroba pro vlastní

potřebu vykonávala určité konkurenční omezení na volném trhu (poznámka pod čarou 311 napadeného rozhodnutí), a dospět rovněž k závěru, že tato výroba pro vlastní potřebu nevykonávala v relevantním období konkurenční omezení na volném trhu.

275 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise v poznámce pod čarou 311 napadeného rozhodnutí nesprávně uvedla, že výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] by mohla být zahrnuta do relevantního trhu, ale ne výroba [*důvěrné*], z toho důvodu, že posledně uvedená během relevantního období zajišťovala dodávky čipů UMTS pro svá zařízení MBB výhradně na volném trhu.

276 Podle žalobkyně nemohla Komise vyloučit výrobu pro vlastní potřebu [*důvěrné*] z toho důvodu, že posledně uvedená si sama nezajišťovala dodávky čipů určených pro svá zařízení MBB, ačkoli definice relevantního trhu, kterou Komise použila v napadeném rozhodnutí, se neomezovala na čipy UMTS určené pro zařízení MBB, ale zahrnovala i čipy UMTS určené pro jiná zařízení. Kromě toho z bodu 220 písm. b) odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že ačkoli [*důvěrné*] v roce 2009 oznámila, že končí s výrobou pro vlastní potřebu, ve skutečnosti si až do třetího čtvrtletí roku 2013 zajišťovala dodávky z vlastních zdrojů.

277 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

278 Úvodem je třeba poznamenat, že v bodě 10.2.9.2 napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila důvody, které ji vedly k závěru, že výroba pro vlastní potřebu jediných dvou vertikálně integrovaných podniků v relevantním období nevykonávala nepřímé konkurenční omezení na trhu s čipy UMTS prostřednictvím hospodářské soutěže na navazujícím trhu.

279 Aby dospěla k takovému závěru, Komise nejprve vysvětlila, že provedla analýzu možného nepřímého konkurenčního omezení tak, že vzala v úvahu pouze možnou hospodářskou soutěž na navazujícím trhu mezi mobilními telefony s čipem UMTS, s vyloučením jiných zařízení, včetně zařízení MBB. V bodě 230 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že tak učinila proto, že se jednalo o jediné možné nepřímé konkurenční omezení, jelikož vlastní výroba čipů UMTS určených k zabudování do jiných zařízení než mobilních telefonů byla v každém případě v relevantním období zanedbatelná.

280 Komise mimoto rovněž vysvětlila, že se omezila na zkoumání nepřímého konkurenčního omezení vyvíjeného [*důvěrné*], protože v relevantním období byla výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] minimální, a proto nemohla vyvíjet nepřímé konkurenční omezení na volném trhu.

281 Komise následně vysvětlila, že vzhledem k tomu, že koeficient ředění dotčených výrobků byl nízký, neboť cena čipu UMTS představovala v relevantním období pouze přibližně 6 % maloobchodní ceny mobilního telefonu, který jej obsahuje, by zvýšení ceny tohoto čipu o 5 až 10 % mělo pouze zanedbatelný dopad na cenu konečného výrobku, takže takové zvýšení ceny čipů UMTS na předcházejícím trhu na volném trhu by zůstalo pro výrobce čipů ziskové, přičemž by objem jeho tržeb nebyl takovým zvýšením negativně ovlivněn (bod 235 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

282 Komise dále prokázala, že vzhledem k tomu, že mobilní telefony jsou v závislosti na značce velmi odlišné výrobky s velmi specifickými vlastnostmi, zvýšení ceny mobilních telefonů v důsledku zvýšení ceny čipů UMTS, které jsou v nich zabudovány, na volném trhu by nevedlo k tomu, že by zákazníci přešli na jinou značku mobilního telefonu a konkrétně že by koupili spíše mobilní telefon s čipem vlastní výroby, který by takovému zvýšení ceny nepodléhal. To podle ní

potvrzuje, že zvýšení ceny čipů UMTS na předcházejícím volném trhu by zůstalo pro výrobce čipů ziskové, přičemž by objem jeho tržeb nebyl takovým zvýšením negativně ovlivněn (bod 237 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

283 Komise z toho vyvodila, že v relevantním období nebyla výroba pro vlastní potřebu schopna vyvíjet nepřímé konkurenční omezení na trhu s čipy UMTS.

284 Pokud jde o první výtku vycházející z toho, že Komise nesprávně omezila svou analýzu existence nepřímého konkurenčního omezení na navazujícím trhu mobilních telefonů s čipem UMTS, je třeba poznamenat, že se jedná právě o zařízení, pro která byla vlastní výroba čipů UMTS, odhadovaná například pro [*důvěrné*], nejvyšší, což mělo za následek, že omezení analýzy Komise na tento segment trhu bylo hypotézou, která mohla nejlépe prokázat existenci nepřímého konkurenčního omezení, a tudíž byla pro žalobkyni nejpříznivější.

285 Skutečnost, že je takové omezení údajně v rozporu s „teorií újmy“, kterou vypracovala Komise a která se zaměřuje na „špičkové čipy“ používané v zařízeních MBB, navíc nic nemění na tom, že tento přístup je pro žalobkyni příznivější a nijak neovlivňuje jeho platnost. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podle Komise byla výroba „špičkových čipů“ pro vlastní potřebu určených k zabudování do těchto zařízení mnohem omezenější než výroba čipů UMTS určených k zabudování do mobilních telefonů, což žalobkyně ostatně nezpochybňuje.

286 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že tvrzení Komise v bodě 237 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož by hypotetické zvýšení ceny čipů UMTS nevedlo k prudkému poklesu poptávky po těchto čipech na volném trhu z důvodu neexistence testu SSNIP, je nepodložené a irelevantní, stačí připomenout, že Komise není povinna takový test provést (viz bod 235 výše). Kromě toho je třeba poznamenat, že žalobkyně neuvádí žádnou jinou skutečnost než neexistenci testu SSNIP v projednávaném případě proto, aby zpochybnila toto tvrzení Komise.

287 Co se týče třetí výtky vycházející z toho, že odmítnutí nepřímého omezení na volném trhu vyplývajícího z hospodářské soutěže na navazujícím trhu je neslučitelné s „teorií újmy“ vypracovanou Komisí, je třeba uvést, že nepřímé predátorství, které Komise vytýká žalobkyni, nemůže samo o sobě zneplatnit analýzu existence nepřímého konkurenčního omezení, a to ze dvou důvodů.

288 Na jedné straně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise mohla mít za to, aniž se dopustila pochybení nebo aniž si odporovala, že hypotetické zvýšení cen o 5 až 10 % na předcházejícím trhu, tj. na trhu s čipy UMTS, by mělo pouze zanedbatelný dopad na ceny zařízení s těmito čipy na navazujícím trhu, tj. na trhu zařízení s těmito čipy, a rovněž vytýkat žalobkyni, že se dopustila nepřímého predátorství. Jen proto, že obecné zvýšení ceny čipů UMTS na předcházejícím trhu nemělo prakticky žádný dopad na ceny zařízení s těmito čipy na navazujícím trhu, nezvýhodňovalo selektivní snížení ceny čipů UMTS nabízené žalobkyní pouze společnosti Huawei tuto společnost a umožnilo jí lépe konkurovat svému konkurentovi ZTE na navazujícím trhu.

289 Na druhé straně je třeba konstatovat, že v poznámce pod čarou 311 napadeného rozhodnutí Komise nijak nenaznačila, že by výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] vyvíjela určité konkurenční omezení na volném trhu. V této poznámce pod čarou Komise pouze uvedla, že i kdyby byla veškerá výroba pro vlastní potřebu čipů UMTS [*důvěrné*], tedy čipů určených pro mobilní telefony a čipů určených pro zabudování do jiných zařízení, zahrnuta do relevantního trhu, podíl

žalobkyně na trhu v roce 2009 by se v každém případě nezměnil a v letech 2010 a 2011 by se pouze nepatrně snížil, přičemž ve všech případech by zůstal nad hranicí 50 %. Argument žalobkyně je tedy založen na nesprávném výkladu této poznámky pod čarou.

290 Pokud jde o čtvrtou výtku vycházející z toho, že Komise v poznámce pod čarou 311 napadeného rozhodnutí nesprávně uvedla, že do relevantního trhu lze zahrnout výrobu pro vlastní potřebu [*důvěrné*], nikoli však výrobu [*důvěrné*], a to z toho důvodu, že se posledně uvedená zásobila čipy UMTS pro svá zařízení MBB během relevantního období výhradně na volném trhu, tato výtka je rovněž založena na nesprávném výkladu uvedené poznámky pod čarou. Komise v této poznámce pod čarou v žádném případě nekonstatovala, že výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*] by mohla být zahrnuta do relevantního trhu, nikoli však výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*].

291 Nejprve je třeba upřesnit, že poznámka pod čarou 311 napadeného rozhodnutí odkazuje na bod 240 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, a konkrétně na otázku, zda by hypoteticky analýza nepřímého omezení zaměřená na zařízení MBB vedla k jinému výsledku.

292 V tomto ohledu Komise v souvislosti s [*důvěrné*] pouze uvedla, že výroba posledně uvedené pro vlastní potřebu, pokud jde o čipy pro mobilní telefony i jiná zařízení, byla v relevantním období natolik nepatrná, že i kdyby byla zahrnuta do relevantního trhu (ať už na základě analýzy nepřímého omezení zaměřeného na mobilní telefony nebo na základě analýzy nepřímého omezení zaměřeného na zařízení MBB), nevedlo by to k poklesu tržního podílu žalobkyně pod prahovou hodnotu pro dominantní postavení předpokládaného na úrovni 50 %.

293 Naopak, pokud jde o [*důvěrné*], Komise v poznámce pod čarou 311 napadeného rozhodnutí uvedla, že v hypotetickém scénáři analýzy nepřímého omezení zaměřeného na zařízení MBB by nebyla zohledněna výroba pro vlastní potřebu [*důvěrné*], neboť posledně uvedená nakupovala všechny čipy UMTS pro svá zařízení MBB na volném trhu a v roce 2009 oznámila, že ukončí vlastní výrobu, jak vyplývá z bodu 220 písm. b) odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Naproti tomu Komise při analýze existence možného nepřímého omezení na navazujícím trhu zaměřeného na mobilní telefony, kterou skutečně provedla, zohlednila výrobu pro vlastní potřebu čipů UMTS [*důvěrné*] pro její mobilní telefony, neboť pokud jde o tato zařízení, posledně uvedená se skutečně zásobovala z vlastních zdrojů.

294 Kromě toho skutečnost, že z bodu 220 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že poslední čipy UMTS dodala [*důvěrné*] v roce 2013, nečiní neplatným zjištění, že [*důvěrné*] se zásobovala výhradně na volném trhu, pokud jde o čipy UMTS pro její zařízení MBB a že se její vlastní výroba omezila na čipy pro její mobilní telefony, ani zjištění, že [*důvěrné*] se v roce 2009 rozhodla ukončit výrobu pro vlastní potřebu a v červenci 2010 přestala vyvíjet nové čipy UMTS, neboť mezi tímto rozhodnutím a ukončením vývoje nových čipů UMTS na jedné straně a dodáním posledních vyrobených čipů UMTS čipů na straně druhé mohlo uplynout několik let.

295 Z výše uvedeného vyplývá, že žádná z výtek vznesených na podporu této části nemůže zpochybnit analýzu provedenou Komisí v bodě 10.2.9.1 napadeného rozhodnutí, která dospěla k závěru o neexistenci nepřímého omezení vykonávaného v relevantním období výrobou pro vlastní potřebu čipů UMTS na volném trhu.

296 Třetí část druhého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K čtvrté části týkající se dominantního postavení žalobkyně v relevantním období

297 Na podporu této části žalobkyně uplatňuje následující čtyři výtky.

298 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že pokud by byl výrobkový trh správně vymezen a zahrnoval by prodej pro vlastní potřebu vertikálně integrovaných výrobců, její tržní podíly by byly nižší než 40 %, tj. pod prahovou hodnotou pro dominantní postavení.

299 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně nadhodnotila velikost jejích podílů na trhu. Podle žalobkyně se odvětví čipů základního pásma vyznačuje krátkými inovačními cykly, což má za následek, že tržní podíly jsou pomíjivé a neodrážejí správně poměry sil na trhu. Kromě toho tvrdí, že kdyby Komise řádně zohlednila omezení, která jsou ve vztahu k ní vykonávána, dospěla by k závěru, že nemá významnou a trvalou tržní sílu.

300 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že relevantní trh se vyznačuje významnými překážkami vstupu a expanze. Podle žalobkyně byly nové entity motivovány ke vstupu na trh z důvodu převážně standardizované povahy dotčené technologie, aniž je brzdila nutnost vynaložit významné investice do výzkumu a vývoje. Žalobkyně tvrdí, že ani síť zpětných licencí, kterou využívala, nepředstavovala překážku vstupu na trh, o čemž svědčí skutečnost, že pouze malá část respondentů na otázku Komise týkající se existence překážek vstupu na trh označila jako překážku tuto síť zpětných licencí.

301 Začtvrté žalobkyně vytýká Komisi, že nekvantifikovala další překážky vstupu na trh, které identifikovala, konkrétně nutnost provést certifikaci čipů základního pásma provozovateli mobilních sítí a výrobci původního zařízení, image její značky či ochranné známky, její dobrá pověst a pevné obchodní vztahy.

302 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

303 Podle judikatury se dominantní postavení uvedené v článku 102 SFEU týká situace, kdy má podnik hospodářskou sílu, která mu umožňuje bránit zachování účinné hospodářské soutěže na relevantním trhu tím, že mu poskytuje možnost jednat do značné míry nezávisle na svých konkurentech, zákaznících a v konečném důsledku i na spotřebitelích (rozsudek ze dne 13. února 1979, Hoffmann-La Roche v. Komise, 85/76, EU:C:1979:36, bod 38).

304 Obecně platí, že existence dominantního postavení může být výsledkem několika faktorů, z nichž každý sám o sobě nemusí být nezbytně rozhodující (rozsudky ze dne 14. února 1978, United Brands a United Brands Continentaal v. Komise, 27/76, EU:C:1978:22, bod 66, a ze dne 15. prosince 1994, DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, bod 47). Existence tržních podílů velkého rozsahu má mezi těmito faktory značný význam (rozsudky ze dne 12. prosince 1991, Hilti v. Komise, T-30/89, EU:T:1991:70, bod 90, a ze dne 25. června 2010, Imperial Chemical Industries v. Komise, T-66/01, EU:T:2010:255, body 255 a 256).

305 Podle judikatury jsou velmi vysoké tržní podíly samy o sobě, kromě výjimečných okolností, důkazem existence dominantního postavení (rozsudek ze dne 13. února 1979, Hoffmann-La Roche v. Komise, 85/76, EU:C:1979:36, bod 41). Konkrétně podíl na trhu ve výši 50 % představuje sám o sobě, kromě výjimečných okolností, dominantní postavení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, bod 60).

306 Při analýze existence dominantního postavení lze zohlednit i další faktory, jako je vztah mezi podíly na trhu daného podniku a podíly jeho bezprostředních konkurentů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 1979, Hoffmann-La Roche v. Komise, 85/76, EU:C:1979:36, bod 48), anebo existence překážek vstupu na trh nebo expanze vyplývajících zejména z nutnosti realizovat značné investice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. února 1978, United Brands a United Brands Continentaal v. Komise, 27/76, EU:C:1978:22, bod 122) nebo za určitých okolností vlastnictví práv duševního vlastnictví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2010, AstraZeneca v. Komise, T-321/05, EU:T:2010:266, bod 270 a citovaná judikatura).

307 Pokud jde o první výtku vycházející z toho, že pokud by byl relevantní výrobkový trh správně vymezen a zahrnoval prodeje pro vlastní potřebu vertikálně integrovaných výrobců, byly by podíly žalobkyně na trhu nižší než 40 %, stačí připomenout, že jak vyplývá z analýzy prvních tří částí druhého žalobního důvodu, Komise vymezila relevantní výrobkový trh jako trh s čipy UMTS, aniž se dopustila pochybení, což umožnuje tuto výtku zamítnout.

308 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že s ohledem na specifické rysy odvětví neodrážela velikost podílů žalobkyně na trhu, které považuje za pomíjivé, skutečnost, že má významnou a trvalou tržní sílu, je třeba uvést, že i kdyby se relevantní trh vyznačoval krátkými inovačními cykly, nepředstavuje to výjimečné okolnosti ve smyslu judikatury citované v bodě 305 výše, které by umožňovaly nemít za to, že tržní podíly takového rozsahu jsou samy o sobě důkazem existence dominantního postavení, zejména pokud jsou tržní podíly nejbližšího konkurenta mnohem menší, jako je tomu v projednávaném případě. V každém případě z údajů uvedených v tabulkách 3 a 5 napadeného rozhodnutí, které v podstatě žalobkyně nezpochybňuje, vyplývá, že žalobkyně měla tržní podíl v roce 2009 ve výši 61,2 %, 59,7 % v roce 2010 a 62,5 % v roce 2011, pokud jde o příjmy, a 58,9 % v roce 2009, 57,8 % v roce 2010 a 65,3 % v roce 2011, pokud jde o objem. Takové relativně stabilní podíly na trhu tedy nelze na rozdíl od tvrzení žalobkyně označit jako pomíjivé.

309 Pokud jde o poměry sil na trhu, z údajů uvedených v tabulkách 3 a 5 napadeného rozhodnutí, které žalobkyně v podstatě nezpochybňuje, rovněž vyplývá, že jejími dvěma nejbližšími konkurenty z hlediska příjmů byly v roce 2009 společnost ST-Ericsson s 15,1% podílem na trhu a společnost Intel s 12,6% podílem na trhu, v roce 2010 společnost Intel s 18,9% podílem na trhu a společnost ST Ericsson s 8,9% podílem na trhu a v roce 2011 společnost Intel s 19,1% podílem na trhu a společnost Broadcom s 4,4% podílem na trhu. Co se týče objemu, jejími dvěma nejbližšími konkurenty byly v roce 2009 společnost ST Ericsson s 20 až 30% podílem na trhu a společnost Intel s 10 až 20% podílem na trhu, v roce 2010 společnost Intel s 10 až 20% podílem na trhu a společnosti ST Ericsson a Marvell s 5 až 10% podílem na trhu a v roce 2011 společnost Intel s 20 až 30% podílem na trhu a společnost Marvell s 5 až 10% podílem na trhu. Na rozdíl od tvrzení žalobkyně přitom z těchto tabulek jasně vyplývá, že v relevantním období žalobkyně čelila pouze několika ojedinělým konkurentům s mnohem slabším postavením a relativně nestabilními tržními podíly, na rozdíl od žalobkyně, což potvrzuje, pokud jde o žalobkyni, existenci významné a trvalé tržní síly a je málo věrohodné, že by ve vztahu k ní její konkurenti mohli vykonávat skutečné omezení. Druhá výtka musí být proto zamítnuta.

310 Pokud jde o třetí výtku vycházející v podstatě z toho, že Komise nesprávně považovala investice potřebné k navrhování čipu UMTS, zejména do výzkumu a vývoje, za překážku vstupu na trh nebo expanzi, a čtvrtou výtku vycházející z toho, že Komise nekvantifikovala další identifikované překážky vstupu na trh, konkrétně nutnost provést certifikaci čipů základního pásma provozovateli mobilních sítí a výrobci původního zařízení, image značky či ochranné známky žalobkyně, její dobrá pověst a pevné obchodní vztahy, postačí uvést, že se týkají jiných faktorů,

které mohou být zohledněny při analýze existence dominantního postavení (viz bod 306 výše), aniž mohou zpochybnit důkaz o existenci dominantního postavení, tak jak bylo prokázáno v souladu s judikaturou citovanou v bodě 305 výše.

311 Z výše uvedeného vyplývá, že čtvrtá část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K páté části týkající se definice špičkového segmentu trhu s čipy UMTS, na němž Komise založila svou analýzu

312 Na podporu páté části žalobkyně v podstatě vytýká Komisi, že svou analýzu založila na špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS, ačkoli se jedná o účelový koncept, který nikdy neexistoval a neodpovídá technické a obchodní realitě v relevantním období.

313 Tuto argumentaci je však třeba považovat za neúčinnou, pokud je uplatňována za účelem zpochybnění vymezení relevantního trhu nebo dominantního postavení žalobkyně. Komise totiž nevymezila špičkový segment trhu s čipy UMTS v bodě 10 napadeného rozhodnutí, který se týká uvedeného vymezení, ani v bodě 11 tohoto rozhodnutí, který se týká tohoto dominantního postavení, nýbrž v bodě 12 tohoto rozhodnutí, který se týká zneužití, a konkrétně v analýze strategie žalobkyně s cílem čelit společnosti Icera v tomto špičkovém segmentu (bod 12.4 napadeného rozhodnutí).

314 Žalobkyně, které byl v tomto ohledu položen dotaz na základě organizačního procesního opatření, uvedla, že pokud v rámci druhého žalobního důvodu rozvinula kritiku vymezení špičkového segmentu trhu s čipy UMTS, na němž Komise založila svou analýzu, učinila tak proto, aby tento zásadní bod vznesla co nejdříve ve svých písemnostech, neboť tato kritika mohla mít potenciálně vliv na ostatní žalobní důvody, které byly následně rozvinuty, a protože chtěla poukázat na nekonzistentnost ve vymezení relevantního trhu, včetně tohoto špičkového segmentu, který je jeho součástí.

315 Taková odpověď však nepostačuje k obejití neúčinnosti této části, neboť i kdyby výtka na její podporu obstála, nemohla by zpochybnit závěr, k němuž Komise dospěla, pokud jde o vymezení relevantního trhu a dominantní postavení žalobkyně.

316 Z toho vyplývá, že pátá část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta. Vzhledem k tomu, že ostatní části tohoto žalobního důvodu byly rovněž zamítnuty (viz body 240, 268, 296 a 311 výše), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ a z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o rekonstrukci „skutečně zaplacených“ cen

317 Pátý žalobní důvod se skládá ze dvou částí. První vychází z nepotřebnosti „přepracování cen“ provedeného v napadeném rozhodnutí. Druhá vychází z pochybení v uvedeném rozhodnutí, pokud jde o toto „přepracování“.

K první části vycházející z nepotřebnosti „přepracování cen“ provedeného v napadeném rozhodnutí

318 Na podporu první části žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise tím, že při stanovení cen čipů nevycházela z účetních údajů společnosti Qualcomm, provedla nepotřebné a neodůvodněné „přepracování“ jejích údajů o cenách. Zpochybňuje tak rekonstrukci cen skutečně zaplacených společnostmi Huawei a ZTE společnosti Qualcomm v relevantním období, která byla provedena v napadeném rozhodnutí.

319 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise při rekonstrukci cen provedené v napadeném rozhodnutí řádně nezohlednila její námitky vztahující se k analýze cen a nákladů provedené v rámci oznámení námitek, kterými vytýkala jednak skutečnost, že tato rekonstrukce vyloučila některé příjmy tím, že nesprávně považovala některé omezené případy kolísání průměrných prodejních cen za účetní chyby, a jednak skutečnost, že nezohlednila účinky pozdního zaúčtování příjmů.

320 Zadruhé má žalobkyně za to, že Komise nesprávně posoudila údaje o cenách společnosti Qualcomm při analýze cen a nákladů, když použila čtvrtletní referenční období. Podle jejího názoru je nejvhodnějším a obchodně nejrelevantnějším obdobím pro posouzení údajů o cenách šest měsíců nebo dokonce jeden rok. Uvádí, že se svými zákazníky nesjednává ceny ani je nepřezkoumává čtvrtletně, ale zpravidla s nimi uzavírá dohody na mnohem delší období.

321 Žalobkyně dodává, že Komise nesprávně odmítla argument, že agregace v průběhu času by mohla napravit problémy vyplývající ze systému pozdního zaúčtování, neboť toto riziko se týká pouze nepatrných částek, přičemž se má za to, že riziko, že období cen vylučujících z trhu by mohla být obtížně identifikovatelná z důvodu jejich zprůměrování za delší referenční období, by existovalo pouze tehdy, pokud by analýza cen a nákladů byla provedena nejen za období predátorství, ale také za celé období návratnosti nebo jeho části. Podle jejího názoru vzhledem k tomu, že k predátorství tvrzenému Komisí v projednávané věci docházelo po dobu dvou let, by bylo možné provést analýzu cen a nákladů na základě referenčních období v délce šesti měsíců.

322 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že přepracování průměrných prodejních cen napadeným rozhodnutím je nepotřebné, neboť pokud jde o průměrné prodejní ceny zaznamenané v jejích účetních údajích, rozdíl oproti výsledku výpočtů Komise je v každém případě minimální. Kromě toho tvrdí, že analýza cen a nákladů, kterou Komise provedla v oznámení námitek a která vycházela z jejích údajů, odhalila pouze velmi krátkodobé a občasné ceny nižší než náklady, což je neslučitelné s „teorií újmy“, kterou Komise vytvořila na základě protisoutěžního uzavření trhu. Podle žalobkyně to naznačuje, že Komise přeformulovala průměrné prodejní ceny pouze proto, aby se vyhnula závěru o občasném predátorství, a tedy o neexistenci protiprávního jednání.

323 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

324 Úvodem je třeba připomenout, že v bodě 12.5 napadeného rozhodnutí je uvedena metodika Komise a výpočet čtvrtletních průměrných prodejních cen, které společnosti Huawei a ZTE v relevantním období skutečně zaplatily za jednotku v případě čipů, jež jsou předmětem šetření.

325 V oznámení námitek Komise při svých výpočtech vycházela především z účetních údajů společnosti Qualcomm. Vzhledem k uplatňování všeobecně uznávaných účetních zásad ve Spojených státech amerických (dále jen „USA GAAP“) a argumentům uvedeným v odpovědi na oznámení námitek však Komise považovala za nevhodné založit analýzu cen a nákladů na uvedených účetních údajích bez provedení úprav, které by zohlednily zásadu zaúčtování příjmů a přesně odrážely ekonomickou realitu v relevantním období.

326 Konkrétně podle Komise příjmy původně vykázané v daném čtvrtletí potenciálně podhodnocovaly konečnou skutečnou cenu jednotek prodaných v tomto čtvrtletí a pozdní zaúčtování rezerv, které společnost Qualcomm nashromáždila a dosud nezaplatila, nadhodnotilo příjmy za čtvrtletí, v němž byly vykázány. Toto pozdní zaúčtování bylo způsobeno USA GAAP, které žalobkyně použila a podle kterých směla společnost Qualcomm v okamžiku fyzické dodávky čipu zaúčtovat pouze příjmy, které byly jisté a měřitelné. Teprve v okamžiku ověření přesného množství čipů, na které se vztahuje finanční pobídka, se rezervy znovu zaúčtují do účetnictví společnosti Qualcomm.

327 Z tohoto důvodu se Komise domnívala, že není vhodné vycházet z účetních údajů společnosti Qualcomm bez úprav zohledňujících rozdíl mezi čtvrtletím, kdy byly čipy prodány, a čtvrtletím, kdy byly příjmy zaúčtovány.

328 Z toho důvodu Komise posoudila „skutečně zaplacené“ ceny s přihlédnutím k rezervám, které byly znovu zaneseny do účetnictví společnosti Qualcomm, aby byly vypočteny hrubé příjmy dosažené ve čtvrtletí, během něhož se prodej uskutečnil.

329 V bodech 608 až 610 napadeného rozhodnutí Komise rovněž uvedla, že vycházela ze čtvrtletních referenčních období s ohledem na skutečnost, že zaprvé z některých dokumentů [*důvěrné*] vyplývá, že společnost Qualcomm přijímala rozhodnutí o cenách čtvrtletně, zadruhé, že zákazníci předkládali žádosti o finanční pobídky rovněž čtvrtletně, a zatřetí, že toto období bylo v souladu s údaji o AVC poskytnutými společností Qualcomm, které byly předkládány rovněž čtvrtletně.

330 Pokud jde o první výtku, která v podstatě vychází z toho, že Komise nezohlednila správně argumenty předložené žalobkyní v její odpovědi na oznámení námitek, je třeba uvést, že žalobkyně nevysvětluje, jakým způsobem Komise řádně nezohlednila její připomínky nebo proč rekonstrukce cen provedená v napadeném rozhodnutí nebyla nezbytná v reakci na výtky uvedené v této odpovědi.

331 V každém případě postačí připomenout, že jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, vzhledem k použití USA GAAP a argumentům uvedeným v odpovědi na oznámení námitek, Komise považovala za nevhodné založit analýzu cen a nákladů na účetních údajích společnosti Qualcomm bez provedení úprav zohledňujících zásadu zaúčtování příjmů. V rámci rekonstrukce cen provedené v uvedeném rozhodnutí Komise zohlednila tuto okolnost tím, že úpravy provedené v účetnictví přiřadila k dotčeným prodejům, aby věrně odrážely ekonomickou realitu v relevantním období. Konkrétně upravila uvedené účetní údaje na základě dokumentů, které měla žalobkyně k dispozici, aby přerozdělila různé pobídkové platby na jednotky, kterým odpovídaly, a vypočítala tak cenu, kterou společnosti Huawei a ZTE skutečně zaplatily.

332 Kromě toho je třeba podobně jako Komise uvést, že Komise již v minulosti provedla určité úpravy na základě výkazů cen a nákladů dominantního podniku a všech dalších relevantních informací, které tento podnik poskytl, aby byla zohledněna ekonomická realita. Tento přístup přitom potvrdila judikatura Tribunálu, například v rozsudcích ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise (T-340/03, EU:T:2007:22, body 131 až 137), ze dne 10. dubna 2008, Deutsche Telekom v. Komise (T-271/03, EU:T:2008:101, body 208 až 211), a ze dne 13. prosince 2018, Slovak Telekom v. Komise (T-851/14, EU:T:2018:929, body 220 až 235).

333 Za těchto podmínek je třeba první výtku zamítnout.

334 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že čtvrtletní referenční období nebylo nejvhodnějším obdobím pro provedení analýzy cen a nákladů, je třeba připomenout, že v oblastech, ve kterých se provádí komplexní hospodářské posouzení, musí unijní soud nejen ověřit věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a jejich soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny. V tomto ohledu bude muset unijní soud provést přezkum legality na základě informací, které žalobkyně předložila na podporu uplatněných důvodů (viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, body 54 a 56 a citovaná judikatura).

335 V projednávané věci Komise v bodech 609, 610 a 630 až 633 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla důkazy, které ji vedly k přijetí čtvrtletního referenčního období, a odůvodnění zamítnutí námitek vznesených žalobkyní.

336 Úvodem je třeba konstatovat, že ačkoli je pravda, že údaje uvedené v tabulkách 28 až 30, 44 a 45 napadeného rozhodnutí nevykazují úplnou jednotnost při určování období nákupu, nic to nemění na tom, že z nich vyplývá, že nejčastěji používaným obdobím je skutečně čtvrtletí. K tomu je třeba dodat, že období, které se vztahuje na zákazníky při podávání jejich žádostí o finanční pobídky, je čtvrtletí a údaje o nákladech týkající se AVC, které poskytla sama společnost Qualcomm, byly poskytovány rovněž čtvrtletně. Kromě toho žalobkyně ve svých písemnostech, ani v odpovědích na oznámení námitek a doplňující oznámení námitek, na které se odvolává, nepředložila žádný argument nebo důkaz na podporu svého tvrzení, že Komise měla použít referenční období šesti měsíců nebo jednoho roku.

337 Ani ostatní skutečnosti, na které se žalobkyně odvolává, neumožňují mít za to, že Komise pochybila, když pro provedení analýzy cen a nákladů přijala čtvrtletní referenční období.

338 Na jedné straně se žalobkyni nepodařilo prokázat, jak by mohl být problém pozdního zaúčtování, který se týká celého relevantního období, vyřešen změnou referenčního období, jak tvrdí.

339 Na druhé straně, i kdyby byla pravda, jak tvrdí žalobkyně, že zohlednění delšího referenčního období by mohlo zkreslit analýzu pouze v případě, že by byly zohledněny ceny vztahující se k období, které přesahuje období predátorství, tato okolnost by neznamenala, že by volba referenčního období musela být nutně taková, jakou navrhuje žalobkyně. Komise totiž v projednávané věci učinila volbu mezi čtvrtletním, pololetním nebo ročním referenčním obdobím na základě nejrelevantnějších údajů a okolností týkajících se činnosti žalobkyně. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že se žalobkyni nepodařilo prokázat, že volba čtvrtletního referenčního období byla stižena vadou.

340 Za těchto podmínek musí být druhá výtka zamítnuta.

341 Pokud jde o třetí výtku vycházející z nepotřebnosti přepracování průměrných prodejních cen Komisí, jelikož pokud jde o průměrné prodejní ceny zaznamenané v účetních údajích žalobkyně, rozdíl oproti výsledku výpočtů Komise je v každém případě minimální, z bodů 614, 739, 740, 774, 775 a 922 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že rozdíl mezi účetními cenami žalobkyně a cenami rekonstruovanými Komisí byl velmi často malý. Tato skutečnost byla v podstatě potvrzena účastnicemi řízení na jednání.

342 Žalobkyně přitom neprokazuje, že by tato okolnost měla vliv na legalitu napadeného rozhodnutí. Ačkoli je rozdíl mezi průměrnými prodejními cenami zaznamenanými v jejích účetních údajích a průměrnými prodejními cenami rekonstruovanými Komisí pouze minimální, nelze z toho vyvodit, že se Komise při rekonstrukci průměrných prodejních cen dopustila pochybení. Za těchto podmínek musí být tato výtka zamítnuta.

343 Kromě toho argument žalobkyně, že analýza cen a nákladů, která vycházela z jejích účetních údajů, odhalila pouze velmi krátkodobé a občasné ceny nižší než náklady, a proto je neslučitelná s jakýmkoli zjištěním protiprávního jednání, není nijak podložen. Žalobkyně totiž nevysvětluje, co považuje za občasné predátorství a proč by tento typ predátorství nemohl představovat porušení práva hospodářské soutěže.

344 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba třetí výtku, jakož i první část pátého žalobního důvodu v plném rozsahu zamítnout.

K druhé části vycházející z pochybení v napadeném rozhodnutí, pokud jde o provedené „přepracování“

345 Na podporu této části uplatňuje žalobkyně pět výtek.

346 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise za účelem výpočtu „skutečně zaplacených“ cen nesprávně převedla některé finanční pobídky ze čtvrtletí, v nichž byly zaznamenány v účetním systému společnosti Qualcomm, do čtvrtletí, v nichž byly dotčené jednotky dodány zákazníkovi, a to na základě nesprávné manipulace s žádostmi o pobídky, které společnosti Huawei a ZTE předložily společnosti Qualcomm a které byly obsaženy v „balíčcích dokumentů“, jež nemohly zajistit spolehlivost analýzy cen a nákladů.

347 Žalobkyně mimoto upřesňuje, že důvody, proč jsou předmětné „balíčky dokumentů“ nespolehlivé, uvedla v odpovědi na doplňující oznámení námitek, v níž vysvětlila, že byly velmi podrobně připraveny zákazníky, kteří již nebyli schopni poskytnout k nim vysvětlení v době, kdy je o to Komise v roce 2017 požádala. Kromě toho byly tyto „balíčky dokumentů“ neúplné a někdy poznamenané nesoudržnostmi a chybami.

348 Zadruhé žalobkyně vytýká Komisi, že použila neoprávněně retrospektivní přístup, neboť převedla rezervy na základě předpokladu, že žádosti o pobídky mohla společnost Qualcomm v době prodeje s naprostou jistotou předvídat.

349 V tomto ohledu postrádá zjištění obsažené v bodě 620 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož je důležité, že společnost Qualcomm byla připravena podpořit nákup všech jednotek, které *a priori* spadaly do působnosti určitých dohod obsahujících pobídková opatření, smysl. Použití USA GAAP znamenalo, že při přijímání a odesílání objednávek čipů byla společnost Qualcomm povinna předpokládat, že všechny jednotky čipů budou způsobilé pro každou potenciálně použitelnou pobídku bez možnosti jakékoliv nejistoty. To neznamená, že společnost Qualcomm souhlasila s tím, že všechny jednotky obdrží maximální pobídku.

350 Zatřetí má žalobkyně za to, že přístup Komise je nesoudržný, jelikož Komise odmítla účetní ceny společnosti Qualcomm jako „nevhodné“ a selektivně se uchýlila k použití stejných cen ve dvou klíčových výpočtech, a to výpočtu ceny čipů, pro které neexistovaly „balíčky dokumentů“, a výpočtu provedeného pro účely přidělení dodatečných nákladů na výzkum a vývoj v rámci analýzy cen a nákladů.

351 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že přístup Komise je v rozporu s rozhodnutím C(2014) 7465 final přijatým ve věci ze dne 15. října 2014 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP (věc AT.39523 – Slovak Telekom), v němž měla Komise za to, že v zájmu právní jistoty je vhodnější provádět posouzení na základě údajů o nákladech, tak jak je používá dotčený podnik, spíše než na základě údajů vyplývajících ze složitých úprav a výpočtů *ex post*.

352 Zapáté žalobkyně poukazuje na to, že metodika Komise vede k cenám, které v některých případech zjevně neodpovídají cenám „skutečně zaplaceným“ zákazníky společnosti Qualcomm. Například neexistuje žádná nejistota ohledně skutečné ceny zaplacené společností Huawei za neodeslané objednávky [*důvěrné*] jednotek čipu MDM8200 prodaných společností Qualcomm, u nichž byla konečná paušální dohodnutá cena [*důvěrné*] (USD) za čip po odečtení jakýchkoli pobídek; naproti tomu cena zrekonstruovaná Komisí po jejích manipulacích činí [*důvěrné*] USD za čip. Podobně v prvním čtvrtletí roku 2011 byla cena, kterou společnost Huawei zaplatila za čip MDM8200, [*důvěrné*] USD za čip, ačkoli Komise na základě chybné metodiky dospěla k závěru, že průměrná čistá prodejní cena tohoto čipu činila [*důvěrné*] USD za čip.

353 Komise mimoto není schopna vysvětlit, proč průměrná čistá prodejní cena hlavní pobídky v prvním čtvrtletí roku 2011 neodpovídala průměrné čisté prodejní ceně hlavní pobídky uvedené na snímku [*důvěrné*]: obě přeformulované ceny, které se Komise snažila odůvodnit na základě snímku z prezentace [*důvěrné*] ze dne 4. srpna 2010, zjevně nebyly „skutečnými“ cenami.

354 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

355 Pokud jde o první výtku, která v podstatě vychází z toho, že „balíčky dokumentů“ obsahující žádosti o pobídky, které společnosti Huawei a ZTE předložily společnosti Qualcomm, nebyly schopny zajistit spolehlivost analýzy cen a nákladů, stačí uvést podobně jako Komise, že dotčené dokumenty byly použity samotnou žalobkyní při vystavování dobropisů a sestavování jejího účetnictví, jak je uvedeno v bodě 597 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž to žalobkyně zpochybnila. V důsledku toho musí být tato výtka zamítnuta, jelikož žalobkyně nepředložila žádné další důkazy.

356 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že Komise použila neoprávněně retrospektivní přístup, jelikož převedla rezervy na základě předpokladu, že žádosti o pobídky mohla společnost Qualcomm v době prodeje s naprostou jistotou předvídat, je třeba uvést, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně není metodika Komise založena na parametrech, které společnost Qualcomm nemohla posoudit. Ceny společnosti Qualcomm byly totiž strukturovány jako hrubé ceny, na které byly uplatněny pobídky, tedy slevy. Společnost Qualcomm při rozhodování o stanovení cen věděla, jaká může být nejnižší jednotková cena, pokud se uplatní všechny pobídky. Tento výpočet, jak tvrdí Komise, měl na základě informací, které měla společnost Qualcomm k dispozici a z nichž vycházela při sestavování svého účetnictví, pouze stanovit cenu, kterou společnosti Huawei a ZTE skutečně zaplatily. Tyto úvahy postačují k zamítnutí této výtky.

357 Pokud jde o třetí výtku vycházející z toho, že přístup Komise k cenám společnosti Qualcomm je stižen nesoudržnostmi, k jejímu zamítnutí postačí poukázat na to, že vychází z nesprávného předpokladu, že napadené rozhodnutí konstatovalo, že účetní ceny společnosti Qualcomm byly „nevhodné“. Komise totiž v bodech 603, 613 a 618 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, na které se odvolává žalobkyně, jasně uvádí, které prvky těchto účetních cen byly nevhodné, avšak neodmítá možnost jejich použití po provedení nezbytných úprav na základě jiných zdrojů informací.

358 Pokud jde o čtvrtou výtku vycházející z rozporu s rozhodnutím C(2014) 7465 final přijatým ve věci ze dne 15. října 2014 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP (věc AT.39523 – Slovak Telekom), je třeba uvést, že je pravda, že v některých případech Komise původně vycházela z údajů uvedených v účetnictví dominantního podniku, což bylo někdy dostačující v případech, kdy tyto údaje nebyly k dispozici nebo neodpovídaly tržní realitě, vytvořila vhodné reprezentativní hodnoty, přičemž vycházela rovněž z veškerých relevantních informací poskytnutých dominantním podnikem. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 332 výše, tento přístup potvrdil Tribunál. Tato výtka musí být proto zamítnuta.

359 Pokud jde o pátou výtku vycházející z toho, že metodika Komise vede k cenám, které v některých případech zjevně neodpovídají cenám „skutečně zaplaceným“ zákazníky společnosti Qualcomm, je třeba konstatovat, že pokud jde o první příklad uváděný žalobkyní, ze snímku, na němž je založena obhajoba Komise (příloha A.2.2.19 žaloby), skutečně vyplývá, že cena zaplacená společností Huawei za čip MDM8200 po uplatnění pobídky činila [*důvěrné*] (zaokrouhleno na [*důvěrné*]) USD za čip, což odpovídá ceně vypočtené Komisí a uvedené v bodě 743 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o druhý příklad, je třeba uvést, že dokument, na který se Komise odvolává (příloha A.2.4.12 žaloby), aby prokázala, že ceny schválené [*důvěrné*] prošly postupnými změnami, tak jak bylo objasněno v odpovědi Komise na otázky položené Tribunálem, potvrzuje, že cena vůči společnosti Huawei za čip MDM8200 v prvním čtvrtletí roku 2011 byla nižší než cena předložená [*důvěrné*] a odpovídala skutečné ceně [*důvěrné*] USD vypočtené Komisí.

360 Z toho vyplývá, že žalobkyně neprokázala existenci chyb v metodice použité Komisí a ve výsledcích, ke kterým Komise dospěla v napadeném rozhodnutí. Za těchto podmínek musí být tato výtka zamítnuta.

361 Z toho vyplývá, že druhá část pátého žalobního důvodu musí být zamítnuta. V důsledku toho, jelikož první část tohoto žalobního důvodu byla rovněž zamítnuta (viz bod 344 výše), je třeba uvedený žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nesprávné alokace jednorázových výdajů na inženýrské práce“

362 Tímto žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že se Komise při posouzení plateb NRE dopustila „zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávných právních posouzení a porušila zásadu právní jistoty, presumpci neviny a zásadu *in dubio pro reo*“. Kromě toho bylo napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněno, neboť v něm nebyla „zohledněna“ řada důležitých argumentů předložených společností Qualcomm v průběhu správního řízení. Komise tak porušila „povinnost řádné správy“.

363 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

364 Podle článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 písm. d) jednacího řádu musí každá žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis uvedených žalobních důvodů a pro to, aby byla žaloba přípustná, je třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby.

365 Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě. Totéž platí pro každé návrhové žádání, které musí být doprovázeno žalobními důvody a argumenty umožňujícími jak žalovanému, tak soudu posoudit jejich opodstatněnost [rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Slovak Telekom v. Komise, T-851/14, EU:T:2018:929, body 74 a 75 (nezveřejněné)].

366 V projednávané věci je třeba konstatovat, že ačkoli argumenty žalobkyně vznesené v rámci tohoto žalobního důvodu lze chápat tak, že mají poukázat na údajná nesprávná posouzení, kterých se Komise dopustila jednak v souvislosti s platbou NRE ve prospěch společnosti ZTE (první část) a jednak v souvislosti s platbou NRE ve prospěch společnosti Huawei (druhá část), porušení, kterých se žalobkyně dovolává, nejsou doprovázena žádnými údaji, které by umožnily posoudit jejich opodstatněnost. Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyně vycházející z těchto porušení, zejména porušení zásady právní jistoty, porušení zásady presumpce neviny a porušení zásady *in dubio pro reo*, je třeba považovat za nepřípustné, jelikož nejsou doplněny dostatečnými upřesněními k posouzení jejich opodstatněnosti.

367 Navíc je třeba připomenout, že podle judikatury sice článek 296 SFEU ukládá Komisi, aby při přijímání rozhodnutí v rámci uplatňování pravidel hospodářské soutěže uvedla skutkové okolnosti, na nichž závisí odůvodnění rozhodnutí, a právní úvahy, které ji vedly k přijetí tohoto rozhodnutí, avšak toto ustanovení nevyžaduje, aby Komise projednávala všechny skutkové a právní otázky, které byly probírány v průběhu správního řízení. Odůvodnění rozhodnutí, které se nepříznivě dotýká postavení jednotlivce, musí umožnit Soudnímu dvoru provést přezkum legality a poskytnout dotčené osobě údaje nezbytné k posouzení opodstatněnosti rozhodnutí (rozsudek ze dne 11. července 1985, Remia a další v. Komise, 42/84, EU:C:1985:327, bod 26). Ve světle této judikatury se tedy žalobkyně nemůže právem dovolávat skutečnosti, že Komise v napadeném rozhodnutí specificky neodpověděla na všechny skutkové a právní připomínky, které vznesla v průběhu správního řízení.

K první části týkající se platby NRE společnosti ZTE

368 Na podporu první části žalobkyně poté, co popsala chronologii skutkových okolností týkajících se zejména dohody o jednorázových výdajích na inženýrské práce uzavřené se společností ZTE a platby NRE společnosti ZTE, aniž tuto chronologii zpochybnila, tvrdí, že Komise nesprávně považovala tuto platbu za rovnocennou slevě [*důvěrné*] USD na jednotku za čipy MDM6200 zakoupené společností ZTE v roce 2010, ačkoli schválení z prosince 2009 nebylo nikdy formalizováno v dohodě nebo sděleno společnosti ZTE.

369 Žalobkyně tvrdí, že kdyby Komise nezohlednila tuto slevu na jednotku ve vztahu ke společnosti ZTE, v analýze cen a nákladů čipů MDM6200 by nekonstatovala predátorství.

370 V prvé řadě se žalobkyně domnívá, že schválení souboru možných pobídek pro společnost ZTE na konci roku 2009 a v květnu 2010 bylo součástí širší řady pobídkových opatření ve vztahu ke společnosti ZTE, která se neomezovala na špičkový segment trhu s čipy UMTS.

371 V druhé řadě, pokud jde o úvahu Komise, že platba NRE společnosti ZTE odpovídala slevě za jednotku čipů MDM6200, které společnost ZTE zakoupila v roce 2010, žalobkyně uvádí následující argumenty.

372 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že podmínky schválení se mezi prosincem 2009 a květnem 2010 změnily v důsledku promyšleného přehodnocení, takže platba NRE společnosti ZTE již nemohla být považována za slevu. Dodává, že Komise považuje paušální platbu ve výši [*důvěrné*] USD za slevu ve výši [*důvěrné*] USD na čip, tj. mnohem vyšší slevu než slevu ve výši [*důvěrné*] USD na čip, kterou údajně poskytla společnost Qualcomm v prosinci 2009.

373 Zadruhé Komise neposkytla žádný důkaz o tom, že by společnost Qualcomm měla v úmyslu poskytnout společnosti ZTE pobídku odpovídající slevě ve výši [*důvěrné*] USD na čip, nebo že by si takového poskytnutí pobídky dokonce byla vědoma, ani o tom, že by společnost ZTE o takové slevě na jednotku věděla. Z toho vyplývá, že platba NRE společnosti ZTE nemohla společnost ZTE přimět k nákupu čipů MDM6200 v roce 2010. Naopak sama Komise poskytla důkaz, že podle názoru společnosti Qualcomm byla cena těchto čipů prodaných společnosti ZTE vyšší než cena, která by byla výsledkem uplatnění slevy ve výši [*důvěrné*] USD za čip.

374 Zatřetí napadené rozhodnutí tím, že považuje platbu NRE společnosti ZTE za slevu obdrženou za každý čip zakoupený společností ZTE, dospělo k uměle nadsazené slevě na čip ve výši [*důvěrné*] USD, a to právě proto, že tato platba byla nezávislá na počtu prodaných jednotek a zároveň poptávka společnosti ZTE po čipech MDM6200 v roce 2010 představovala jen malý zlomek poptávky předpokládané společností Qualcomm v prosinci 2009, což vedlo Komisi k rozložení této platby ve výši [*důvěrné*] USD na malý zlomek z 1 250 000 jednotek uvedených v e-mailech z prosince 2009. Pokud by dotyčná platba skutečně přiměla společnost ZTE k nákupu většího počtu jednotek čipu MDM6200, byla by implicitní sleva na jednotku nižší a zjištění ceny nižší než „náklady“ by bylo méně pravděpodobné.

375 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že ačkoli Komise v napadeném rozhodnutí připouští, že nadsazená částka je důsledkem nižší poptávky ze strany společnosti ZTE po čipu MDM6200, spekuluje o tom, že tato nižší poptávka mohla být jedním z důvodů změn platebních podmínek, které společnost Qualcomm odsouhlasila na schůzce [*důvěrné*] ze dne 24. května 2010. Společnost Qualcomm přitom údajně identifikovala korespondenci z května 2010, z níž vyplývá, že společnost ZTE předpokládala pro tento rok poptávku po 475 000 jednotkách čipu MDM6200. Podle společnosti Qualcomm, pokud by se tento údaj použil na platbu ve výši [*důvěrné*] USD, vedlo by to k hypotetické slevě ve výši [*důvěrné*] USD za čip v době schválení v květnu 2010 a k cenám, které ZTE platila za čip MDM6200, které by byly stále vyšší než LRAIC v napadeném rozhodnutí.

376 Zapáté, i kdyby společnost Qualcomm zamýšlela platbu NRE jako slevu na jednotku ve výši [*důvěrné*] USD, bylo by to z ekonomického hlediska v každém případě irelevantní, protože tato platba by nikdy nemotivovala společnost ZTE k nákupu čipů MDM6200 namísto čipů dodávaných konkurentem, protože výše pobídky byla pevně stanovena a nezvyšovala se podle počtu zakoupených čipů.

377 Zašesté skutečnost, že společnost Qualcomm v únoru 2011 vyhověla žádosti společnosti ZTE o prodloužení lhůty pro získání kvalifikace provozovatele zařízení pro čip MDM8200A do 30. června 2011, ale zamítla rovnocennou žádost pro zařízení s čipem MDM6200, prokazuje, že paušální platba byla smluvně a skutečně vázána na čip MDM8200A, což potvrzuje i interní korespondence společnosti Qualcomm.

378 Ve třetí řadě žalobkyně kritizuje nesoudržnost v napadeném rozhodnutí mezi závěry týkajícími se predátorství na jedné straně a zjištěním o zvýšení ceny a marže čipů MDM6200 prodaných společnosti ZTE na straně druhé. Podle žalobkyně existuje rovněž anomálie při rozdělení

údajných nákladů na výzkum a vývoj mezi čipy MDM6200 a MDM6600 v roce 2010, jelikož ceny použité ve výpočtu Komise pro čipy MDM6200 prodané společnosti ZTE nebyly sníženy tak, aby odrážely slevu vyplývající z jednorázových výdajů na inženýrské práce.

379 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

380 Úvodem je třeba poznamenat, že Komise zejména v bodech 677 až 693 odůvodnění napadeného rozhodnutí vypočítala ceny zaplacené společnostmi ZTE a Huawei a v souladu s úvahami uvedenými zvláště v bodech 12.4.2.3, 12.4.2.4, 12.4.2.6 a 12.4.2.11 uvedeného rozhodnutí přerozdělila dvě slevy vyplývající z jednorázových výdajů na inženýrské práce poskytnutých společností Qualcomm těmto dvěma zákaznicím. Podle Komise, ačkoli každá sleva byla formálně zaznamenána jako sleva na čipy MDM8200A prodané těmto zákaznicím, z důkazů z té doby vyplývá, že skutečným záměrem společnosti Qualcomm bylo jednak poskytnout paušální platbu ve výši [*důvěrné*] USD (původně [*důvěrné*] USD) společnosti ZTE, která měla být použita na prodeje uskutečněné v roce 2010 s cílem motivovat společnost ZTE k nákupu a vývoji řešení založených na čipu MDM6200 a jednak poskytnout společnosti Huawei zpětnou slevu ve formě paušální platby ve výši [*důvěrné*] USD, aby se snížila cena jednotek čipu MDM8200, které společnost Huawei zakoupila od společnosti Qualcomm, ale které se ukázaly být pro společnost Huawei příliš drahé na to, aby měla úspěch v navazujících výběrových řízeních.

381 Pokud jde o platbu NRE společnosti ZTE, Komise se pro účely přijetí závěru v bodech 12.4.2.4, 12.4.2.6 a 12.4.2.11 napadeného rozhodnutí odvolává na interní dokumenty společnosti Qualcomm, které podle jejího názoru prokazují, že společnost Qualcomm nebyla schopna nabídnout společnosti ZTE nižší cenu, než jakou nabídla společnosti Huawei, a obávala se příliš brzkého snížení ceny čipu MDM6200, který v té době ještě nebyl uveden na trh. V důsledku toho bylo navrženo, aby se od prosince 2009 řešila otázka stanovení cen formou jednorázových slev vyplývajících z jednorázových výdajů na inženýrské práce, z nichž jedna část byla spojena s podmínkou, že společnost ZTE získá kvalifikaci provozovatele zařízení pro čip MDM8200A, a druhá část s podmínkou, že společnost ZTE získá kvalifikaci provozovatele zařízení pro čip MDM6200, a to vše do 31. prosince 2010 (lhůta, která byla vzhledem k certifikaci čipu MDM8200A následně prodloužena do 30. června 2011). Podle Komise bylo účelem této platby ve skutečnosti snížit cenu čipu MDM6200 o [*důvěrné*] USD za čip, který společnost Qualcomm hodlala prodávat společnosti ZTE v roce 2010. Po výrazném poklesu objednávek společnosti ZTE ve srovnání s prognózami společnosti Qualcomm částka skutečně poskytnutého snížení činila [*důvěrné*] USD za čip.

382 V prvé řadě je třeba poznamenat, že skutečnost, že společnost Qualcomm ve vztahu ke společnosti ZTE zavedla řadu pobídkových opatření týkajících se různých čipů, včetně čipů, které nebyly použity pro špičkový segment trhu s čipy UMTS, neznamená, že některé z nich nelze zohlednit pro účely analýzy cen a nákladů provedené za účelem posouzení predátorství.

383 V druhé řadě z popisu žalobkyně vyplývá, že rozdíl mezi pobídkou schválenou v prosinci 2009 a pobídkou schválenou v květnu 2010 spočívá v tom, že první z nich zahrnovala platbu ve výši [*důvěrné*] USD, které bylo možné dosáhnout po podpisu dohody, a platbu ve výši [*důvěrné*] USD podmíněnou tím, že společnost ZTE získá kvalifikaci jako provozovatel zařízení pro čip MDM8200A, a že druhá z nich zahrnovala platbu ve výši [*důvěrné*] USD podmíněnou tím, že společnost ZTE získá kvalifikaci jako provozovatel zařízení pro čip MDM6200. Žalobkyně však nevysvětluje, proč skutečnost, že se „podmínky schválení [změnily] od prosince do května, svědčí o promyšleném přehodnocení“, nebo jak by to pro ni mělo být příznivé pro účely posouzení predátorství.

384 Naopak, jak je popsáno v bodech 501 a 502 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v interní komunikaci z prosince 2009 mezi vedoucími pracovníky (např. ředitelem produktového managementu QCT a viceprezidenty pro finance a prodej) je uvedeno, že zaprvé ceny nabízené společnosti ZTE za čip MDM6200 nemohly být nižší než ceny nabízené společnosti Huawei a že společnost Qualcomm nechtěla „velký cenový rozdíl“; zadruhé se společnost Qualcomm obávala ztrát u čipu MDM6200 v důsledku spolupráce mezi společnostmi ZTE a Icera a zatřetí zvažovaným řešením byla platba NRE spojená s čipy MDM6200 nebo MDM8200A, „aby společnost Icera nezískala mnoho obchodů“. Řešení této obavy bylo uvedeno v návrhu „ZTE MDM6200 Price Proposal“ z prosince 2009, který svým způsobem nebyl „velkým cenovým rozdílem“, neboť se nejednalo o změnu ceny, ale o pobídku, a zahrnoval platbu vázanou na kvalifikaci provozovatele zařízení pro čip MDM8200A a na nákup určitého počtu jednotek čipu MDM6200 s možností zadržení platby v případě, že jedna nebo druhá podmínka nebude splněna.

385 Z prezentace na schůzce [*důvěrné*] ze dne 8. února 2010, která následovala po schválení v prosinci 2009, navíc vyplývá, že platba, která měla být v té době formálně určena jak pro čip MDM8200A, tak pro čip MDM6200, byla ve skutečnosti určena pouze na snížení ceny čipu MDM6200.

386 Kromě toho je třeba poznamenat, podobně jako Komise, že původně navrhovaná podmínka, že společnost ZTE nakoupí v roce 2010 [*důvěrné*] jednotek čipu MDM6200 (což odpovídá tehdejší prognóze poptávky společnosti ZTE), nebyla při schvalování [*důvěrné*] formalizována. V květnu 2010 však s ohledem na to, že prognóza poptávky společnosti ZTE klesla na 475 000 jednotek, [*důvěrné*] změnil strukturu plateb NRE. Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nic nenasvědčuje tomu, že by tyto změny odrážely změnu záměru, na němž byly tyto platby založeny a kterým bylo podpořit nákup čipů MDM6200 společností ZTE. Pokud totiž původním záměrem v prosinci 2009 byla podpora čipů MDM8200A, nebo pokud to byl záměr v květnu 2010, nebylo nutné ani logické snížit slevu na čipy MDM8200A z [*důvěrné*] USD na [*důvěrné*] USD (tedy snížení o 60 %). Naproti tomu po výrazné revizi prognózy poptávky společnosti ZTE po čipech MDM6200 z [*důvěrné*] jednotek na méně než [*důvěrné*] jednotek již nebylo z pohledu společnosti Qualcomm odůvodněné nabízet společnosti ZTE původně plánovanou slevu ve výši [*důvěrné*] USD.

387 Změna struktury plateb NRE umožňovala nicméně zachovat platbu odpovídající slevě ve výši [*důvěrné*] USD na jednotku, formálně spojené s čipy MDM8200A (ve skutečnosti však určené pro čipy MDM6200), a zároveň nabídnout zdvojnásobení platby (tedy na [*důvěrné*] USD), pokud zákazník získá certifikaci provozovatele pro čip MDM6200 do konce roku 2010, tj. pokud společnost ZTE podpoří vývoj řešení MDM6200 v průběhu roku 2010. Komise správně uvádí, že odmítnutí společnosti Qualcomm prodloužit lhůtu pro kvalifikaci jako provozovatele pro čipy MDM6200 v únoru 2011 je v souladu s touto strukturou a se závěrem společnosti Qualcomm, že společnost ZTE neučinila v roce 2010 dostatečné kroky k podpoře čipu MDM6200, aby si zasloužila získat zbývající část slev vyplývajících z jednorázových výdajů na inženýrské práce.

388 Pokud jde o argument žalobkyně, že skutečnost, že společnost Qualcomm v únoru 2011 odmítla prodloužit lhůtu pro získání kvalifikace provozovatele zařízení obsahujících čip MDM6200, prokazuje, že platba NRE společnosti ZTE byla smluvně a skutečně spojena s čipem MDM8200A, je třeba zdůraznit, že tato okolnost, a tedy i to, že společnost Qualcomm nezaplatila společnosti ZTE související částku ve výši [*důvěrné*] USD, je zcela v souladu s původním záměrem společnosti Qualcomm stanovit mechanismus navrácení části platby NRE, pokud společnost ZTE nekoupí předpokládané objemy čipů MDM6200.

389 Pokud jde o zacházení s platbou NRE společnosti ZTE jako se slevou na jednotku, je třeba konstatovat, že nelze shledat žádné pochybení Komise, pokud jde o zaúčtování uvedené platby v příslušných jednotkách, pokud jde o výpočet slevy, ani pokud jde o posouzení kontextu.

390 Zaprvé, aby bylo možné vyčíslit výši platby NRE společnosti ZTE, je nutné zaúčtovat všechny platby týkající se objednaných a dodaných čipů MDM6200, tj. 145 775 jednotek, a to vydělením celkové částky plateb celkovým množstvím objednaných a zakoupených jednotek.

391 Okolnost, že platba NRE společnosti ZTE nakonec vede ke slevě na jednotku, která je trojnásobně vyšší, než se původně předpokládalo, je pouze výsledkem výrazného snížení množství čipů MDM6200 objednaných a zakoupených společností ZTE ve srovnání s množstvím předpokládaným společností Qualcomm, tj. [*důvěrné*] jednotek. Vzhledem k tomu, že výše pobídky byla stanovena *a priori*, se na každý čip vztahovalo mnohem vyšší snížení ceny, než se původně předpokládalo. Jinými slovy, toto zvýšení slevy uplatněné na každý čip je pouze vedlejším účinkem chybné prognózy prodeje společnosti Qualcomm, pokud jde o společnost ZTE.

392 Pokud jde o okolnost, že společnost ZTE nevěděla, že platba NRE určená pro ni měla být považována za slevu na jednotku, je třeba poznamenat, že judikatura nevyžaduje, aby zákazník podniku v dominantním postavení věděl o metodě použité k dosažení toho, že se uplatní cena nižší než náklady. Postačuje totiž, aby analýza ceny a nákladů odhalila cenu vyšší než zvolená míra nákladů a aby existoval záměr vyloučit cíleného konkurenta z trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72).

393 Pokud jde mimoto o argument vycházející z toho, že platba společnost ZTE nepodnítila k nákupu dalších čipů, je třeba uvést, že v rozsudku ze dne 12. května 2022, Servizio Elettrico Nazionale a další (C-377/20, EU:C:2022:379, bod 53 a citovaná judikatura), Soudní dvůr rozhodl, že kvalifikace praktiky podniku v dominantním postavení jako zneužití nevyžaduje prokázání, v případě praktiky takového podniku, která směřuje k vyloučení jeho konkurentů z dotčeného trhu, že svého výsledku dosáhl, a tedy prokázání konkrétního vylučujícího účinku na trhu. Cílem článku 102 SFEU je totiž postihovat skutečnost, že jeden nebo více podniků zneužívají dominantní postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části, nezávisle na tom, zda se takové využívání ukázalo jako úspěšné, či nikoli.

394 Ve třetí řadě argument žalobkyně vycházející z nesoudržností v napadeném rozhodnutí není ani nastíněn, takže je obtížné pochopit, v čem by takové nesoudržnosti mohly ovlivnit legalitu tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož musí být tento argument prohlášen za nepřípustný. V každém případě vysvětlení, které Komise uvedla, a sice že zvýšení ceny a marže čipů MDM6200 prodaných společnosti ZTE v relevantním období je důsledkem slev vyplývajících z plateb NRE, je zcela v souladu se zbytkem sledu jejích úvah. Pokud jde o údajnou anomálii v rozdělení údajných nákladů na výzkum a vývoj mezi čipy MDM6200 a MDM6600 v roce 2010, postačí uvést, že v bodě 841 odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou podrobně a věrohodně vysvětleny důvody, které vedly Komisi k takovému postupu, které jsou ostatně žalobkyní zpochybňovány pouze obecně.

395 S ohledem na výše uvedené je třeba první část šestého žalobního důvodu zamítnout.

K druhé části týkající se platby NRE společnosti Huawei

396 Podle žalobkyně, i kdyby platbu NRE společnosti Huawei vnímala jako „kompenzaci“ za zásoby čipů MDM8200, které společnost Huawei nashromáždila, uvedená platba se týkala čipů, které již byly zakoupeny, a nemohla tedy společnost Huawei přimět k dalšímu nákupu těchto čipů. Kromě toho, jak vyplývá i z odpovědi společnosti Huawei na žádost Komise o informace, podmínky dohody o jednorázových výdajích na inženýrské práce uzavřené se společností Huawei a tato platba spojená s kvalifikací jako provozovatele zařízení pro čip MDM8200A nepodněcovaly společnost Huawei k nákupu těchto čipů, ale spíše čipů MDM8200A, a to na dobu neurčitou.

397 Obecně žalobkyně vytýká Komisi, že v bodě 1142 odůvodnění napadeného rozhodnutí vypustila větu obsahující výslovné „kvazi-tvrzení“ ohledně „zatajení“, které bylo uvedeno v doplňujícím oznámení námitek v souvislosti s platbami NRE ve prospěch společností ZTE a Huawei, na které společnost Qualcomm odpověděla v průběhu správního řízení, a ponechala beze změny zbývající část bodu odůvodnění týkající se uvedených plateb NRE. Podle jejího názoru toto vypuštění představuje nedostatek odůvodnění, který rovněž dokládá neschopnost Komise prokázat úmysl společnosti Qualcomm vyloučit společnost Icera z trhu.

398 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

399 Úvodem je třeba poznamenat, že pokud jde o platbu NRE společnosti Huawei, Komise v bodě 12.4.2.3 napadeného rozhodnutí odkazuje na interní dokumenty společnosti Qualcomm, které podle jejího názoru prokazují, že vzhledem k tomu, že několik vedoucích pracovníků společnosti Qualcomm bylo proti tomu, aby ustoupili tlaku společnosti Huawei, která požadovala výrazné snížení cen čipů MDM8200, se společnosti Qualcomm nakonec podařilo poskytnout zpětné snížení cen pro dodávky čipů MDM8200 po 23. listopadu 2009, a také „MDM8200A NRE“, tj. platbu formálně určenou na pokrytí jednorázových nákladů na inženýrské práce vzniklých při certifikaci konkrétního zařízení s čipem MDM8200A ve výši [*důvěrné*] USD (poté [*důvěrné*] USD). Podle Komise, ačkoli formálně souvisela se získáním certifikace provozovatele pro posledně uvedený čip, měla platba NRE výslovnou souvislost se zásobami čipu MDM8200 společnosti Huawei a umožnila uplatnit zpětné snížení ceny za jednotku.

400 Zaprvé argument žalobkyně vycházející z toho, že společnost Huawei již zakoupila čipy MDM8200, a proto nemohla být jí určenou platbou NRE podněcována k nákupu dalších čipů, nemůže obstát. Z dokumentů a korespondence uvedených zejména v bodech 480 až 486 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že tato pobídka byla společnosti Huawei poskytnuta s cílem pomoci jí zbavit se přebytku uvedených čipů v situaci, kdy společnost Huawei stále více využívala konkurenčního tlaku vyvíjeného společností Icera, zejména prostřednictvím čipu ICE8042, aby získala výhodnější podmínky.

401 Z dokumentů a korespondence uvedených zejména v bodech 480 až 486 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že společnost Qualcomm nemohla nevědět o požadavcích společnosti Huawei, což dokazuje, že v době, kdy se společnost Qualcomm rozhodla poskytnout společnosti Huawei platbu NRE, stále ještě probíhala jednání o ceně a podmínky prodeje čipů MDM8200 nebyly v té době ještě s konečnou platností stanoveny.

402 Pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že podmínky dohody o jednorázových výdajích na inženýrské práce a platba NRE společnosti Huawei nepodnítily společnost Huawei k nákupu čipů MDM8200, nýbrž čipů MDM8200A, je třeba uvést, podobně jako Komise, že odpovědi společnosti Huawei na otázky Komise neprokazují, že by se společnost Huawei

domnívala, že se tato platba týká čipů MDM8200A. Naopak, jak je uvedeno v bodě 681 odůvodnění napadeného rozhodnutí, odpověď společnosti Huawei se omezuje na pouhé zopakování podmínek této dohody, které neodpovídají důkazům týkajícím se skutečného cíle této platby. Z důkazů uvedených v bodech 482 a 679 odůvodnění uvedeného rozhodnutí a z vlastního přiznání společnosti Qualcomm v odpovědi na oznámení námitek přitom vyplývá, že stejná platba měla sloužit jako zpětná sleva na čipy MDM8200. Tvrzení společnosti Qualcomm, že se společnost Huawei domnívala, že se dotčená platba týká čipů MDM8200A, navíc odporují důkazy z té doby uvedené v bodech 491, 527 a 543 odůvodnění tohoto rozhodnutí, v nichž společnost Huawei požádala společnost Qualcomm o úpravu slev vyplývajících z jednorázových výdajů na inženýrské práce, aby zohlednila dodatečné zásoby jednotek pro čipy MDM8200, které identifikovala. Z těchto důkazů vyplývá, že společnost Huawei si byla plně vědoma toho, že skutečným záměrem platby NRE bylo, aby byla použita jako sleva na čipy MDM8200, nikoli na čipy MDM8200A.

403 Konečně, pokud jde o výslovné „kvazi-tvrzení“ ohledně „zatajení“, které bylo uvedeno v doplňujícím oznámení námitek v souvislosti s platbami NRE společnostem ZTE a Huawei, je pravda jednak, že poslední věta bodu 771 doplňujícího oznámení námitek vznesla otázku, zda skutečnost, že společnost Qualcomm řádně nezaúčtovala jednorázové náklady na inženýrské práce na čipy, byla pokusem o zatajení slevy spojené s úhradou těchto nákladů, a jednak, že tato otázka nebyla v napadeném rozhodnutí převzata. Nicméně výtka žalobkyně týkající se vypuštění tohoto „kvazi-tvrzení“, podle níž uvedené vypuštění představuje nedostatek odůvodnění a dokládá rovněž neschopnost Komise prokázat úmysl společnosti Qualcomm vyloučit společnost Icera z trhu, nemůže obstát.

404 V tomto ohledu totiž stačí poznamenat, že s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 307 výše Komise nebyla povinna v napadeném rozhodnutí specificky reagovat na všechny skutkové nebo právní připomínky, které vznesla v průběhu správního řízení. Kromě toho, jak tvrdí Komise, vypuštění poslední věty bodu 771 doplňujícího oznámení námitek v napadeném rozhodnutí prokazuje, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že Komise zohlednila odpověď společnosti Qualcomm v průběhu správního řízení, aniž to mělo jakýkoli vliv na důkaz o úmyslu společnosti Qualcomm vyloučit společnost Icera z relevantního trhu.

405 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být druhá část šestého žalobního důvodu zamítnuta. V důsledku toho, jelikož první část tohoto žalobního důvodu byla rovněž zamítnuta (viz bod 395 výše), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „neexistence vhodné reference v oblasti referenčních nákladů“

406 Sedmým žalobním důvodem, který je rozdělen do tří částí, z nichž první vychází z porušení zásady právní jistoty a zásady *in dubio pro reo*, druhá z toho, že kritérium LRAIC není vhodným referenčním nákladem, a třetí z toho, že LRAIC vypočtené Komisí neodpovídají „skutečným“ LRAIC, žalobkyně tvrdí, že zacházení s náklady v napadeném rozhodnutí je stiženo řadou pochybení a porušení obecných právních zásad.

Úvodní poznámky

407 V bodě 12.6 napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila, pokud jde o čipy, které jsou předmětem šetření, důvody, proč se domnívala, že nejvhodnějším měřítkem nákladů pro analýzu cen a nákladů jsou LRAIC. Při výpočtu LRAIC vzala Komise v úvahu jednak výrobní náklady, které se mění v závislosti na množství vyrobených čipů, a představují tudíž relevantní variabilní složku LRAIC (bod 12.6.2 uvedeného rozhodnutí), a jednak náklady společnosti Qualcomm na výzkum a vývoj, tak jak jsou zaznamenány v databázi týkající se nákladů na výzkum a vývoj společnosti Qualcomm [*důvěrné*], které tak zachycují největší fixní část přírůstkových nákladů na výrobu čipu (bod 12.6.3 uvedeného rozhodnutí). Komise dodala, že jiné druhy fixních nákladů, jako jsou náklady na uvedení na trh, nebyly zahrnuty, a jí vypočtené LRAIC byly tudíž nižší než ATC společnosti Qualcomm.

408 Komise se domnívá, že s ohledem na kritéria stanovená unijním soudem v této oblasti byly LRAIC v projednávané věci nejvhodnějším měřítkem nákladů pro výpočet minimální míry pokrytí nákladů, které společnost Qualcomm vynaložila v souvislosti s dotčenými výrobky. Podle názoru Komise, vzhledem k tomu, že společnost Qualcomm je podnikem vyrábějícím více výrobků a využívajícím úspor z rozsahu, mohlo několik výrobků vyžadovat stejné výrobní činnosti, takže příslušné náklady se nelišily podle počtu dodávaných výrobků (dále jen „společné náklady“). Z toho podle názoru Komise vyplývá, že tyto náklady nebyly zohledněny v rámci LRAIC, protože zahrnovaly pouze výrobní náklady specifické pro výrobky, které jsou předmětem šetření. Proto byl průměr všech variabilních a fixních nákladů, které společnost Qualcomm vynaložila na výrobu konkrétního výrobku, tj. LRAIC, pro každý výrobek rovněž nižší než ATC.

409 Komise má v napadeném rozhodnutí za to, že úvaha, že LRAIC byly pro každý výrobek nižší než ATC, není zpochybněna skutečností, že každý čip mohl mít dopad v oblasti výzkumu a vývoje ve prospěch budoucích čipů nebo z nich měl prospěch. Podle názoru Komise mohly být dopady plynoucí z určitého čipu přibližně vyrovnány dopady, které tento konkrétní čip naopak měl ve prospěch budoucích čipů. Uvedla, že náklady na výzkum a vývoj vynaložené na jeden čip proto nebyly sníženy o dopady, které by mohly být vyvolány stejným čipem ve prospěch budoucího čipu. Pokud však jde o čipy MDM8200 a MDM8200A, Komise upravila rozdělení nákladů na vývoj, aby zohlednila skutečnost, že z důkazů ve spise vyplývá, že čip MDM8200 měl mnohem více dopadů ve prospěch čipu MDM8200A, než kolik jich měl samotný čip MDM8200A.

410 V praxi se Komise při výpočtu AVC opírala o parametr „průměrných jednotkových nákladů“, tak jak vyplývaly z údajů společnosti Qualcomm, které bylo možné rozdělit na dvě účetní kritéria: první kritérium odráží průměrné jednotkové náklady na čipy prodané během daného čtvrtletí a druhé kritérium odráží jednotkové náklady na čipy, které společnost Qualcomm nabyla (od sléváren) během daného čtvrtletí. Zpočátku se Komise v oznámení námitek řídila prvním kritériem. Poté se Komise v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí řídila spíše druhým kritériem, doplněným o určité úpravy, jejichž cílem bylo především vyřešit problém se zaúčtováním zásob, s cílem zohlednit některé připomínky společnosti Qualcomm.

411 Naproti tomu, aby bylo možné vypočítat náklady společnosti Qualcomm na výzkum a vývoj, které mají být přiděleny jednotlivým čipům, Komise označila určité nákladové prvky v [*důvěrné*] jako „přírůstkové“ ve vztahu k tomuto čipu, které společnost Qualcomm použila k zaznamenání a přidělení určitých fixních nákladů jednomu nebo druhému čipu. Identifikace „přírůstkových“ nákladů byla provedena konkrétně na základě interního dokumentu společnosti Qualcomm,

v němž byl použit stejný výraz, a sice interní prezentace nazvané [*důvěrné*], týkající se [*důvěrné*] (dále jen [*důvěrné*]), a vysvětlení poskytnutých společností Qualcomm během správního řízení ohledně kategorií nákladů, které jsou v tomto dokumentu považovány za „přírůstkové“.

K první části vycházející z porušení zásady právní jistoty a zásady in dubio pro reo

412 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu právní jistoty, zásadu presumpce neviny a zásadu *in dubio pro reo* tím, že použila dva různé přístupy, jeden „sestupný“ nebo „top-down“ a druhý „vzestupný“ neboli „bottom-up“, ke kvalifikaci celkových investic společnosti Qualcomm do výzkumu a vývoje v oznámení námitek na straně jedné a v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí na straně druhé. Konkrétně v oznámení námitek Komise připustila, že [*důvěrné*] je pro analýzu cen a nákladů nevhodné. Naproti tomu v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí Komise použila údaje vycházející z této databáze a metoda použitá v této databázi vede ke značně odlišným maržím mezi jednotlivými čipy a mezi jednotlivými čtvrtletími ve srovnání s maržemi uvedenými v oznámení námitek.

413 Žalobkyně rovněž tvrdí, že rozdíl mezi metodou použitou v oznámení námitek na jedné straně a metodou použitou v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí na straně druhé ji zbavil možnosti předvídat metodu, kterou Komise nakonec použije, a její výsledky při přijímání relevantních rozhodnutí týkajících se stanovení cen čipů nebo *a fortiori* rozhodnutí týkajících se investic do výzkumu a vývoje. Podle žalobkyně sama Komise po více než pěti letech šetření nemohla předvídat základní prvky metody, která byla nakonec použita v uvedeném rozhodnutí, ani její výsledky.

414 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

415 Úvodem je třeba konstatovat, podobně jak již bylo učiněno v bodech 364 až 366 výše, že výtky žalobkyně vycházející z porušení zásady presumpce neviny a zásady *in dubio pro reo* je třeba považovat za nepřípustné, neboť k nim nejsou připojena dostatečná upřesnění, která by umožnila posoudit jejich opodstatněnost.

416 Kromě toho zaprvé, pokud jde o argument žalobkyně založený v podstatě na rozdílu mezi metodami analýzy, které Komise použila na jedné straně v oznámení námitek a na druhé straně v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí, je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou citovanou v bodě 146 výše Komise může až do přijetí konečného rozhodnutí, zejména s ohledem na písemné nebo ústní připomínky účastníků řízení, upustit od některých, nebo dokonce všech námitek, které byly původně vzneseny proti nim, a změnit tak svůj postoj v jejich prospěch nebo rozhodnout o doplnění nových námitek, pokud dotčeným podnikům umožní, aby se k nim v tomto ohledu vyjádřily. Totéž platí pro metodu, kterou Komise používá při analýze cen a nákladů.

417 Je totiž třeba připomenout, že podle ustálené judikatury sice zásada právní jistoty vyžaduje, aby právní normy byly jasné a přesné, a jejím cílem je zajistit předvídatelnost právních situací a vztahů v rámci unijního práva (viz rozsudek ze dne 15. září 2005, Irsko v. Komise, C-199/03, EU:C:2005:548, bod 69 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 29. března 2012, Španělsko v. Komise, T-398/07, EU:T:2012:173, bod 107), nic to však nemění na tom, že z prozatímní povahy metody přijaté v oznámení námitek pro účely stanovení nejvhodnějšího měřítka nákladů pro analýzu cen a nákladů vyplývá, že konečné rozhodnutí Komise nemůže být zrušeno pouze z toho důvodu, že výsledky získané použitím jiné metody v doplňujícím oznámení námitek

a v napadeném rozhodnutí neodpovídají shodně výsledkům, které by byly získány metodou původně přijatou v oznámení námitek (obdobně viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, SNIA v. Komise, C-448/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:801, bod 43).

418 Dále je třeba uvést, že v projednávané věci žalobkyně nezpochybňuje, že měla možnost vysvětlit své stanovisko v průběhu správního řízení, a zvláště po zaslání doplňujícího oznámení námitek, k metodě, která byla použita v napadeném rozhodnutí.

419 Žalobkyně se navíc omezuje na odkaz na „vzestupnou“ a „sestupnou“ povahu metod používaných Komisí a na rozdíl mezi požadovanými maržemi mezi čipy a mezi jednotlivými čtvrtletími, aniž vysvětluje, kromě odkazu na své písemnosti předložené v průběhu správního řízení a přiložené k žalobě, jaké jsou konkrétně rozdíly mezi „sestupným“ přístupem a „vzestupným“ přístupem a jejich praktické důsledky. V tomto ohledu je třeba podobně jako Komise poznamenat, že metoda přijatá v napadeném rozhodnutí (a doplňujícím oznámení námitek) vychází ze skutečných nákladů na výzkum a vývoj, které společnost Qualcomm sama zaúčtovala pro každý čip. Z tohoto důvodu se Komise domnívala, že tato metoda věrněji odráží náklady na výzkum a vývoj skutečně vynaložené na vývoj každého čipu než metoda použitá v oznámení námitek.

420 Proto, i za předpokladu, že by metody analýzy použité Komisí v oznámení námitek na jedné straně a v doplňujícím oznámení námitek a v napadeném rozhodnutí na straně druhé vedly k rozdílným výsledkům, jak tvrdí žalobkyně, neumožňuje tato okolnost v projednávané věci mít za to, že Komise pochybila, když v napadeném rozhodnutí přijala metodu založenou na skutečných nákladech na výzkum a vývoj, které společnost Qualcomm sama zaúčtovala pro každý čip. Za těchto okolností nemůže tento argument obstát.

421 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že v době, kdy přijímala rozhodnutí o cenách čipů a investicích do výzkumu a vývoje, nemohla znát metodu, kterou Komise použije pro stanovení relevantního měřítka nákladů, uplatněný pouze na podporu údajného porušení zásady právní jistoty, je třeba připomenout, že Komise v doplňujícím oznámení námitek uvedla, že změna výpočtu LRAIC byla provedena s cílem zohlednit námitky formulované žalobkyní v odpovědi na oznámení námitek ve vztahu k výpočtu LRAIC provedenému v oznámení námitek.

422 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že zohlednění nákladů dominantního podniku mu sice umožňuje posoudit legalitu vlastního jednání s ohledem na zvláštní odpovědnost, která mu náleží na základě článku 102 SFEU, a je tedy v souladu s obecnou zásadou právní jistoty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. října 2010, Deutsche Telekom v. Komise, C-280/08 P, EU:C:2010:603, bod 202, a ze dne 17. února 2011, Teliasonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, bod 44), Komisi však neznemožňuje provést určité úpravy na základě výkazů cen a nákladů dominantního podniku a jakýkoli dalších relevantních informací jím poskytnutých (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/03, EU:T:2007:22, body 131 až 137; ze dne 10. dubna 2008, Deutsche Telekom v. Komise, T-271/03, EU:T:2008:101, body 208 až 211, a ze dne 13. prosince 2018, Slovak Telekom v. Komise, T-851/14, EU:T:2018:929, body 220 až 235).

423 Z toho vyplývá, že zásada právní jistoty nevyžaduje, aby byl dominantní podnik schopen podrobně předvídat přesnou metodu, kterou by Komise použila pro výpočet jeho nákladů. Metoda, kterou Komise přijme, totiž musí zohlednit konkrétní okolnosti případu, a zejména dostupné informace poskytnuté dominantním podnikem.

424 S ohledem na výše uvedené je třeba první část sedmého žalobního důvodu zamítnout.

Ke druhé části vycházející z toho, že kritérium LRAIC není vhodným referenčním nákladem

425 Podle názoru žalobkyně měla Komise vzít v úvahu, že nejvhodnějšími referenčními náklady pro účely analýzy cen a nákladů v projednávané věci byly AVC nebo průměrné náklady, kterým se lze vyhnout (dále jen „AAC“), a nikoliv LRAIC.

426 Zaprvé rozhodnutí v oblasti cen vycházela z konkurenčních podmínek přijatých v době, kdy náklady společnosti Qualcomm na výzkum a vývoj již byly „utopené“ v tom smyslu, že se jim již nebylo možné vyhnout. Ceny nižší než LRAIC umožňovaly podle žalobkyně často v krátkodobém horizontu maximalizovat zisk a neznamenaly obětovat zisk.

427 Zadruhé LRAIC jsou navrženy pro statický svět, protože se zaměřují na určitý výrobek a neberou v úvahu minulé a budoucí související výrobky. V takovém dynamickém odvětví, jako je odvětví polovodičů, s mezičasovými dopady, přitom není jejich použití vhodné.

428 Zatřetí extrémně omezená povaha tvrzení o zneužití v projednávané věci (týkající se pouze prodeje tří čipů dvěma zákaznicím v průběhu několika čtvrtletí) znamená, že „skutečné“ LRAIC byly ve skutečnosti AAC nebo AVC, případně náklady, které jim byly velmi blízké.

429 V tomto ohledu se Komise nesprávně domnívala, že výrobky patřící do relevantního trhu se vyznačují nízkými mezními nebo variabilními náklady, zatímco sama několikrát uvedla, že AVC jsou důležitým parametrem hospodářské soutěže.

430 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise založit svou analýzu na LRAIC, a nikoliv na ATC není pro žalobkyni příznivější, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise. Podle žalobkyně je nepravděpodobné, že by správně vypočtené ATC byly vyšší než LRAIC, neboť posledně uvedené náklady zahrnují i společné náklady, nezohledňují příjmy z jejího podnikání v oblasti patentových licencí a byly předmětem manipulací *post hoc*, v důsledku čehož byly LRAIC pro čip MDM8200A značně nadsazeny.

431 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

432 Nejprve je třeba připomenout, že rozhoduje-li Tribunál podle článku 263 SFEU o žalobě na neplatnost rozhodnutí o uplatnění článku 102 SFEU, je obecně povinen na základě skutečností předložených žalobcem na podporu žalobních důvodů provést úplný přezkum otázky, zda byly podmínky použití tohoto ustanovení splněny, či nikoli, a že při tomto přezkumu se Tribunál nemůže v rámci úlohy, již mu přiznávají Smlouvy o EU a FEU v oblasti politiky hospodářské soutěže, opírat o posuzovací pravomoc, kterou disponuje Komise, aby upustil od výkonu zevrubného právního i skutkového přezkumu (obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 155 a 156).

433 Kromě toho je třeba poznamenat, že použití metody založené na cenách vyšších než AVC a nižších než ATC ze strany Komise jednoduše vyplývá z judikatury. Podle Soudního dvora musí být totiž ceny nižší než AVC, kterými se dominantní podnik snaží vyloučit z trhu konkurenta, považovány za zneužívající. Dominantní podnik totiž nemá jiný zájem na uplatňování těchto cen než zájem vyloučit své konkurenty z trhu, aby mohl následně zvýšit ceny s využitím svého monopolního postavení, neboť každý prodej pro něj znamená ztrátu, a to ztrátu všech jeho fixních nákladů (tj. těch, které zůstávají stálé bez ohledu na vyrobené množství) a alespoň části variabilních nákladů vztahujících se k vyrobené jednotce. Kromě toho ceny nižší než ATC, včetně fixních a variabilních nákladů, ale vyšší než AVC, musí být považovány za zneužívající,

pokud jsou stanoveny jako součást plánu, který má za cíl vyloučit konkurenta z trhu. Takové ceny mohou totiž z trhu vytlačit podniky, které jsou sice možná stejně výkonné jako dominantní podnik, ale z důvodu své snížené finanční kapacity nejsou schopny odolávat konkurenci, které čelí (rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72).

434 Tato judikatura byla potvrzena v několika pozdějších rozsudcích, v nichž bylo ustáleně rozhodováno, že ceny nižší než AVC musí být v zásadě považovány za zneužívající v rozsahu, v němž použitím takových cen podnik v dominantním postavení zřejmě sleduje pouze hospodářský cíl spočívající ve vyloučení svých konkurentů. Kromě toho mohou být ceny nižší nežli ATC, ale vyšší nežli AVC považovány za zneužívající pouze tehdy, jsou-li stanoveny v rámci plánu, který má za cíl vyloučit konkurenta (rozsudky ze dne 14. listopadu 1996, Tetra Pak v. Komise, C-333/94 P, EU:C:1996:436, bod 41, a ze dne 2. dubna 2009, France Télécom v. Komise, C-202/07 P, EU:C:2009:214, bod 109).

435 S ohledem na judikaturu vyplývající z rozsudku ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise (C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72), byla tedy Komise v projednávané věci povinna za účelem zjištění zneužití dominantního postavení jednak zjistit, že ceny žalobkyně byly nižší než ATC, a jednak prokázat, že žalobkyně měla v úmyslu vyloučit konkurenta z trhu. V napadeném rozhodnutí Komise přitom měla za to, jak bylo připomenuto v bodech 408 a 409 výše, že LRAIC společnosti Qualcomm byly pro každý výrobek nižší než její ATC.

436 V tomto ohledu je třeba na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně ve čtvrté výtce, konstatovat, že vzhledem k tomu, že ATC zahrnují mimo jiné všechny společné náklady, zatímco LRAIC zahrnují pouze náklady související s dotčenými specifickými výrobky, je v podstatě vyloučeno, aby ATC byly nižší než LRAIC. I kdyby totiž Komise nesprávně považovala některé společné náklady za specifické pro dotčené výrobky, žalobkyně by nemohla platně tvrdit, že LRAIC mohou být vyšší než ATC.

437 Je třeba ostatně uvést, že Komise vypočítala ATC v bodě 12.7.5.2 napadeného rozhodnutí a dospěla k závěru, že jsou vyšší než LRAIC. Společnost Qualcomm přitom tento bod nezpochybnila, ani nenavrhla jiný způsob výpočtu. V důsledku toho nelze Komisi vytýkat, že pro účely analýzy cen a nákladů použila LRAIC namísto ATC, neboť LRAIC jsou pro žalobkyni příznivější než ATC. Kromě toho, jak správně zdůrazňuje vedlejší účastnice řízení, nebylo nutné, aby Komise určila, zda jsou ceny žalobkyně rovněž nižší než AVC nebo LRAIC, jelikož se rozhodla ověřit úmysl společnosti Qualcomm vyloučit konkurenta z trhu. Z toho vyplývá, že čtvrtá výtka žalobkyně nemůže obstát.

438 Pokud jde o další tři výtky vznesené žalobkyní, které zpochybňují vhodnost LRAIC jako referenčních nákladů, je třeba podobně jako Komise konstatovat, že výpočet cen založený pouze na variabilních nákladech není vhodný pro určení existence predátorských cen v odvětví, v němž, jak vyplývá zvláště z bodů 109 až 119 a 280 až 284 odůvodnění napadeného rozhodnutí, činnost v oblasti výzkumu a vývoje a silná přítomnost práv duševního vlastnictví vytvářejí vysoké náklady v oblasti výzkumu a vývoje, které by při výpočtu založeném pouze na variabilních nákladech nebyly zohledněny.

439 Konkrétně není zpochybňováno, že jak Komise uvedla v bodě 787 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se polovodičový průmysl vyznačuje nízkými variabilními náklady (např. náklady na výrobu čipů) a vysokými fixními náklady (např. náklady na investice do výzkumu a vývoje potřebné k navrhování a vývoji čipů), z nichž většina je při uvedení výrobků na trh utopená. V důsledku toho by nezahrnutí utopených nákladů specifických pro daný výrobek, jako jsou

investice do výzkumu a vývoje, neodráželo realitu trhu v případě nákladů souvisejících se vstupem na trh a konkurencí, což by velmi ztížilo, ne-li znemožnilo, odhalení případu predátorství, jehož cílem je vyloučit konkurenta z trhu.

440 Přitom vzhledem k tomu, že LRAIC zahrnují fixní a variabilní náklady specifické pro každý výrobek, které vznikly jak před, tak během období, kdy došlo ke zneužívajícímu protiprávnímu jednání, představují v projednávané věci nejvhodnější referenční náklady pro výpočet minimální míry návratnosti nákladů požadované pro výrobky, které jsou předmětem šetření (bod 780 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

441 Navíc argument žalobkyně, že prodej za cenu vyšší než AVC, ale nižší než LRAIC, může představovat krátkodobou maximalizaci zisku, nemůže obstát. Je totiž třeba uvést, podobně jako Komise, že použitelná judikatura uznává, že ceny vyšší než AVC, ale nižší než ATC (které jsou v projednávané věci vyšší než LRAIC) jsou zneužívající pouze tehdy, jsou-li stanoveny s úmyslem vyloučit konkurenta z trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72). Jak bylo připomenuto v bodě 785 odůvodnění napadeného rozhodnutí, přesně to Komise prokázala. Jednak žalobkyně uplatnila ceny nižší než LRAIC a jednak tak učinila v rámci plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu. Tvrzení, že ceny vyšší než AVC mohou sloužit legitimním účelům, tedy pouze uznává rozdíl uvedený v použitelné judikatuře a neprokazuje, že LRAIC jsou v projednávané věci nevhodnou referencí.

442 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že LRAIC jsou v projednávané věci nevhodnou referencí z důvodu omezeného dosahu protiprávního jednání, je třeba uvést, že ve srovnání s predátorskou praktikou trvající dva roky v odvětví, které se, jak potvrdila sama žalobkyně (zejména viz body 333 a 337 odpovědi žalobkyně na doplňující oznámení námitek, přílohy A.2.2 a A.2.4 žaloby a body 715 až 723 odpovědi žalobkyně na oznámení námitek), vyznačuje krátkými inovačními cykly vyžadujícími značné investice do výzkumu a vývoje, by ignorovat veškeré náklady spojené s vývojem výrobků, které jsou předmětem údajného predátorství, znamenalo ignorovat významnou část nákladů, které určují jak rozhodnutí o cenách dominantního podniku, tak rozhodnutí o cenách jeho konkurentů. Pokud by byla pravda, jak tvrdí žalobkyně, že v odvětvích „náročných na výzkum a vývoj“ mohou podniky stanovit optimální ceny na úrovních, které neumožňují návratnost všech nákladů na výzkum a vývoj, které mohou být spojeny s určitým výrobkem, pak by byla ziskovost jejich činnosti vážně zpochybněna. Naproti tomu tyto náklady hrají důležitou roli ve strategii stanovování cen, zejména na trzích, které se vyznačují rychlým střídáním výrobků, kdy jsou relativně staré výrobky rychle nahrazovány inovativnějšími výrobky v relativně krátkém časovém období. Skutečnost, že činnost v oblasti výzkumu a vývoje může těžit z předchozích výsledků nebo usnadnit budoucí vývoj či objevy, neznamená, že by tyto investice nemohly být zohledněny, ale má spíše za následek, že náklady musí být pečlivě rozděleny mezi různé výrobky.

443 S ohledem na tyto úvahy je třeba zamítnout výtky žalobkyně, které zpochybňují vhodnost LRAIC jako referenčních nákladů. Ačkoli má totiž Komise v oblasti politiky hospodářské soutěže posuzovací pravomoc, která podléhá zevrubnému právnímu i skutkovému přezkumu ze strany Tribunálu (v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 156), nic to nemění na tom, že důkazy předložené žalobkyní neumožňují mít za to, že se Komise tím, že se rozhodla nepoužít AVC nebo AAC jako referenční náklady, dopustila pochybení.

444 S ohledem na vše výše uvedené je třeba druhou část sedmého žalobního důvodu zamítnout.

K třetí části vycházející z toho, že LRAIC vypočtené Komisí neodpovídají „skutečným“ LRAIC

445 Na podporu třetí části žalobkyně uplatňuje osm výtek.

446 V první řadě žalobkyně vytýká Komisi, že se dopustila pochybení při vymezení LRAIC v tom, že nezohlednila skutečnost, že při existenci dopadů jednoho čipu na druhý nemohou být náklady, které lze takto klasifikovat, vzhledem ke své nespecifické povaze spojeny s konkrétním čipem, a nemohou být tedy jednoduše zahrnuty do výpočtu LRAIC.

447 V druhé řadě žalobkyně kritizuje nesoudržnost mezi odůvodněními, která Komise uvedla pro své výpočty v doplňujícím oznámení námitek, a odůvodněními, která uvedla pro své výpočty v napadeném rozhodnutí. Podle žalobkyně se Komise v doplňujícím oznámení námitek odvolává na potřebu vyřešit „narušení způsobená účetním systémem“, která byla identifikována v odpovědi na oznámení námitek, zatímco v napadeném rozhodnutí se spíše odvolává na potřebu řešit vznesené výtky. Žalobkyně konkrétně kritizuje skutečnost, že rekonstrukce AVC provedená Komisí v tomto rozhodnutí je příliš složitá, a skutečnost, že Komise ve svých výpočtech nepřijala parametr průměrných jednotkových nákladů (AUC) v rozporu s metodou, kterou hájila ve svých odpovědích na oznámení námitek a doplňující oznámení námitek.

448 V třetí řadě žalobkyně tvrdí, že [*důvěrné*] je nevhodné pro určení jejích přírůstkových nákladů na výzkum a vývoj, neboť [*důvěrné*] se používá pouze pro účely interního řízení a účetnictví a není určeno ani přizpůsobeno pro účely analýzy Komise.

449 Ve čtvrté řadě žalobkyně vytýká Komisi, že některé náklady zaznamenané v [*důvěrné*], konkrétně náklady spadající do kategorií [*důvěrné*] a [*důvěrné*], považovala za „přírůstkové“ náklady, ačkoli jimi nebyly, neboť byly spojeny s určitým čipem pouze z důvodu přiřazení [*důvěrné*], a nikoli proto, že byly s tímto čipem konkrétně spojeny.

450 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé tvrdí, že je třeba rozlišovat mezi náklady, které jsou přiřazeny přímo k čipu, a náklady, které jsou přiřazeny *ex post* prostřednictvím alokace, tedy nikoli z důvodu, že by byly považovány za specificky spojené s tímto konkrétním čipem, ale pouze z důvodu jednoduchého mechanismu interní alokace. Podle žalobkyně zaměstnanci společnosti QCT [*důvěrné*].

451 Náklady na materiál, které nejsou přímo přiřazeny k čipu, tj. [*důvěrné*] v kategorii [*důvěrné*], tak [*důvěrné*].

452 Podobně budou od září 2009 náklady na software vyplývat [*důvěrné*].

453 Vzhledem ke specifické povaze výzkumu a vývoje v odvětví polovodičů nemusí být ani náklady zaúčtované v [*důvěrné*] přímo na čip ve skutečnosti zcela specifické pro tento čip. V každém případě, pokud by Komise považovala za „přírůstkové“ nebo „specifické pro daný výrobek“ pouze náklady na výzkum a vývoj přímo přiřazené k čipu, nemohla by zjistit predátorství.

454 Komise prakticky nepředložila žádné spolehlivé odůvodnění pro klasifikaci nákladů v kategoriích [*důvěrné*] a [*důvěrné*] jako „přírůstkových“ a omezila se na to, že se opírala jednak o použití anglického slova „incremental“ v jediném dokumentu společnosti Qualcomm, který měla k dispozici, a to [*důvěrné*], a jednak o vysvětlení, která společnost Qualcomm poskytla v průběhu správního řízení, což prokazuje, že neprovedla žádné nezávislé posouzení.

455 Zadruhé, pokud jde o [*důvěrné*], který Komise použila k určení kategorie přírůstkových nákladů mezi kategoriemi nákladů, které vynaložila žalobkyně, žalobkyně tvrdí, že tento dokument se týkal konkrétního čipu [*důvěrné*], který nebyl předmětem šetření, který nebyl vyvinut ve stejné době jako čipy, jichž se šetření týkalo, a který na rozdíl od těchto čipů nebyl „slim“ modemem. Naopak několik dokumentů, které má Komise k dispozici, včetně těch, které se týkají čipů, jež jsou předmětem šetření, se o přírůstkových nákladech vůbec nezmiňují.

456 Kromě toho, [*důvěrné*] z dubna 2011 pochází z doby po hlavních rozhodnutích o investicích do výzkumu a vývoje přijatých v souvislosti s dotyčnými čipy.

457 Navíc Komise v bodě 847 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně chápe a vykládá [*důvěrné*] v místě, kde obsahuje odkaz na náklady na výzkum a vývoj označené jako „přírůstkové“. Podle žalobkyně měla Komise rovněž zohlednit odkaz na pojem „přírůstková marže portfolia“, který se nachází v tomtéž dokumentu, což by umožnilo lépe porozumět anglickému slovu „incremental“. Stejně tak žalobkyně tvrdí, že nikdy neuvedla, jak zmiňuje Komise v bodě 848 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že výraz [*důvěrné*] má v rámci společnosti Qualcomm obecnější použití, než je uvedeno v tomto dokumentu.

458 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že několikrát vysvětlila, že více než [*důvěrné*] [*důvěrné*] USD, které byly nesprávně zaúčtovány do nákladů [*důvěrné*] a [*důvěrné*] a které Komise považovala za „přírůstkové“ pro čipy MDM8200 a MDM8200A, ve skutečnosti souvisí s vývojem [*důvěrné*], který není nijak specifický pro čip. V tomto ohledu [*důvěrné*] znamená, že [*důvěrné*], což prokazuje, že tyto [*důvěrné*] USD nebyly specifické pro daný čip.

459 Kromě toho podle žalobkyně nejsou odůvodnění uvedená v napadeném rozhodnutí pro odmítnutí jejích argumentů v tomto ohledu věrohodná.

460 V páté řadě žalobkyně vytýká Komisi, že se dopustila pochybení, když nezohlednila příjmy, kterých společnost Qualcomm dosáhla v rámci činnosti poskytování licencí na patenty. V podstatě má za to, že Komise měla vyloučit náklady na výzkum a vývoj spojené s dotčenými čipy v rozsahu, v němž tyto náklady vyplývaly ze získání patentů, které společnost Qualcomm zahrnula do svého portfolia patentů, na které poskytla licence, a které tudíž nemohou být považovány za specifické pro dotčené čipy. Podle žalobkyně se Komise nesprávně domnívala, že [*důvěrné*] a že přírůstkové příjmy z těchto licencí nemohou mít ani nejmenší měřitelný vliv na příjmy z této činnosti.

461 Žalobkyně podotýká, že sama Komise přesto v poznámce pod čarou 1238 napadeného rozhodnutí uvedla, že [*důvěrné*]. Dodává, že otázka, zda příjmy z činnosti poskytování licencí na patenty mohou mít více či méně měřitelný dopad na příjmy z činnosti poskytování licencí na technologie, není tou správnou otázkou, kterou je třeba si položit. Podle jejího názoru jde spíše o ověření, zda je dotčený výzkum a vývoj skutečně „přírůstkový“ ve vztahu ke třem dotčeným čipům a zda vede následně k udělení patentů, v důsledku čehož tento výzkum a vývoj není specifický pro tyto čipy.

462 Podle žalobkyně rovněž není možné přímo spojit dotčené čipy a patenty k softwaru, neboť náklady spojené se softwarem nejsou přímo spojeny s konkrétním čipem.

463 V šesté řadě žalobkyně tvrdí, že je napadené rozhodnutí založeno na výpisu z [*důvěrné*], který nespojuje žádné z nákladů v něm uvedených s konkrétními zákazníky. Komise však měla za to, že náklady na výzkum a vývoj související s vývojem dotčených čipů byly „přírůstkovými“ náklady pro

společnosti Huawei a ZTE. Podle žalobkyně by však analýza cen a nákladů zahrnující pouze společnosti Huawei a ZTE měla vyloučit jakékoli náklady na výzkum a vývoj, což by následně svědčilo ve prospěch použití AVC nebo AAC.

464 Konkrétně podle žalobkyně zaprvé skutečnost, že prodej jiným zákazníkům než společnostem ZTE a Huawei neodůvodňoval vývoj dotčených čipů, neznamená, že prodej společnostem Huawei a ZTE byl dostatečným odůvodněním pro vývoj těchto čipů. Zadruhé sama Komise v bodech 131, 132 a 354 odůvodnění napadeného rozhodnutí připustila, že čip MDM8200 byl vyvinut ve spolupráci s jinými provozovateli než se společnostmi ZTE a Huawei. Zatřetí údaje týkající se prodeje čipu MDM8200A společnostem ZTE a Huawei, tak jak jsou uvedeny v bodě 980 odůvodnění a v tabulce 58 tohoto rozhodnutí, vůbec nedokládají tvrzení, že výzkum a vývoj spojený s tímto čipem musí být považován za specifický pro tyto dvě zákaznice. Začtvrté dokumenty, na které Komise odkazuje v poznámce pod čarou 1277 téhož rozhodnutí, nijak nepodporují názor Komise. Zapáté společnost Qualcomm [*důvěrné*].

465 V sedmé řadě žalobkyně kritizuje manipulace *post hoc*, které Komise provedla přerozdělením nákladů zaznamenaných v [*důvěrné*] na různé čipy, zejména přerozdělením nákladů na čip MDM8200 na čip MDM8200A, což zvýšilo LRAIC pro čip MDM8200A z [*důvěrné*] USD na [*důvěrné*] USD; v případě neexistence takové manipulace by ceny nebyly nižší než náklady na posledně uvedený čip. Zaprvé žalobkyně v podstatě tvrdí, že není zpochybňováno, že rozhodnutí společnosti Qualcomm vyvinout tento čip následovalo po jejím rozhodnutí vyvinout čip MDM8200 a bylo na něm nezávislé a že tyto dva čipy netvořily společný projekt, jak vyplývá z tabulky uvedené v bodě 880 písm. a) odůvodnění napadeného rozhodnutí.

466 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že po čipu MDM8200 a čipu MDM8200A vyvinula řadu čipů, které byly rovněž kompatibilní s technologií HSPA+ a pokročilejšími technologiemi. Navíc nic nečinilo vztah mezi čipem MDM8200 a čipem MDM8200A „jedinečným“: na existenci úzkého technického vztahu mezi dvěma čipy není nic jedinečného, nebo dokonce neobvyklého.

467 Zatřetí, pokud je pravda, že do určitého okamžiku, mezi lety 2013 a 2015, [*důvěrné*], to bylo způsobeno prostou chybou v psaní, která v dané době nebyla nijak zvlášť problematická. Napadené rozhodnutí je kromě toho nekonzistentní, pokud jde o zacházení na jedné straně s čipy MDM8200 a MDM8200A a na druhé straně s čipem MDM6200, který je rovněž údajně „špičkovým“ čipem úzce souvisejícím s jinými čipy společnosti Qualcomm, zvláště s dříve vyvinutým čipem QSC6295.

468 Začtvrté Komise nevyvinula žádné úsilí, aby prošetřila dotyčné technologie a činnosti v oblasti výzkumu a vývoje nebo aby spojila své manipulace s konkrétními vstupy nebo kategoriemi nákladů v [*důvěrné*].

469 V osmé řadě žalobkyně vytýká Komisi, že nesprávně rozdělila „přírůstkové“ náklady na základě příjmů, a nikoli na základě objemu tržeb.

470 Především nemá dotčená metoda žádný relevantní základ v právní ani ekonomické literatuře. Kromě toho vede k tomu, že se dodatečné náklady připisují prodejům na základě pouhé skutečnosti, že ceny v daném období jsou relativně vysoké, což silně podporuje konstatování predátorských cen tam, kde žádné neexistují. Konečně, skutečný test vyloučení z trhu spočívá v ověření, že podnik následně zvýší ceny (což žalobkyně neučinila), což by podle uvedené metody

znamenalo, že údajně predátorským prodejům jsou přiděleny nižší náklady na výzkum a vývoj z důvodu, že jsou místo toho převedeny do období návratnosti. To by z ekonomického hlediska nedávalo žádný smysl a nebylo by to slučitelné s pojmem „návratnost“.

471 Komise se rovněž dopouští pochybení, když danou metodu definovala jako „odhad vývoje ceny čipu“, čímž nevzala v úvahu, že LRAIC jsou měřítkem nákladů, nikoli ceny.

472 Kromě toho se žalobkyně domnívá, že dotčená metoda rovněž sleduje „pohyblivý cíl“, podle něhož, pokud by zvýšila ceny, aby se vyhla údajnému predátorství, vedlo by to současně ke zvýšení jejích příjmů, což by vedlo k vyšší alokaci nákladů na výzkum a vývoj na jednotlivá čtvrtletí, v důsledku čehož by se vždy dopouštěla predátorství. Žalobkyně rovněž kritizuje „nepředvídatelné a paradoxní výsledky“, k nimž vede metoda upravená Komisí. Žalobkyně dodává, že přijetí rozdělení na základě objemu by prakticky nevedlo k žádnému stanovování cen pod úrovní nákladů.

473 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

474 Pokud jde o první výtku vycházející z chyby v definici LRAIC, je třeba konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí uznala, že v odvětví čipů mohou existovat dopady v důsledku zdokonalování výrobků. To však nevylučuje, že žalobkyně vynaložila náklady specificky na vývoj určitého čipu a že bez vynaložení těchto nákladů by tento čip nemohla uvést na trh. Z toho vyplývá, že i v případě existence dopadů se Komise nedopustila pochybení, když se rozhodla zohlednit přírůstkové náklady na vývoj specificky související s dotčeným výrobkem.

475 Navíc Komise na základě měřítka nákladů na [*důvěrné*], jak vyplývá z bodu 835 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zohlednila pouze náklady, které žalobkyně přímo nebo nepřímo zaúčtovala na vývoj dotčených čipů. Pokud existovaly konkrétní důkazy o dopadech, Komise je zohlednila, jak vyplývá z bodu 12.6.3.2 uvedeného rozhodnutí, pokud jde o dopady nákladů na výzkum a vývoj mezi čipy MDM8200 a MDM8200A.

476 Pokud jde o případné dopady obecně, při nedostatku informací, které by Komisi umožnily tyto dopady kvantifikovat, jak Komise uvedla v bodě 783 odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo nejrozumnějším přístupem předpokládat, že dopady, z nichž má prospěch určitý čip, byly přibližně vyváženy dopady, které tento konkrétní čip vyvolává u jiných čipů. Proto nebyly náklady na vývoj vynaložené na tento čip vyloučeny z důvodu dopadů, které pravděpodobně vyvolal.

477 Tato výtka musí být proto zamítnuta.

478 Pokud jde o druhou výtku vycházející z nesoudržnosti mezi odůvodněními výpočtů Komise v doplňujícím oznámení námitek a odůvodněními jejích výpočtů v napadeném rozhodnutí, stačí konstatovat, že tato výtka, i kdyby byla opodstatněná, nemůže v žádném případě způsobit protiprávnost dotčené metody. Proto je třeba ji zamítnout jako neúčinnou.

479 Pokud jde o třetí výtku vycházející z nevhodnosti [*důvěrné*] pro identifikaci přírůstkových nákladů na výzkum a vývoj, je třeba připomenout, že žalobkyně v této databázi zaznamenává náklady na jednotlivé čipy pro účely interního řízení a účetnictví. S ohledem na tuto alokaci nákladů podle jednotlivých čipů a na skutečnost, že tuto databázi používá společnost Qualcomm interně, není posledně uvedená společnost schopna vysvětlit, proč by měla být považována za nevhodnou pro

rekonstrukci nákladů ze strany Komise. Navíc, jak je uvedeno v bodě 845 odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobkyně sama, aby odpověděla na žádosti o informace týkající se vyčíslení nákladů, použila informace z této databáze.

480 Pokud jde o tvrzení společnosti Qualcomm, že soubor údajů v [*důvěrné*] není určen k výpočtu LRAIC pro účely práva hospodářské soutěže, stačí poznamenat, že tato okolnost nebrání Komisi, aby se o takovou databázi mohla opírat, pokud obsahuje informace relevantní pro její šetření.

481 Konečně, i za předpokladu, že by se Komise původně rozhodla nepoužít [*důvěrné*] v oznámení námitek a v doplňujícím oznámení námitek neuvedla vysvětlení změny svého názoru v tomto ohledu, stačí uvést, že s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 367 výše se žalobkyně nemůže právem dovolávat skutečnosti, že Komise v napadeném rozhodnutí specificky neodpověděla na všechny skutkové nebo právní připomínky, které vznesla v průběhu správního řízení. Z toho vyplývá, že tato výtka musí být zamítnuta.

482 Pokud jde o čtvrtou výtku vycházející z pochybení při zacházení s některými náklady zaznamenanými v [*důvěrné*] jako s „přírůstkovými“ náklady, je třeba nejprve připomenout, že bod 12.6.3.1 napadeného rozhodnutí vysvětluje míru fixní části nákladů na výzkum a vývoj vynaložených společností Qualcomm na výrobu každého čipu, která byla zohledněna při výpočtu LRAIC. V bodě 835 odůvodnění uvedeného rozhodnutí jsou totiž uvedeny různé kategorie nákladů na výzkum a vývoj, které jsou v uvedené databázi přiřazeny každému čipu, a to buď přímo, v souvislosti s vývojem konkrétního výrobku, nebo „*ex post*“.

483 Kromě toho, jak bylo vysvětleno v bodě 411 výše, v bodech 836 a 837 odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, že při výběru skutečností, které mají být zahrnuty do analýzy nákladů jako „přírůstkové“ náklady, se Komise řídila použitím anglického slova „incremental“ v [*důvěrné*], v souvislosti s nímž se společnosti Qualcomm v otázce 8.3 žádosti o informace rozhodnutím ze dne 30. ledna 2017 dotázala, aby u dotčených čipů poskytla stejné informace o přírůstkovém výzkumu a vývoji, jako byly informace poskytnuté [*důvěrné*]. Informace poskytnuté v odpovědi jsou uvedeny v příloze A.15.1 žaloby.

484 Komise konečně zrekonstruovala přírůstkové náklady sečtením nákladů [*důvěrné*] a nákladů [*důvěrné*], tj. všech složek nákladů zmíněných v databázi uvedené v příloze A.15.1 žaloby, s vyloučením těch, které byly zaznamenány jako náklady [*důvěrné*], protože tyto náklady, ačkoli byly uvedeny v dané databázi, společnost Qualcomm odečetla od celkových „Incremental (tj. podle stejné [metody] jako [*důvěrné*])“ nákladů v téže databázi.

485 V tomto ohledu je třeba mít za to, že skutečnosti obsažené ve výpisu z databáze, který žalobkyně kritizuje, jsou shrnuty v bodě 835 odůvodnění napadeného rozhodnutí a Komise je identifikovala na základě informací poskytnutých společností Qualcomm.

486 Žalobkyně totiž zaprvé v odpovědi na žádost o informace ze dne 10. července 2013 z prosince 2013, a zejména v odpovědi na otázku 19 týkající se hlavních fází vývoje prvních čipů MDM a souvisejících nákladů, zadruhé v odpovědi na otázky 8 a 9 žádosti o informace ze dne 13. října 2014 (příloha A.4.8.b žaloby), v bodě 38 a násl., a zatřetí v odpovědi na otázku 8.3 žádosti o informace rozhodnutím ze dne 30. ledna 2017 (příloha A.4.10.b žaloby) vždy uvedla tytéž údaje, ať už se jednalo o jejich zařazení podle [*důvěrné*], či nikoli.

487 Jinými slovy, v odpovědích žalobkyně jsou různé kategorie nákladů identifikovány a přiřazeny k danému čipu pravidelným způsobem, a jelikož neexistují nesoudržnosti mezi tabulkami uvedenými v různých odpovědích (s výjimkou nákladů [*důvěrné*]), lze tyto kategorie považovat za náklady „přírůstkové“ pro takový čip. Jediný rozdíl mezi zohledněním či nezohledněním této metody totiž spočívá v zahrnutí či nezahrnutí této poslední nákladové položky, kterou Komise v každém případě ze svých výpočtů vyloučila.

488 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že k tomu, aby určitý náklad mohl být zahrnut do výpočtu LRAIC, nemůže být rozhodujícím kritériem pouhé použití či nepoužití anglického slova „incremental“ ve vztahu k němu v [*důvěrné*]. Naopak je třeba zohlednit spíše vnitřní povahu samotného nákladu (konkrétně to, zda spadá do jedné z kategorií nákladů obecně považovaných za přírůstkové náklady) a způsob klasifikace, který použila sama žalobkyně ve svých odpovědích.

489 Je tedy třeba konstatovat, že na základě odpovědí a vysvětlení poskytnutých žalobkyní v průběhu správního řízení napadené rozhodnutí správně rekonstruuje prvky, které je třeba zohlednit při výpočtu LRAIC. Kromě toho je třeba konstatovat, že žalobkyně v odpovědi na otázku 19 žádosti o informace ze dne 10. července 2013 (první relevantní v tomto ohledu z prosince 2013) (příloha A.4.3 žaloby) neuvedla nic o alokaci nákladů ani o tom, že by v praxi některé z těchto nákladů nebylo možné přičíst konkrétním čipům.

490 Navíc, pokud jde o náklady na vývoj softwaru, žalobkyně v podstatě uvedla v bodech 90 a 92 odpovědi na otázku 19 žádosti o informace ze dne 10. července 2013 (příloha A.4.3 žaloby), že životnost softwaru je úzce spjata s životností daného čipu a že náklady s ním spojené závisí na komerční životnosti tohoto čipu, čímž potvrzuje závěr uvedený v bodě 860 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že tato část [*důvěrné*] poskytuje spolehlivý základ pro stanovení nákladů na výzkum a vývoj spojených s vývojem softwaru, které mají být přiřazeny konkrétnímu čipu. To ostatně nevylučuje, že část softwaru může být následně použita pro další čipy.

491 Kromě toho je třeba poznamenat, že výhrada žalobkyně týkající se alokace nákladů byla v průběhu správního řízení a v žalobě formulována poměrně nepřesně.

492 Tato nepřesnost při určování kategorií nákladů, které nejsou přírůstkové, podkopává hodnověrnost argumentů žalobkyně, a to tím spíše, že pokud by se postupovalo podle jejích úvah, konkrétnímu čipu by nebylo možné přiřadit téměř žádné náklady na výzkum a vývoj.

493 Pokud jde o důkazní hodnotu důkazů použitých Komisí, je třeba připomenout, že hodnověrnost, a tedy důkazní hodnota dokumentu závisí na jeho původu, okolnostech jeho vypracování, osobě, které je určen, a jeho obsahu (rozsudky ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 a T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, EU:T:2000:77, body 1053 a 1838, a ze dne 12. července 2011, Hitachi a další v. Komise, T-112/07, EU:T:2011:342, bod 70).

494 V projednávané věci Komise založila rekonstrukci cen na tabulkách a odpovědích poskytnutých samotnou žalobkyní, včetně číselných údajů z [*důvěrné*] a mimoto pouze použila klasifikační kritéria, která již žalobkyně použila. Jelikož tyto údaje pocházejí od samotné žalobkyně, je třeba je považovat za dostatečně hodnověrné k tomu, aby podložily rekonstrukci cen provedenou Komisí.

495 V tomto kontextu nepostačuje dotyčnému podniku, aby uvedl okolnost, která by mohla ovlivnit průkaznost těchto důkazů. Naopak dotčený podnik je povinen právně dostačujícím způsobem prokázat, jednak že okolnost, které se dovolává, skutečně nastala a jednak že tato okolnost zpochybňuje průkaznost důkazů, z nichž Komise vychází (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 65 až 67).

496 V projednávané věci však žalobkyně pouze opakuje argumenty předložené v průběhu správního řízení, počínaje odpovědí na žádost o informace ze dne 13. října 2014, a trvá na tom, že poskytnuté údaje nejsou použitelné pro účely antitrustové analýzy, aniž na podporu svého tvrzení připojuje jakýkoli dokument, který by prokazoval, že jiný způsob klasifikace by byl vhodnější než ten, který použila Komise. Vzhledem k absenci takových důkazů je třeba dospět k závěru, že v případě přímého i nepřímého zaúčtování je třeba náklady, které žalobkyně sama uvedla v odpovědi na otázku Komise, v zásadě považovat za přírůstkové ve vztahu ke každému z dotčených čipů.

497 Kromě toho je třeba podobně jako Komise zdůraznit, že volba konkrétní metody zaúčtování (přímé nebo nepřímé, tj. alokací) ze strany dominantního podniku může podmínit analýzu jeho nákladů. I kdyby totiž určitá nákladová položka vyplývala z alokace, nemohlo by to samo o sobě bránit jejímu zahrnutí do výpočtu LRAIC. Pokud by tomu tak bylo, mohl by se dominantní podnik stále vyhýbat jakékoli analýze cen a nákladů tím, že by se odvolával na nemožnost obnovení alokace konkrétních nákladů. V projednávané věci mimoto alokace odráží posouzení provedená samotnou žalobkyní, pokud jde o náklady, které mají být spojeny s konkrétním čipem.

498 Pokud jde o náklady na výzkum a vývoj ve výši [*důvěrné*] USD zaúčtované pro čip MDM8200, které se však ve skutečnosti týkají [*důvěrné*], je třeba poznamenat, že žalobkyně tento aspekt poprvé uvedla v odpovědi na doplňující oznámení námitek. Předtím Komise neměla žádný důvod zpochybňovat správnost obdržených údajů, zejména proto, že čl. 18 odst. 4 nařízení č. 1/2003 ukládá dotčeným podnikům povinnost poskytovat úplné informace, které nejsou nesprávné nebo zavádějící.

499 Skutečnost, že tyto náklady byly zaúčtovány v souvislosti s čipem MDM8200, totiž vyplývá jasně z [*důvěrné*] a z odpovědí žalobkyně, které je třeba považovat za zvlášť věrohodné důkazy, neboť jsou v rozporu se zájmy prohlašujícího (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. března 2011, Siemens v. Komise, T-110/07, EU:T:2011:68, body 54 a 75). Vůči těmto důkazům je jediným důkazem předloženým žalobkyní dokument ze dne 9. července 2009 nadepsaný [*důvěrné*] (příloha A.18.1 žaloby), který na straně 20 obsahuje poznámku pod čarou odkazující na vyloučení částky [*důvěrné*] USD, neboť odpovídá [*důvěrné*]. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tento dokument, jak Komise uvedla v bodě 851 odůvodnění napadeného rozhodnutí, obsahuje tabulku porovnávající náklady na výzkum a vývoj týkající se čipu MDM8200 s náklady na výzkum a vývoj týkajícími se čipu MDM8200A, který je považován za nekonkurenceschopný z hlediska nákladů („not cost competitive“). Jeví se však, že z této tabulky vyplývá pouze to, že pro účely porovnání nákladů na oba čipy v prezentaci nebyla zohledněna uvedená částka pro [*důvěrné*], ale nikoli že při výpočtu nákladů týkajících se čipu MDM8200 nebyly nebo neměly být tyto konkrétní náklady zohledněny. Ve zbývající části nejsou argumenty žalobkyně podloženy žádnými dokumenty a samy o sobě nejsou způsobilé zpochybnit důkazy, které dříve předložila sama žalobkyně. Za těchto podmínek je třeba je odmítnout. Z toho vyplývá, že tato výtka musí být zamítnuta.

500 Co se týče páté výtky, která se týká pochybení spočívajícího v nezohlednění příjmů, které společnost Qualcomm dosáhla v rámci činnosti poskytování licencí na patenty, je třeba uvést, že i kdyby žalobkyně změnila svou politiku poskytování licencí, neznamená to, že v relevantním období neposkytovala licence na celé své patentové portfolio. V každém případě, jak vyplývá z poznámky pod čarou 1238 napadeného rozhodnutí, žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že [*důvěrné*].

501 Navíc je třeba poznamenat, že žalobkyně tvrdí, že identifikovala přibližně [*důvěrné*] patenty a patentové přihlášky, z nichž „mnohé“ „pravděpodobně“ vznikly „zcela nebo zčásti“ na základě prací, které Komise považuje za specifické pro dotčené čipy. Dále žalobkyně tyto patenty a patentové přihlášky neidentifikuje, ani nevyčísluje takto získané příjmy. Naproti tomu pouze tvrdí, že zejména pokud jde o patenty týkající se softwaru, není možné identifikovat patenty týkající se dotčených čipů. Za těchto podmínek nejsou argumenty žalobkyně dostatečné k tomu, aby zpochybnily závěry Komise v tomto ohledu. Z toho vyplývá, že tato výtka musí být zamítnuta.

502 Pokud jde o šestou výtku, která v podstatě vychází z pochybení týkajících se zohlednění nákladů na výzkum a vývoj spojených s vývojem čipů společnosti Qualcomm, je třeba mít za to, jak vyplývá jasně z napadeného rozhodnutí, zejména z bodu 862 jeho odůvodnění a obecně z bodu 12.6.3, že prodeje společnostem Huawei a ZTE měly zásadní význam pro návratnost nákladů na výzkum a vývoj.

503 Navíc, jak je uvedeno v bodě 888 odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo vhodné zahrnout do míry nákladů přírůstkové náklady na výzkum a vývoj, aby bylo možné posoudit, zda prodeje společnostem Huawei a ZTE byly uskutečněny za ceny nižší než náklady, protože předpokládané prodeje společnostem Huawei a ZTE představovaly významnou část očekávané poptávky, která odůvodňovala vývoj těchto čipů v prvé řadě. Kromě toho v rozporu s tvrzením žalobkyně, ačkoli předpokládaný prodej jednotek čipů MDM8200, MDM6200 a MDM8200A ostatním zákazníkům rovněž přispěl k návratnosti mezních nákladů na vývoj, byl tento prodej řádově tak velký, že by neodůvodnil vývoj těchto výrobků. Tento závěr potvrzují i dokumenty uvedené v poznámce pod čarou 1277 tohoto rozhodnutí.

504 Tato výtka musí být proto zamítnuta.

505 Pokud jde o sedmou výtku vycházející z manipulací *post hoc* ze strany Komise spočívající v realokaci nákladů zaznamenaných v [*důvěrné*] na různé čipy, je třeba konstatovat, že sama žalobkyně uznala, že až do prosince 2013 náklady týkající se softwaru použitého pro čipy MDM8200 a MDM8200A, jak byly zaznamenány v uvedené [*důvěrné*], nebyly rozlišeny podle toho, zda se týkaly jednoho nebo druhého z těchto dvou čipů (poznámka pod čarou 78 odpovědi na žádost o informace ze dne 13. října 2014).

506 Je třeba rovněž poznamenat, že v tabulce z [*důvěrné*] uvedené v příloze A.15.1 žaloby, ačkoli vývoj čipu MDM8200A začal v dubnu 2009, nejsou s ním až do posledního čtvrtletí roku 2009 spojeny žádné náklady a že i od té doby zůstávají náklady spojené s tímto čipem nízké ve srovnání s náklady na čipy MDM8200 a MDM6200. Tato okolnost, vzhledem k technické podobnosti obou čipů a jejich společnému uvedení na trh, potvrzuje argumenty Komise uvedené v bodě 880 odůvodnění napadeného rozhodnutí a prokazuje existenci jedinečného vztahu mezi čipem MDM8200 a čipem MDM8200A, nesrovnatelného s tím, který by mohl existovat mezi čipem MDM8200 a jakýmkoli jiným čipem podporujícím technologii HSPA+.

507 Vedlejší účastnice řízení rovněž správně podotýká, že napadené rozhodnutí obsahuje „analýzu ziskovosti po dobu životnosti“, v jejímž rámci se zkoumá ziskovost všech prodejů čipu MDM8200 a čipu MDM8200A po celou dobu jejich životnosti a u všech zákazníků, a že z této analýzy vyplývá, že příjmy z těchto dvou čipů po dobu jejich životnosti nepostačovaly k pokrytí nákladů na výzkum a vývoj, pokud jde o výrobu a vývoj. Z toho důvodu by ceny společnosti Qualcomm pro tyto dva čipy v žádném případě neumožnily stejně výkonnému dodavateli pokrýt náklady na konkurenční čip.

508 Za těchto podmínek musí být tato výtka zamítnuta.

509 Pokud jde o osmou výtku vycházející z nesprávného rozdělení „přírůstkových“ nákladů na základě příjmů, a nikoliv objemu tržeb, je třeba nejprve poznamenat, že Komise sice uvádí pouze jeden zdroj ve prospěch přijaté metody, a sice Pokyny OECD k převodním cenám pro nadnárodní podniky a daňové správy 2017, v poznámce pod čarou 1293 napadeného rozhodnutí, žalobkyně však neodkazuje na žádnou studii nebo zásadu na podporu náhradní metody, kterou navrhuje. Kromě toho, pokud žalobkyně svým argumentem, že metoda přijatá Komisí silně upřednostňuje konstatování predátorských cen tam, kde neexistují, tvrdí, že tato metoda vede k umělému určení vylučujících cen, nepředkládá žádné důkazy na podporu svého tvrzení.

510 Zadruhé stačí podobně jako Komise konstatovat, že argument žalobkyně, že metoda přijatá Komisí vedla k tomu, že by k údajně predátorským prodejům byly přiřazeny nižší náklady na výzkum a vývoj, protože by byly místo toho převedeny do období návratnosti, však neznamená, že by tato metoda byla nevhodná. Je totiž třeba poznamenat, že metoda přijatá Komisí má za následek, že přidělení těchto nákladů je provedeno na základě okolnosti, že ceny v daném období, zejména v prvním období uvádění čipů na trh, jsou relativně vysoké, a proto jsou vysoké i příjmy. Metoda navrhovaná žalobkyní naproti tomu vede k jednotné alokaci nákladů na poměrném základě, takže každá jednotka (bez ohledu na to, kdy je prodána během životního cyklu čipů) musí pokrýt stejnou částku nákladů. Jak Komise správně uvedla v bodě 917 odůvodnění napadeného rozhodnutí, vzhledem k vývoji cen čipů nebyl takový přístup v projednávané věci vhodný, neboť by vedl k přesunu značné části nákladů na vývoj na konec životního cyklu výrobku, kde jsou ceny a marže spíše nízké, což by vedlo k velkému počtu falešně pozitivních výsledků v analýze cen a nákladů.

511 Zatřetí, pokud jde o použití výrazu „proxy for the price evolution of a chipset“ Komisí k vymezení přijaté metody, nemůže obstát argument žalobkyně, že Komise tím opomněla zohlednit, že LRAIC jsou měřítkem nákladů, a nikoliv ceny, neboť tento výraz pouze odkazuje na skutečnost, že se tato metoda snaží zohlednit profil cen v čase, takže v obdobích, v nichž se předpokládá, že čipy přinesou vyšší příjmy, se nese také větší část nákladů.

512 Začtvrté, pokud jde o argument žalobkyně, že metoda přijatá Komisí představuje „pohyblivý cíl“, je třeba poznamenat, že jak je uvedeno v bodě 935 odůvodnění napadeného rozhodnutí, metoda navrhovaná žalobkyní má stejnou vadu v tom, že kdykoli se ceny v některých nebo všech čtvrtletích životního cyklu výrobku zvýší, prodané objemy tohoto výrobku klesnou, takže každá prodaná jednotka musí nést větší podíl fixních nákladů na vývoj výrobku. Vyšší ceny tak nemusí být stále dostatečně vysoké, aby překročily referenční náklady získané pomocí alokace nákladů na vývoj na základě objemu.

513 Zapáté argument žalobkyně, že přijetí rozdělení na základě objemu by vedlo k tomu, že by se prakticky netvořily žádné ceny pod úrovní nákladů, je neopodstatněný. Jak Komise zdůrazňuje, tabulka 13 v příloze A.2.4.5 žaloby totiž ukazuje, že tak tomu bylo v případě čipů MDM8200A,

ale nikoliv v případě čipů MDM8200 nebo MDM6200. Predátorské prodeje čipů MDM6200 společností Qualcomm společnosti ZTE byly totiž za tak nízkou cenu, pod úrovní ACL, že prosté rozdělení nákladů na základě objemu, a nikoli příjmů, by nezměnilo nic na skutečnosti, že společnost Qualcomm vždy uplatňovala ceny pod úrovní nákladů (bod 891 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Totéž platí pro čipy MDM8200. Rozdělení nákladů na základě objemu, a nikoliv příjmů nevede k výrazně odlišným výsledkům pro společnost Qualcomm. Tato výtka proto musí být zamítnuta.

514 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být třetí část sedmého žalobního důvodu zamítnuta. V důsledku toho, jelikož byly zamítnuty i ostatní části tohoto žalobního důvodu (viz body 424 a 444), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K devátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, pokud jde o závěr, že ceny, které žalobkyně uplatňovala, vyloučily společnost Icera z trhu a způsobily škodu spotřebitelům

515 Tento žalobní důvod se skládá ze čtyř částí. První vychází z toho, že Komise neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta. Druhá vychází z rozporu mezi konstatováním o uzavření trhu uvedeným v napadeném rozhodnutí a skutečnými výsledky společnosti Icera v relevantním období. Třetí část vychází z neexistence důkazů o údajné finanční predátorské činnosti s ohledem na skutečnost, že v tomto období společnost Icera získala další finanční prostředky, nabyla ji společnost NVidia a i nadále působila na trhu. Čtvrtá vychází z toho, že žalobkyně nemohla vyloučit konkurenci ze strany technologie společnosti Icera.

516 Jelikož se druhá, třetí i čtvrtá část v podstatě týkají údajného nedostatku účinků dotčeného jednání, budou přezkoumány společně.

K první části vycházející z toho, že Komise neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta

517 Podle žalobkyně Komise neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta jak na relevantním trhu, tak na špičkovém segmentu tohoto trhu, a tudíž nedodržela platnou právní normu, jak vyplývá z argumentů uvedených na podporu třetího žalobního důvodu. Komise přitom ani nepřezkoumala, zda míra pokrytí trhu dotčeným jednáním byla dostatečně velká, aby mohla vyvolat protisoutěžní účinky, jak jí uložil Soudní dvůr v rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Žalobkyně se mimoto domnívá, že společnost Icera nebyla v žádném případě „stejně výkonným“ konkurentem, neboť jelikož nebyla konkurenceschopná mimo špičkový segment trhu s čipy UMTS, nebyla schopna uspokojit významnou část poptávky na relevantním trhu. Podle jejího názoru by „stejně výkonný“ konkurent měl být přinejmenším schopen reprodukovat celou nabídku dominantního podniku.

519 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

520 Podle judikatury týkající se predátorských cen musí být ceny nižší než AVC považovány za zneužívající, protože dominantní podnik nemá jiný zájem na uplatňování takových cen než zájem vyloučit své konkurenty z trhu. Kromě toho ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC musí být považovány za zneužívající, pokud jsou stanoveny jako součást plánu, který má za cíl vyloučit konkurenta z trhu, neboť takové ceny mohou z trhu vytlačit podniky, které jsou sice možná

stejně výkonné jako dominantní podnik, ale které z důvodu menší finanční kapacity nejsou schopny odolávat konkurenci, které čelí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72).

521 Z toho vyplývá, že existuje domněnka zneužití, pokud podnik v dominantním postavení uplatňuje ceny nižší než AVC, aniž je Komise povinna provádět jinou analýzu než takové srovnání cen uplatňovaných dominantním podnikem a některých jeho nákladů. Dále, pokud podnik v dominantním postavení uplatňuje ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC musí Komise pro účely prokázání existence zneužití provést srovnání cen uplatňovaných dominantním podnikem a některých jeho nákladů a prokázat existenci plánu s cílem vyloučit konkurenta z trhu, neboť takové ceny mohou jako takové ze své podstaty vyloučit z trhu stejně výkonné konkurenty. Komise tedy není povinna kromě takového prokázání provádět žádné další analýzy, zejména za účelem prokázání protisoutěžních účinků zpochybněného jednání.

522 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně tedy Komise není povinna při přezkumu případné existence predátorských cen uplatňovaných podnikem v dominantním postavení zkoumat, zda je míra, v níž zpochybněné jednání pokrývá trh, dostatečně velká, aby toto jednání vyvolávalo protisoutěžní účinky. V projednávané věci tedy nelze Komisi právem vytýkat, že takový přezkum neprovedla.

523 V tomto ohledu mimoto vyplývá z bodů 72 a 73 sdělení Komise o pokynech k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku [102 SFEU] na zneužívající chování dominantních podniků vylučující ostatní soutěžitele (Úř. věst. 2009, C 45, s. 7, dále jen „Sdělení o prioritách“), že pro dominantní podnik může být snazší jednat predátorsky, pokud se s nízkými cenami selektivně zaměří na určité zákazníky, jelikož tím omezí své ztráty, a že takové predátorské jednání dominantního podniku je méně pravděpodobné, jestliže se jeho chování týká nízké ceny uplatňované všeobecně po dlouhou dobu. Z toho vyplývá, že v případě predátorských cen je míra pokrytí trhu dotčeným jednáním obecně nízká, a pokud by bylo možné postihnout pouze predátorské jednání týkající se dostatečně velké části trhu, hrozilo by, že jakékoli selektivní predátorské jednání unikne zákazu podle článku 102 SFEU, i když by mohlo vést k vyloučení stejně výkonného konkurenta. Z judikatury přitom vyplývá, že uplatňování predátorských cen musí být možné potrestat, pokud existuje riziko vyloučení konkurentů z trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 1996, Tetra Pak v. Komise, C-333/94 P, EU:C:1996:436, bod 44).

524 Z judikatury dále také vyplývá, že použití kritéria „stejně výkonného“ konkurenta spočívá v přezkumu toho, zda cenové praktiky podniku v dominantním postavení hrozí vyloučením stejně výkonného konkurenta, jako je tento podnik, z trhu, a že toto kritérium je založeno na porovnání cen použitých podnikem s dominantním postavením a určitých nákladů vzniklých tomuto podniku, jakož i na analýze jeho strategie (rozsudky ze dne 27. března 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 28, a ze dne 6. října 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, body 53 a 54).

525 Z toho vyplývá, že v rámci šetření možných predátorských cen analýza, kterou Komise porovnává ceny uplatňované podnikem v dominantním postavení s jeho určitými náklady, aby posoudila, zda tento podnik uplatňoval ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC, již zahrnuje analýzu „stejně výkonného“ konkurenta.

526 Pokud totiž podnik v dominantním postavení stanoví ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC, konkurent, který je „stejně výkonný“ jako tento podnik, nebude v zásadě schopen kvůli své menší finanční kapacitě těmto cenám konkurovat, aniž by utrpěl dlouhodobě neudržitelné ztráty.

Takové ceny tedy mohou vyloučit „stejně výkonného“ konkurenta, což odpovídá dokázání, které musí Komise provést při použití kritéria „stejně výkonného“ konkurenta, aby prokázala potenciál protisoutěžního jednání k vyloučení z trhu.

527 Pokud tedy Komise platně prokázala, jako v projednávané věci, že podnik v dominantním postavení uplatňoval ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC, implicitně tím použila kritérium „stejně výkonného“ konkurenta, což postačuje k zamítnutí první části devátého žalobního důvodu.

K ostatním částem vycházejícím v podstatě z neexistence účinků dotčeného jednání

528 Na podporu druhé části žalobkyně tvrdí, že společnost Icera v relevantním období skutečně prosperovala, což zpochybňuje tvrzení Komise, že dotčené jednání mělo za následek, že společnosti Icera bylo v rozhodující fázi vývoje zabráněno získat přístup ke společnostem Huawei nebo ZTE, na nichž závisely její vyhlídky na rozvoj ve špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS.

529 Na podporu třetí části žalobkyně tvrdí, že v relevantním období získala společnost Icera další finanční prostředky, zejména prostřednictvím nabytí společností Nvidia, což zpochybňuje tvrzení Komise, že dotčené jednání mělo za následek donucení společnosti Icera ke ztrátovým prodejům a vyčerpání jejího rizikového kapitálu.

530 Na podporu čtvrté části žalobkyně tvrdí, že dotčené jednání nemohlo mít za následek vyloučení konkurence vykonávané technologií společnosti Icera. Podle žalobkyně by stažení společnosti Icera z trhu mělo jen malý nebo žádný dopad na ceny, které fakturovala za své „špičkové“ čipy UMTS nebo za jakékoli jiné čipy UMTS, zejména proto, že technologie a know-how společnosti Icera byly přenosné, takže konkurence by nebyla ovlivněna tím, že by společnost Icera zmizela z trhu.

531 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

532 Je třeba konstatovat, že jak Komise uvádí ve svých písemnostech, pouze pro úplnost prokázala v bodě 12.7.4 napadeného rozhodnutí, že dotčené jednání mělo protisoutěžní účinky, což žalobkyně v těchto částech zpochybňuje. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že výtky směřující proti nadbytečnému odůvodnění rozhodnutí Komise je nutno bez dalšího zamítnout jako irelevantní, neboť nemohou vést ke zrušení tohoto aktu (rozsudky ze dne 8. května 2003, T. Port v. Komise, C-122/01 P, EU:C:2003:259, bod 17, a ze dne 8. července 2004, Dalmine v. Komise, T-50/00, EU:T:2004:220, bod 146), v důsledku čehož jsou tyto části v každém případě neúčinné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 283).

533 Z toho vyplývá, že druhá až čtvrtá část devátého žalobního důvodu žalobkyně musí být zamítnuta. V důsledku toho, jelikož první část tohoto důvodu byla rovněž zamítnuta (viz bod 527 výše), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K desátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, nedostatku odůvodnění a porušení

práva být vyslechnut a zásady řádné správy v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že cenové praktiky žalobkyně zajišťovaly provedení plánu na vyloučení společnosti Icera z trhu

534 Desátý žalobní důvod se skládá ze tří částí. První vychází z nesoudržnosti „teorie újmy“, kterou Komise vytvořila na základě dokumentů uvedených v napadeném rozhodnutí. Druhá část vychází z nesprávného výkladu a chybné prezentace některých interních dokumentů, o které se Komise opírá v uvedeném rozhodnutí, aby prokázala úmysl vyloučit konkurenta z trhu. Třetí vychází z nízkého postavení zaměstnance žalobkyně bez rozhodovací pravomoci o cenách, na jejíž několik interních dokumentů, jichž je tento zaměstnanec autorem, se Komise odvolává, aby prokázala existenci predátorské strategie.

535 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

536 V bodě 1118 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že za účelem prokázání úmyslu žalobkyně vyloučit konkurenta z trhu vycházela nejen z dokumentů výslovně uvedených v bodě 12.8 tohoto rozhodnutí, který se výslovně věnuje takovému úmyslu, ale také z dalších důkazů uvedených v bodě 12.4.2 tohoto rozhodnutí a z vazeb, které byla schopna prokázat mezi těmito důkazy a svou analýzou cen a nákladů v rámci téhož rozhodnutí, pokud jde o čip MDM8200 (body 954 až 956 odůvodnění napadeného rozhodnutí), pokud jde o čip MDM6200 (body 968 až 971 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a pokud jde o čip MDM8200A (body 977 až 978 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V tomto ohledu uvedla v bodě 1118 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž jí žalobkyně v tomto ohledu odporovala, že všechny tyto důkazy a body odůvodnění tvořily nedílnou součást analýzy, jejímž cílem bylo prokázat úmysl žalobkyně vyloučit konkurenta z trhu.

537 Komise poté prokázala existenci úmyslu žalobkyně vyloučit konkurenta z trhu, který byl základem uplatňování predátorských cen vůči společnostem Huawei a ZTE, pokud jde o čipy MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, a to na základě přímých důkazů, konkrétně interních dokumentů žalobkyně (bod 12.8.1 napadeného rozhodnutí), i nepřímých důkazů, konkrétně kontextuálních okolností (bod 12.8.2 napadeného rozhodnutí).

538 Pokud jde konkrétně o přímé důkazy, z bodu 1120 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise z důkazů shrnutých v bodě 12.4.2 tohoto rozhodnutí vybrala devět výměn interních e-mailů, které podle jejího názoru zvláště ilustrují existenci plánu vrcholového vedení žalobkyně s cílem vyloučit společnost Icera z trhu a které uvedla v bodech 1121 až 1137 odůvodnění tohoto rozhodnutí.

539 Konkrétně se jedná o následující výměny e-mailů:

– výměnu e-mailů z prosince 2008 obsahující mimo jiné prohlášení „strategicky bychom neměli poskytnout společnosti Icera žádnou příležitost u společnosti Huawei“, „[v] případě, že by společnost Icera získala společnost ZTE, můžeme odradit společnost ZTE tím, že budeme na trhu spolupracovat se společností Huawei“ a „[z]važte poskytnutí dodatečného 2–3 % [snížení ceny], abychom měli jistotu, že máme 100% podíl u společnosti Huawei“ (bod 1121 odůvodnění napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z února 2009, která se týkala preventivních opatření, jež měla zabránit společnosti Icera dosáhnout dostatečného objemu, cenové války, hrozby ze strany společnosti Icera a skutečnosti, že by společnost Icera neměla proniknout k jednomu z hlavních výrobců

původního zařízení, a rozdrcení společnosti Icera u společnosti ZTE (bod 1122 odůvodnění uvedeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z prosince 2009, v níž jde o snížení ceny čipu MDM6200 pro společnost ZTE a o skutečnost, že žalobkyně nemohla společnosti Icera umožnit získání velkého počtu zakázek, což by jí pomohlo k posílení (bod 1124 odůvodnění tohoto rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z prosince 2009 o tom, že z ceny je třeba učinit bezvýznamné téma proto, aby bylo umožněno, že čip MDM8200 „vyplní volný prostor“ (bod 1125 odůvodnění napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z ledna 2010, v níž je čip 8042 společnosti Icera prezentován jako hlavní hrozba pro žalobkyni a mimo jiné je navrhována spolupráce se společností Huawei s cílem porazit společnost Icera s čipem MDM6200, vyčerpat omezené finanční prostředky společnosti Icera z jejího rizikového kapitálu a potlačit čip ICE8042 u společnosti ZTE na trhu (bod 1127 napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z ledna 2010, která obsahovala prohlášení „musíme chránit to, co jsme získali u významných zákazníků“, „společnosti ZTE a Huawei jsou hlavními prioritami a čínský tým pracuje na problémech u těchto zákazníků“ a „[v] krátkodobém horizontu musí být provedena úprava cen čipů MDM6200 a MDM8200A, aby byl zvládnut růst objemu u společnosti Icera v roce 2010“, jakož i přiloženou prezentaci, v níž se navrhuje vyvíjet tlak na společnost Icera přibližně po dobu šesti měsíců, aby vyčerpala své velmi omezené prostředky z rizikového kapitálu [Venture Capital] (bod 1128 odůvodnění napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z června 2010 obsahující prohlášení „strategie vyvíjení tlaku na čip ICE8042 pomocí dvou čipů MDM6200 a MDM8200A se osvědčila“ (bod 1132 odůvodnění napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z prosince 2010 týkající se strategie pro čip MDM8200A u společností Huawei a ZTE, v níž je uveden odhad objemu prodeje společnosti Icera u společnosti ZTE za předpokladu, že žalobkyně neučiní nic a neposkytne společnosti ZTE žádnou zvláštní podporu kromě běžných úprav cen (bod 1134 odůvodnění napadeného rozhodnutí);

– výměnu e-mailů z května 2011, v níž seniorní zaměstnanec žalobkyně vyjadřuje rozpaky nad poskytnutím dodatečných snížení ceny čipu MDM8200A s ohledem na finanční potíže společnosti Icera (bod 1136 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

540 Pokud jde o nepřímé důkazy, Komise vycházela z následujících pěti kontextuálních okolností, a to z vysoce cílené povahy dotčeného jednání, značného rozsahu ztrátových prodejů žalobkyně ve vysoce strategickém špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS, nepřetržité povahy dotčeného jednání v relevantním období, dvou plateb NRE, které měly zajistit skryté snížení ceny čipů MDM8200 a MDM6200, a z finančních obětí žalobkyně v oblasti cen a dodávek. V tomto ohledu Komise v bodě 1138 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že tyto nepřímé důkazy samy o sobě postačují k prokázání existence úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z relevantního trhu.

541 Podle ustálené judikatury platí, že pokud určité důvody rozhodnutí samy o sobě mohou právně dostačujícím způsobem toto rozhodnutí odůvodňovat, vady, jimiž mohou být stiženy jiné důvody uvedeného aktu, nemají v žádném případě vliv na jeho výrok (rozsudky ze dne 21. září 2005, EDP v. Komise, T-87/05, EU:T:2005:333, bod 144, a ze dne 29. března 2012, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 283).

542 V projednávané věci je proto třeba posoudit, zda tento žalobní důvod není neúčinný v rozsahu, v němž se žalobkyně dovolává pochybení Komise, když dospěla k závěru, že její cenové praktiky zajišťovaly provádění plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu.

543 Úvodem je třeba konstatovat, že pokud jde o přímé důkazy, žalobkyně v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu výslovně napadá pouze výklad provedený Komisí u čtyř z devíti výměn e-mailů, které byly v napadeném rozhodnutí považovány za zvláště ilustrující existenci úmyslu vyloučit společnost Icera z trhu, konkrétně výměny z února 2009 (tj. druhý přímý důkaz), výměn z ledna 2010 (tj. pátý a šestý přímý důkaz) a výměny z června 2010 (tj. sedmý přímý důkaz).

544 Pokud jde zaměstnance s údajně nízkým postavením, o něhož jde ve třetí části tohoto žalobního důvodu, tento zaměstnanec byl zapojený pouze do výměny e-mailů z února 2009 (tj. druhý přímý důkaz), do druhé výměny e-mailů z prosince 2009 (tj. čtvrtý přímý důkaz) a do dvou výměn e-mailů z ledna 2010 (tj. pátý a šestý přímý důkaz), nikoli však do výměny e-mailů z prosince 2008 (tj. první přímý důkaz), první výměny e-mailů z prosince 2009 (tj. třetí přímý důkaz), výměny e-mailů z června 2010 (tj. sedmý přímý důkaz), výměny e-mailů z prosince 2010 (tj. osmý přímý důkaz) a výměny e-mailů z května 2011 (tj. devátý přímý důkaz).

545 Z toho vyplývá, že žalobkyně v žalobě na podporu tohoto žalobního důvodu nijak nekritizuje výklad, který Komise v napadeném rozhodnutí podala ohledně výměny e-mailů v prosinci 2008 (tj. první přímý důkaz), první výměny e-mailů z prosince 2009 (tj. třetí přímý důkaz), výměny e-mailů z prosince 2010 (tj. osmý přímý důkaz) a výměny e-mailů z května 2011 (tj. devátý přímý důkaz).

546 Výše uvedené výměny e-mailů přitom samy o sobě svědčí o existenci strategie žalobkyně, jejímž cílem bylo vyloučit společnost Icera z trhu.

547 Jak vyplývá z bodu 539 výše, výměna e-mailů z prosince 2008 (tj. první přímý důkaz) odkazuje na skutečnost neposkytnout společnosti Icera žádnou „příležitost“ u společnosti Huawei, na spolupráci se společností Huawei s cílem odradit společnost ZTE v případě, že by společnost Icera získala společnost ZTE a poskytnout společnosti Huawei dodatečné 2 nebo 3% snížení ceny s cílem zajistit 100% podíl u této zákaznice. Z toho vyplývá, že společnost Icera je v této výměně jasně identifikována, stejně jako potřeba žalobkyně jednat ve vztahu k ní prostřednictvím spolupráce se společností Huawei a tím, že jí poskytne dodatečné snížení ceny s cílem neponechat společnosti Icera u této zákaznice žádnou „příležitost“.

548 Je třeba rovněž poznamenat, že Komise byla oprávněna vycházet z výměny e-mailů v prosinci 2008, ačkoli k ní došlo několik měsíců před začátkem relevantního období. Z judikatury totiž vyplývá, že Komise může zohlednit skutečnosti prokázané mimo dobu protiprávního jednání, pokud jsou tyto skutečnosti součástí souboru důkazů dovolávaného Komisí k prokázání uvedeného protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. února 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise, T-83/08, nezveřejněný, EU:T:2012:48,

bod 193, a ze dne 16. června 2015, FSL a další v. Komise, T-655/11, EU:T:2015:383, bod 178). Je ostatně zcela pochopitelné, že konkrétní realizace strategie s cílem vyloučit konkurenta z trhu může trvat určitou dobu, a tudíž k ní může dojít několik měsíců po jejím vypracování.

549 První výměna e-mailů z prosince 2009 (tj. třetí přímý důkaz) odkazuje na snížení ceny čipu MDM6200 pro společnost ZTE a na skutečnost, že žalobkyně nemůže společnosti Icera umožnit získání velkého počtu zakázek, což by jí pomohlo posílit. Z toho vyplývá, že společnost Icera je v této výměně jasně identifikována, stejně jako potřeba žalobkyně jednat ve vztahu k ní tím, že poskytne snížení ceny společnosti ZTE, aby zabránila společnosti Icera v tom, že posílí získáním zakázek zejména od této zákaznice.

550 Výměna e-mailů z prosince 2010 (tj. osmý přímý důkaz) se týká zvláštní podpory pro společnost ZTE kromě běžných úprav cen. Stejně tak z této výměny vyplývá, že společnost Icera je jasně identifikována, stejně jako prognózy dodávek společnosti Icera společnosti ZTE v případě, že zvláštní podpora pro společnost ZTE jiná než běžné úpravy cen nebude společnosti ZTE poskytnuta.

551 Výměna e-mailů z května 2011 (tj. devátý přímý důkaz) se týká finančních potíží společnosti Icera, které údajně způsobily, že seniorní zaměstnanec žalobkyně měl pochybnosti o poskytnutí dodatečných snižování cen čipu MDM8200A, což prokazuje, že finanční situace společnosti Icera ovlivnila cenovou politiku žalobkyně v relevantním období.

552 Skutečnost, že žalobkyně nezpochybňuje výklad, který Komise v napadeném rozhodnutí podala k výměnám e-mailů uvedeným v bodě 545 výše, činí tedy tento žalobní důvod neúčinným v rozsahu, v němž se žalobkyně dovolává pochybení Komise, když dospěla k závěru, že její cenové praktiky zajišťovaly provádění plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu. I kdyby totiž bylo žalobkyni vyhověno, pokud jde o její kritiku výkladu, který Komise provedla u některých výměn e-mailů, na které se Komise odvolává jako na přímé důkazy, nic to nemění na tom, že důkazy, které nezpochybňuje, jsou samy o sobě dostatečné k prokázání jejího úmyslu vyloučit společnost Icera z trhu.

553 V každém případě se Komise v napadeném rozhodnutí opírala také o nepřímé důkazy, aby prokázala úmysl žalobkyně vyloučit konkurenta z trhu.

554 Jak přitom vyplývá z bodu 1138 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který žalobkyně nezpochybňuje, nepřímé důkazy jsou dostatečné k prokázání úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu.

555 Kromě toho žalobkyně na podporu tohoto žalobního důvodu předkládá tři části, z nichž žádná nekritizuje soubor nepřímých důkazů uvedených v bodě 12.8.2 napadeného rozhodnutí, neboť první se týká „teorie újmy“ vypracované Komisí, druhá zpochybňuje výklad a prezentaci některých přímých důkazů Komisí, konkrétně některých interních dokumentů žalobkyně, a třetí se týká nízkého postavení zaměstnance, který je autorem několika dokumentů, které Komise uvádí jako přímé důkazy.

556 Vzhledem k tomu, že soubor nepřímých důkazů, na který se Komise odvolává v bodě 12.8.2 napadeného rozhodnutí, sám o sobě postačuje k prokázání existence úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu, má skutečnost, že žalobkyně nezpochybňuje tyto důkazy v rámci tohoto

žalobního důvodu, za následek, že tento žalobní důvod je neúčinný v rozsahu, v němž se žalobkyně dovolává pochybení Komise, když dospěla k závěru, že její cenové praktiky zajišťovaly provádění plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu.

557 V každém případě podle judikatury platí, že v případě uplatňování cen nižších než ATC podnikem v dominantním postavení musí Komise k prokázání existence zneužití vycházet z řady závažných a shodujících se indicií umožňujících prokázat úmysl tohoto podniku vyloučit konkurenta z trhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. října 1994, Tetra Pak v. Komise, T-83/91, EU:T:1994:246, bod 151, a ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/03, EU:T:2007:22, bod 197). Toto prokázání musí mít za cíl prokázat na základě přesných a konkrétních prvků analýzy a důkazů, že uvedené jednání má přinejmenším schopnost mít za následek vyloučení z trhu (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 130).

558 Při existenci souboru indicií, který je *prima facie* dostatečný, je na žalobkyni, aby v žalobě předložila jiné úplné a soudržné vysvětlení, které by mohlo dát různým skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí jiný význam (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2012, Almamet v. Komise, T-410/09, nezveřejněný, EU:T:2012:676, bod 145).

559 V projednávané věci Komise v neprospěch žalobkyně použila zejména uplatňování cen nižších než LRAIC, ale vyšších než AVC. K prokázání protiprávního jednání v projednávané věci tedy Komise musela předložit zejména závažné indicie o existenci úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu, což učinila v bodě 12.8 napadeného rozhodnutí.

560 Jak vyplývá z bodu 538 výše, v bodě 12.8.1 napadeného rozhodnutí Komise odkazuje na několik interních dokumentů žalobkyně, konkrétně na devět výměn e-mailů, které podle jejího názoru obzvláště dobře ilustrují existenci strategie vyloučení společnosti Icera z relevantního trhu.

561 Jak bylo uvedeno v bodě 545 výše, žalobkyně na podporu tohoto žalobního důvodu nevznesla žádnou kritiku výkladu, který Komise v napadeném rozhodnutí podala k výměně e-mailů v prosinci 2008 (tj. první přímý důkaz), první výměny e-mailů z prosince 2009 (tj. třetí přímý důkaz), výměny e-mailů z prosince 2010 (tj. osmý přímý důkaz) a výměny e-mailů z května 2011 (tj. devátý přímý důkaz). Jak bylo přitom rozhodnuto v bodě 546 výše, tyto výměny e-mailů svědčí samy o sobě o existenci strategie s cílem vyloučit společnost Icera z trhu, a to obzvláště s ohledem na dokumenty uvedené v bodě 12.4.2 tohoto rozhodnutí.

562 Pokud jde o pět dalších výměn e-mailů, jejichž výklad podaný Komisí je v žalobě výslovně zpochybněn, tyto představují řadu závažných a shodujících se indicií umožňujících prokázat úmysl žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu.

563 Úvodem je třeba v tomto ohledu připomenout, že Komise se na základě těchto přímých důkazů v bodě 12.8.1 napadeného rozhodnutí snažila prokázat úmysl žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu, a nikoliv takové ostatní prvky zakládající protiprávní jednání, jako je zejména existence predátorských cen ve vztahu ke třem dotčeným čipům, které jsou předmětem jiných bodů tohoto rozhodnutí. V důsledku toho je třeba v projednávané věci ověřit, zda interní dokumenty, na které se Komise odvolává, představují skutečně soubor závažných a shodujících se indicií, které mohou v souhrnu prokázat úmysl žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu, přičemž jakékoli jiné úvahy jsou pro tento účel irelevantní.

564 V tomto ohledu výrazy použité v každé z výměn e-mailů obzvláště odhalují úmysl žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu.

565 Zaprvé výměna e-mailů z února 2009 výslovně kvalifikuje společnost Icera jako „hrozbu“ a uvádí preventivní opatření, která je třeba přijmout, aby společnost Icera nedosáhla dostatečného objemu a nepronikla mezi hlavní výrobce původního zařízení. V této výměně e-mailů se mimoto navrhuje „rozdrtit“ společnost Icera u společnosti ZTE a neponechat společnosti Icera žádnou „příležitost“ u společnosti Huawei. Z toho vyplývá, že společnost Icera je v této výměně jasně identifikována, stejně jako potřeba žalobkyně přijmout opatření, která jí zabrání dosáhnout dostatečných objemů a vyloučit ji z trhu, zejména u dvou zákaznic, společností Huawei a ZTE.

566 Žalobkyně zpochybňuje závěry, které Komise vyvodila z výměny e-mailů z února 2009, a tvrdí, že k ní došlo tři měsíce před zahájením protiprávního jednání, že neobsahovala žádný odkaz na stanovení cen tří dotčených čipů a že zpochybňovala „teorii nepřímého predátorství“.

567 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá z judikatury citované v bodě 548 výše, Komise může zohlednit skutečnosti prokázané mimo dobu protiprávního jednání, pokud jsou tyto skutečnosti součástí souboru důkazů dovolávaného Komisí k prokázání uvedeného protiprávního jednání. Úmysl vyloučit konkurenta z trhu může být navíc vyjádřen několik měsíců před konkrétní realizací strategie s cílem takového vyloučení z trhu. Kromě toho skutečnost, že výměna e-mailů z února 2009 neobsahuje žádnou zmínku o stanovení cen tří dotčených čipů nebo že údajně odporuje „teorii nepřímého predátorství“, je irelevantní, neboť tyto skutečnosti nemohou zpochybnit existenci úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu. Kromě toho, i když tato výměna neobsahuje podrobnosti o opatřeních, která by měla být přijata vůči společnosti Icera, nic to nemění na tom, že přijetí preventivních opatření vůči společnosti Icera je v ní výslovně navrženo.

568 Zadruhé první výměna e-mailů z ledna 2010 (tj. pátý přímý důkaz) opět označuje společnost Icera a konkrétně její čip ICE8042 za hlavní hrozbu pro žalobkyni a rovněž uvádí opatření, která má žalobkyně přijmout, aby ji vyloučila z trhu, konkrétně spolupráci se společností Huawei a vyčerpání omezených finančních prostředků společnosti Icera. Z toho vyplývá, že společnost Icera je v této výměně jasně identifikována, stejně jako potřeba žalobkyně podniknout kroky k jejímu vyloučení z trhu, zejména u společnosti Huawei.

569 Druhá výměna e-mailů z ledna 2010 (tj. šestý přímý důkaz) se týká opatření, která mají být přijata k omezení růstu objemu společnosti Icera a k ochraně postavení, které žalobkyně získala u svých významných zákazníků, přičemž za „prioritní“ jsou v tomto ohledu označeny společnosti Huawei a ZTE, zejména úprava ceny čipů MDM6200 a MDM8200A. V prezentaci přiložené k této výměně se rovněž odkazuje na to, že na společnost Icera byl po dobu šesti měsíců „vyvíjen tlak“, aby vyčerpala své omezené finanční prostředky. Z toho vyplývá, že společnost Icera je v této výměně opět jasně identifikována, stejně jako potřeba, aby žalobkyně podnikla kroky k jejímu vyloučení z trhu u společností Huawei a ZTE, zejména prostřednictvím úpravy ceny čipů MDM6200 a MDM8200A.

570 Žalobkyně se snaží zpochybnit závěry, které Komise učinila v souvislosti s výměnou e-mailů z ledna 2010, a opírá se o dlouhou řadu různých tvrzení, jako je skutečnost, že Komise nezohlednila v „teorii újmy“, kterou vypracovala, konkurenci ze strany společnosti HiSilicon, přestože na ni odkazovala v e-mailu ze dne 1. ledna 2010, absence jakékoli zmínky o čipu

MDM8200 nebo skutečnost, že hlavním účelem těchto e-mailů byla konkurence ze strany společnosti Vodafone. Taková tvrzení je však třeba považovat za irelevantní, neboť nemohou zpochybnit existenci úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu.

571 Žalobkyně mimoto nezpochybňuje, že výměna e-mailů z ledna 2010 se týká opatření, zejména cenových, která mají být přijata ve vztahu ke společnostem Huawei a ZTE s cílem omezit růst společnosti Icera a donutit ji k vyčerpání omezených finančních prostředků. V tomto ohledu, i když žalobkyně zpochybňuje výklad pojmu „vyvíjet tlak“ podaný Komisí, který podle jejího názoru neznamená „odříznout od zdrojů“, nic to nemění na tom, že věta, v níž je tento pojem použit, totiž „vyvíjet tlak na společnost Icera po dobu přibližně [šesti] měsíců, aby vyčerpala své velmi omezené prostředky z rizikového kapitálu [Venture Capital]“, jednoznačně odkazuje na strategii, jejímž cílem je finančně vyčerpat společnost Icera. Je třeba rovněž poznamenat, že žalobkyně nepředkládá žádný jiný výklad slova „vyvíjet tlak“, který by umožnil zpochybnit škodlivost takové strategie ve vztahu ke společnosti Icera.

572 Zatřetí výměna e-mailů z června 2010 (tj. sedmý přímý důkaz) výslovně odkazuje na skutečnost, že čip ICE8042 společnosti Icera ztrácí u společností Huawei a ZTE na síle a že „strategie vyvíjení tlaku na čip ICE8042 pomocí dvou čipů MDM6200 a MDM8200A“ se „osvědčila“. Z toho vyplývá, že strategie, pokud jde o Huawei a ZTE, založená na čipech MDM6200 a MDM8200A a zaměřená na společnost ICERA, byla žalobkyní skutečně realizována.

573 V tomto ohledu se žalobkyně dovolává řady různých tvrzení, která jsou irelevantní, neboť nezpochybňují existenci jejího úmyslu vyloučit společnost Icera z trhu jako takovou, jako je absence jakékoli zmínky o čipu MDM8200, dohoda týkající se jednorázových výdajů na inženýrské práce uzavřená se společností ZTE nebo dodatečné financování vlastního kapitálu oznámené společností Icera v květnu 2010. Žalobkyně však nezpochybňuje, že výměna e-mailů v červnu 2010 se týká strategie ve vztahu ke společnostem Huawei a ZTE vůči společnosti Icera prostřednictvím čipů MDM6200 a MDM8200A, která byla účinně realizována, neboť se osvědčila.

574 Začtvrté žalobkyně na podporu třetí části tohoto žalobního důvodu konkrétně tvrdí, že Komise se opírá o dokumenty vypracované zaměstnancem s nízkým postavením, který neměl žádnou pravomoc ani vliv na ceny, a proto nemohl hrát zásadní roli při realizaci strategie spočívající ve vyloučení společnosti Icera z trhu. V tomto ohledu z bodu 12.8.1 napadeného rozhodnutí vyplývá, že tento zaměstnanec byl zapojený do výměny e-mailů z února 2009, prosince 2009 a ledna 2010.

575 Pokud jde o výměnu e-mailů z února 2009 (tj. druhý přímý důkaz), z bodu 1122 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že dotčený zaměstnanec předal svou „analýzu hrozby společnosti Icera“ členu vrcholového vedení žalobkyně, který tuto analýzu schválil a předal ji dalším členům tohoto vrcholového vedení.

576 Pokud jde o druhou výměnu e-mailů z prosince 2009 (tj. čtvrtý přímý důkaz), žalobkyně nezpochybňuje, že to byl člen jejího vrcholového vedení, který navrhl, aby se z ceny stalo bezvýznamné téma proto, aby čip MDM8200 „vyplnil volný prostor“.

577 Konečně, pokud jde o výměny e-mailů z ledna 2010 (tj. pátý a šestý přímý důkaz) obsahující návrh dotčeného zaměstnance „vyvíjet tlak“ na společnost Icera, aby vyčerpala své omezené finanční prostředky, je nesporné, že příjemci těchto e-mailů bylo několik členů vrcholového vedení

žalobkyně. Tento návrh byl navíc zopakován v prezentaci vypracované tímto zaměstnancem, která byla připojena ke zprávě o „přezkoumání společnosti Icera“, kterou člen tohoto vrcholového vedení zaslal vedoucím pracovníkům žalobkyně.

578 Z toho vyplývá, že členové vrcholového vedení žalobkyně, kteří mají pravomoc a vliv na ceny, se skutečně podíleli na těchto výměnách e-mailů, z nichž vyplývá úmysl vyloučit společnost Icera z trhu.

579 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise v bodě 12.8.1 napadeného rozhodnutí na základě přímých důkazů, které představují soubor závažných a shodujících se indicií, právně dostačujícím způsobem prokázala existenci úmyslu žalobkyně vyloučit společnost Icera z trhu, a že tedy Komise neporušila povinnost uvést odůvodnění.

580 Konečně je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá sebemenší důkaz, který by prokazoval, že Komise porušila právo být vyslechnut a zásadu řádné správy tím, že dospěla k závěru, že její cenové praktiky zajišťovaly realizaci plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu.

581 Tento žalobní důvod je proto třeba zamítnout.

K jedenáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o zamítnutí objektivního odůvodnění, které žalobkyně předložila, ze strany Komise

582 Na podporu jedenáctého žalobního důvodu žalobkyně uvádí následující argumenty.

583 Zaprvé má žalobkyně za to, že Komise nezohlednila skutečnost, že se žalobkyně při poskytnutí dotčených snížení cen pouze přizpůsobila „agresivním“ cenám uplatňovaným její konkurentkou, společností Icera, a skutečnost, že jí uplatňované ceny byly vyšší než její AVC, a tudíž ziskové a odůvodněné. S odkazem na čtvrtý a osmý až desátý žalobní důvod opakuje, že v žádném případě z tohoto důvodu neprovedla „plán“ s cílem vyloučit společnost Icera z trhu.

584 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise měla zohlednit skutečnost, že snížení cen čipu MDM8200 poskytnutá společnosti Huawei byla reakcí na značný nátlak ze strany společnosti Huawei a jejich cílem bylo jednak pomoci společnosti Huawei prodat její nevyřízené objednávky a nadbytečné a zastaralé zásoby a jednak cenově konkurovat zařízením společnosti ZTE s čipem společnosti Icera.

585 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že v průběhu správního řízení podrobně vysvětlila Komisi, že své vlastní zásoby čipů MDM8200 považuje za nadbytečné a zastaralé. Podle jejího názoru právě z tohoto důvodu snížila cenu tohoto čipu pro všechny své významné zákazníky, což znevýhodnilo společnost Huawei a nakonec ji vedlo k tomu, aby společnosti Huawei poskytla slevu z ceny dříve učiněných objednávek. Tvrdí, že skutečnost, že objednávky uvedených čipů byly zadány v letech 2010 a 2011, nijak nenarušuje objektivně odůvodněnou povahu jejího rozhodnutí snížit cenu tohoto čipu s cílem stimulovat nové objednávky. Nakonec zdůrazňuje, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, poskytla snížení cen všem svým ostatním významným zákazníkům, kteří ve skutečnosti využívali ceny odpovídající průměrným prodejním cenám poskytnutým společnosti Huawei.

586 S ohledem na výše uvedené žalobkyně tvrdí, že dotčené jednání bylo objektivně odůvodněné a že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně a bez platného odůvodnění dospěla k opačnému závěru.

587 Komise a vedlejší účastnice řízení argumenty žalobkyně zpochybňují.

588 Z článku 2 nařízení č. 1/2003 v podstatě vyplývá, že ve všech řízeních podle článků 101 a 102 SFEU nese důkazní břemeno ohledně porušení těchto ustanovení strana nebo orgán, který vznesl obvinění, ale že je naopak na podniku, který se dovolává objektivního odůvodnění, aby je prokázal.

589 Kromě toho z bodu 5 odůvodnění nařízení č. 1/2003 v podstatě vyplývá, že pokud by strana nebo orgán, který vznáší obvinění z porušení článku 101 nebo 102 SFEU, měly toto porušení dokázat, měl by naopak podnik, který chce využít práva na obhajobu proti nálezu, který konstatuje protiprávní jednání, dokázat podle platných právních norem, že jsou splněny podmínky pro uplatnění takové obhajoby.

590 Z toho vyplývá, že takový podnik, jako je žalobkyně, který se dovolává toho, že určité jednání, které je *a priori* v rozporu s článkem 102 SFEU, je objektivně odůvodněné, včetně nárůstu efektivnosti, to musí sám právně dostačujícím způsobem prokázat.

591 V projednávané věci je tedy na žalobkyni, aby právně dostačujícím způsobem prokázala, že takové jednání musí být přesto považováno za objektivně odůvodněné.

592 V tomto ohledu podle ustálené judikatury platí, že jednání není zneužívající, pokud je odůvodněné prosoutěžními výhodami nebo pokud sleduje legitimní zájmy. Podnik v dominantním postavení může za tímto účelem zejména prokázat, že buď je jeho jednání objektivně nezbytné, nebo že účinek vyloučení, který je důsledkem takového jednání, může být vyvážen, nebo dokonce převážen výhodami ve formě efektivnosti, ze které má prospěch i spotřebitel. Za tímto účelem musí podnik v dominantním postavení prokázat zaprvé, že jeho jednání může umožnit dosáhnout nárůstu efektivnosti, když prokáže jeho skutečnou existenci a rozsah, zadruhé že takový nárůst efektivnosti neutralizuje pravděpodobné škodlivé účinky tohoto jednání na hospodářskou soutěž a zájmy spotřebitelů na dotčených trzích, zatřetí, že toto jednání je k dosažení nárůstu efektivnosti nezbytné, a začtvrté, že nevylučuje účinnou hospodářskou soutěž potlačením veškerých existujících zdrojů stávající nebo potenciální konkurence nebo jejich většiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, body 40 až 42 a citovaná judikatura). Právě ve světle těchto zásad je třeba posoudit odůvodnění předložená žalobkyní.

593 Předně je třeba uvést, že žalobkyně nijak nevysvětluje, v čem bylo predátorské jednání, které je jí vytýkáno, „objektivně nezbytné“ nebo jaké výhody z něj mohli mít spotřebitelé, které by mohly vyvážit účinek skutečného nebo potenciálního vyloučení společnosti Icera z trhu, případně „nezbytnost“ tohoto jednání za účelem nárůstu efektivnosti pro spotřebitele ve smyslu judikatury citované v bodě 592 výše.

594 Tři odůvodnění predátorského jednání uváděná žalobkyní, a to zaprvé přizpůsobení se „agresivním“ cenám společnosti Icera a uplatňování cen vyšších než AVC, zadruhé snížení ceny čipu MDM8200 poskytnutá společnosti Huawei s cílem pomoci jí prodat její nadbytečné a zastaralé zásoby tohoto čipu a zatřetí snížení ceny tohoto čipu poskytnutá společnosti Huawei s cílem prodat své vlastní nadbytečné a zastaralé zásoby tohoto čipu, neprokazují objektivní

nezbytnost dotčeného jednání, ani to, že by účinek vyloučení společnosti Icera z trhu mohl být vyvážen, nebo dokonce převážen výhodami ve formě efektivnosti, ze které má prospěch i spotřebitel.

595 Když byla žalobkyně v tomto ohledu dotázána na jednání, omezila se na odkaz na nátlak vyvíjený společností Huawei s cílem dosáhnout nižších cen čipu MDM8200 a na riziko, že by společnost Huawei mohla zrušit některé objednávky, v případě potřeby i soudní cestou. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 592 výše však tyto skutečnosti neumožňují objektivně odůvodnit zneužití, na které se vztahuje zákaz podle článku 102 SFEU.

596 Z toho vyplývá, že žalobkyně nepředložila dostatečné důkazy ve smyslu článku 2 nařízení č. 1/2003 a judikatury citované v bodě 592 výše, že dotčené jednání je objektivně odůvodněné, což postačuje k zamítnutí jedenáctého žalobního důvodu, aniž je nutné zkoumat, zda se Komise dopustila nesprávných posouzení skutkového stavu, nesprávných právních posouzení a nesprávních skutkových zjištění a zda porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že nepřihlédla k odůvodněním předloženým žalobkyní v průběhu správního řízení.

597 Důvody uvedené v bodě 12.9 napadeného rozhodnutí jsou v každém případě dostatečně odůvodněné a nejsou stiženy nesprávným posouzením skutkového stavu nebo nesprávnými skutkovými zjištěními.

598 Pokud jde o přizpůsobení se „agresivním“ cenám společnosti Icera, postačí uvést, že judikatura neuznává žádné absolutní právo podniku v dominantním postavení přizpůsobit se cenám soutěžitelů, zvláště pokud by toto právo vedlo k odůvodnění uplatnění predátorských cen zakázaných ostatně Smlouvou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/03, EU:T:2007:22, bod 182).

599 Navíc skutečnost, že pro žalobkyni bylo údajně „racionální“ přizpůsobit se cenám společnosti Icera, neznamená, že je takové jednání objektivně „odůvodněné“ ve smyslu judikatury citované v bodě 592 výše, jelikož vede k nárůstu efektivnosti. Pouhá skutečnost, že jednání lze označit za ekonomicky „racionální“ v očích podniku, který jej provádí, nepostačuje k jeho objektivnímu odůvodnění ve smyslu práva hospodářské soutěže.

600 Pokud jde o uplatňování cen vyšších než AVC, je třeba připomenout, že podle judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise (C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72), se podnik v dominantním postavení, i když uplatňuje ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC, dopouští zneužití dominantního postavení, pokud tak činí v rámci plánu s cílem vyloučit konkurenta z trhu. Při existenci takové strategie vyloučení z trhu, jako je tomu v projednávané věci, je proto nerozhodné, zda byly uplatňované ceny údajně „ziskové a odůvodněné“ tím, že byly vyšší než AVC.

601 Pokud jde o snížení ceny čipu MDM8200 poskytnutá společnosti Huawei s cílem pomoci jí prodat nadbytečné a zastaralé zásoby tohoto čipu, je třeba konstatovat, že se týkají pouze cen nabídnutých společnosti Huawei a čipu MDM8200. Žalobkyně se tedy nepokouší předloženými vysvětleními odůvodnit predátorské ceny poskytnuté společnosti ZTE nebo predátorské ceny poskytnuté pro čipy MDM6200 a MDM8200A.

602 Pokud jde o snížení ceny čipu MDM8200, která byla poskytnuta společnosti Huawei s cílem pomoci jí prodat nadbytečné a zastaralé zásoby tohoto čipu, je třeba rovněž uvést, že jak Komise uvádí v bodě 1185 odůvodnění napadeného rozhodnutí, společnost Huawei zadala společnosti

Qualcomm v letech 2010 a 2011 nové objednávky na tento čip, což žalobkyně, která byla v tomto ohledu dotázána na jednání, potvrdila. Komise se tedy domnívala, aniž se dopustila pochybení, že je obtížné uvěřit, že uvedená snížení cen mohla být poskytnuta s cílem pomoci společnosti Huawei prodat její nadbytečné zásoby zastaralého čipu.

603 Stejně tak pokud jde o snížení ceny čipu MDM8200, která žalobkyně poskytla společnosti Huawei s cílem zbavit se vlastních přebytečných a zastaralých zásob tohoto čipu, lze jen stěží uvěřit, že tato snížení měla tento účel. Jak totiž Komise správně tvrdí, pokud by tomu tak bylo, žalobkyně by poskytla snížení ceny tohoto čipu všem svým zákazníkům. Z tabulky 74 napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že z těchto snížení měla prospěch pouze společnost Huawei, které byly nabídnuty ceny podstatně nižší než ceny, které žalobkyně uplatňovala vůči svým ostatním hlavním zákazníkům. Kromě toho z bodu 1185 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně musela v srpnu 2010 vyrobit nové jednotky čipu MDM8200, aby uspokojila poptávku společnosti Huawei, což potvrdila i žalobkyně, která byla v tomto ohledu dotázána na jednání. Konečně argument žalobkyně, že snížení cen poskytnutá společnosti Huawei byla poskytnuta rovněž za účelem konkurování zařízením společnosti ZTE používajícím čip společnosti Icera, pouze potvrzuje nepřímé predátorství zjištěné Komisí.

604 Jedenáctý žalobní důvod musí být proto v každém případě zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nesprávného právního posouzení vyplývajícího z nepoužití správné právní normy“

605 Třetí žalobní důvod se skládá ze tří částí. První vychází ze „zjevně nesprávného právního posouzení“ a porušení zásad právní jistoty a právního očekávání, jelikož Komise nepoužila „správnou právní normu“, tak jak je definována ve sdělení o prioritách. Druhá vychází z nesprávného použití judikatury týkající se vylučujících cen a obecně cenových praktik. Třetí vychází z porušení zásad právní jistoty a předvídatelnosti.

K první části vycházející z neuplatnění „správné právní normy“, tak jak je definována ve sdělení o prioritách

606 Podle žalobkyně ze sdělení o prioritách vyplývá, že relevantní otázkou při zkoumání možného jednání směřujícího k vyloučení z trhu, jehož se podnik v dominantním postavení dopouští, je, zda takové jednání mohlo vést k vyloučení „stejně výkonného“ konkurenta. V souladu s uvedeným sdělením musí Komise v rámci takového zkoumání rovněž předložit důkazy jednak o tom, že podnik v dominantním postavení jedná tak, že si v krátkodobém horizontu úmyslně způsobuje ztráty nebo nechává ujít zisk, a jednak o tom, že mohl doufat v náhradu těchto ztrát po uplynutí období údajného predátorství. Vzhledem k tomu, že se přitom Komise veřejně zavázala toto sdělení respektovat, založila tím u dotčených podniků legitimní očekávání.

607 Kromě toho sdělení o prioritách neumožňuje Komisi sankcionovat podnik, který se v dobré víře dopustil jednání, jež se nakonec ukázalo jako méně ziskové, než původně očekával. Z bodu 66 sdělení o prioritách konečně vyplývá, že se Komise může spolehnout pouze výjimečně na listinné důkazy za podmínky, že dostatečně jasně prokazují existenci predátorské strategie.

608 V projednávané věci však Komise podle žalobkyně sdělení o prioritách nepoužila, o čemž svědčí absence jakéhokoli odkazu na tento dokument jak v oznámení námitek, tak v doplňujícím oznámení námitek a v dopise uvádějícím skutkové okolnosti. S odkazem na čtvrtý a osmý až

desátý žalobní důvod žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí nikterak neprokázala žádné obětování zisku z její strany, neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta a nezohlednila důkazy prokazující, že v případě neexistence dotčeného jednání by společnosti Huawei a ZTE v žádném případě nezískaly dodávky od společnosti Icera. Kromě toho s odkazem na jedenáctý žalobní důvod se žalobkyně domnívá, že se Komise dopustila zjevně nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, když odmítla objektivní odůvodnění, které předložila. Konečně s odkazem na desátý a jedenáctý žalobní důvod žalobkyně tvrdí, že když se dopouštěla dotčeného jednání, jednala v dobré víře, jelikož nemohla předvídat způsob rozdělení nákladů na výzkum a vývoj, který Komise použila v tomto rozhodnutí, a že mohla rozumně očekávat, že její cenové praktiky budou ziskové.

609 Komise se tedy podle žalobkyně dopustila „zjevně nesprávného právního posouzení“ a porušila zásady právní jistoty a legitimního očekávání, jakož i zásadu řádné správy a povinnost uvést odůvodnění.

610 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

611 Úvodem je nutno podotknout, že sdělení o prioritách se omezuje na vymezení přístupu Komise k výběru věcí, kterými se hodlá zabývat přednostně, takže správní praxe Komise nemá závazný účinek pro vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž ani vnitrostátní soudy (rozsudek ze dne 6. října 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, bod 52) a nemá za cíl stanovit použitelné právo (rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Deutsche Telekom v. Komise, T-827/14, EU:T:2018:930, bod 114).

612 Z toho vyplývá, že sdělení o prioritách, stejně jako jakýkoli jiný dokument, který sice není závazný, ale stanoví obecný rámec analýzy, který Komise používá při určení, zda je třeba zasáhnout, omezuje její posuzovací pravomoc. Z toho vyplývá, že Komise se od něj nemůže v konkrétním případě odchýlit bez uvedení důvodů. V takovém případě má totiž dodržování ze strany Komise záruk zakotvených v unijním právním řádu pro správní řízení, včetně povinnosti uvést odůvodnění, o to zásadnější význam (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 10. listopadu 2017, Icap a další v. Komise, T-180/15, EU:T:2017:795, bod 289 a citovaná judikatura).

613 Je proto třeba přezkoumat, zda se Komise v projednávané věci odchýlila od obecného rámce analýzy stanoveného ve sdělení o prioritách, jak tvrdí žalobkyně, a to bez odůvodnění.

614 Pokud jde zaprvé o argument žalobkyně, že Komise v podstatě nezkoumala, zda dotčené jednání mohlo vést k vyloučení „stejně výkonného“ konkurenta v souladu se sdělením o prioritách, z přezkumu první části devátého žalobního důvodu a konkrétně bodů 524 až 527 výše vyplývá, že analýza, kterou Komise porovnává ceny uplatňované podnikem v dominantním postavení s určitými jeho náklady, aby posoudila, zda tento podnik uplatňoval predátorské ceny, zahrnuje analýzu „stejně výkonného“ konkurenta, a že pokud Komise prokázala, jako v projednávané věci, že podnik v dominantním postavení takové ceny uplatňoval, takovou analýzu tedy provedla implicitně, což postačuje k odmítnutí tohoto argumentu.

615 Z bodu 26 sdělení o prioritách ostatně vyplývá, že skutečnost, že LRAIC nejsou pokryty, což Komise v projednávané věci prokázala v napadeném rozhodnutí, naznačuje, že dominantní podnik nepokrývá všechny fixní (odpovídající) náklady na výrobu daného zboží nebo služeb a že

„stejně výkonný“ konkurent by mohl být vyloučen z trhu, což potvrzuje, že Komise při porovnání cen a nákladů dominantního podniku implicitně, ale nutně provedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta.

616 Pokud jde zadruhé o argument žalobkyně, že Komise byla podle sdělení o prioritách povinna prokázat, že si podnik v dominantním postavení v krátkodobém horizontu úmyslně způsobuje ztráty nebo nechává ujít zisky, z bodu 66 tohoto sdělení vyplývá, že v některých případech se Komise může za účelem prokázání existence takové oběti spolehnout na přímé důkazy v podobě dokumentů dominantního podniku, které prokazují jednoznačně predátorskou strategii, například podrobný plán obětování se s cílem vyloučit konkurenty.

617 Jak přitom vyplývá z přezkumu desátého žalobního důvodu, Komise v bodě 12.8.1 napadeného rozhodnutí skutečně vycházela z dokumentů žalobkyně, které prokazují jednoznačně existenci jejího úmyslu vyloučit společnost Icera z trhu, který byl prováděn prostřednictvím snížení cen poskytnutých společnostem Huawei a ZTE, což postačuje k odmítnutí tohoto argumentu vycházejícího v podstatě z neexistence důkazu o obětování v napadeném rozhodnutí. V tomto ohledu, v rozporu s tvrzeními žalobkyně, z bodu 66 sdělení o prioritách v žádném případě nevyplývá, že by se Komise mohla opřít o listinné důkazy prokazující existenci predátorské strategie pouze ve výjimečných případech. Naopak Komise v tomto bodě používá výraz „v některých případech“, a nikoliv výraz „v některých výjimečných případech“ nebo „výjimečně“, či dokonce výraz „ve výjimečných případech [za výjimečných okolností]“, použitý v poznámce pod čarou 50 sdělení o prioritách. V poznámce pod čarou 44 tohoto sdělení, která se vztahuje k bodu 66 téhož sdělení, Komise ostatně odkazuje na dva rozsudky, v nichž Tribunál potvrdil, že Komise je oprávněna vycházet z takových listinných důkazů, a to rozsudky ze dne 6. října 1994, Tetra Pak v. Komise (T-83/91, EU:T:1994:246, body 151 a 171), a ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise (T-340/03, EU:T:2007:22, body 198 až 215).

618 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně, že Komise měla podle sdělení o prioritách prokázat, že podnik v dominantním postavení mohl očekávat, že po tomto období nahradí ztráty vzniklé během období predátorství, z bodu 70 tohoto sdělení vyplývá pouze to, že dominantní podnik může racionálně očekávat, že jeho tržní síla poté, co predátorské chování skončí, bude větší, než by tomu bylo v případě, že by se podnik takového chování nedopustil, to je, je-li pravděpodobné, že podnik bude mít z takovéto oběti prospěch. Ostatně podle judikatury může být jednání zneužívající, aniž je nutné konkrétně prokázat, že dotčený podnik mohl rozumně očekávat, že se mu takto vzniklé ztráty nahradí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 1994, Tetra Pak v. Komise, T-83/91, EU:T:1994:246, bod 150), což postačuje k odmítnutí tohoto argumentu.

619 Pokud jde začtvrté o argument žalobkyně, že jelikož nemohla předvídat metodu rozdělení nákladů na výzkum a vývoj, kterou Komise použila v napadeném rozhodnutí, a proto, jelikož jednala v dobré víře, nemůže být v souladu se sdělením o prioritách Komisí sankcionována, je třeba uvést, že v rámci přezkumu desátého žalobního důvodu bylo konstatováno, že se Komise nedopustila pochybení, když dospěla k závěru, že cenové praktiky žalobkyně zajišťovaly provádění plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu, což postačuje k odmítnutí tohoto argumentu.

620 Pokud jde zapáté o argument žalobkyně, vycházející z toho, že v oznámení námitek, doplňujícím oznámení námitek a v dopise uvádějícím skutkové okolnosti chybí odkaz na sdělení o prioritách, žalobkyně nijak nevysvětluje, v čem by to znamenalo, že Komise porušila obecný rámec analýzy,

který používá k určení, zda je třeba zasáhnout, uvedený v tomto sdělení. Sdělení navíc Komisi nijak neukládá, aby na něj ve svých rozhodnutích o zneužití dominantního postavení výslovně odkazovala. Tento argument je proto třeba odmítnout.

621 Co se týče šestého argumentu žalobkyně, že Komise nezohlednila skutečnost, že společnosti Huawei a ZTE by v každém případě nezískaly více dodávek od společnosti Icera, pokud by nedošlo k dotčenému jednání, a nesprávně odmítla objektivní důvody uvedené na odůvodnění jejího jednání, je třeba konstatovat, že žalobkyně nevysvětluje, v čem tímto Komise údajně porušila obecný rámec analýzy, který používá k určení, zda je třeba zasáhnout, uvedený ve sdělení o prioritách.

622 Z výše uvedeného vyplývá, že první část třetího žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K druhé části vycházející z nesprávného použití judikatury týkající se vylučujících cen a obecně cenových praktik

623 Žalobkyně tvrdí, že Komise nezohlednila judikaturu týkající se vylučujících cen a obecně cenových praktik, konkrétně judikaturu stanovující použitelnou právní normu. Na podporu tohoto tvrzení uvádí několik výňatků z rozsudků, které považuje za relevantní, a vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta, ačkoli je taková analýza judikaturou vyžadována.

624 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

625 Je třeba konstatovat, že žalobkyně pouze reprodukuje výňatky z judikatury, aniž vysvětluje, v čem se napadené rozhodnutí odchyluje od právní normy stanovené v této judikatuře, s výjimkou analýzy „stejně výkonného“ konkurenta, kde po citaci rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EUC:2017:632), v projednávané věci vytýká Komisi, že takovou analýzu neprovedla a neověřila rozsah míry pokrytí trhu zpochybněnou praktikou.

626 Z přezkumu první části devátého žalobního důvodu, a zvláště z bodů 524 až 527 výše přitom vyplývá, že analýza, kterou Komise porovnává ceny uplatňované podnikem v dominantním postavení s jeho určitými náklady, aby posoudila, zda tento podnik uplatňoval predátorské ceny, již zahrnuje analýzu „stejně výkonného“ konkurenta, a jelikož Komise v projednávané věci prokázala, že podnik v dominantním postavení takové ceny uplatňoval, a tedy tuto analýzu provedl implicitně, postačuje to k zamítnutí výtky žalobkyně vycházející z toho, že napadené rozhodnutí takovou analýzu neobsahuje.

627 Jak dále vyplývá z bodů 521 až 523 výše, Komise není podle judikatury citované v bodě 520 výše povinna při přezkumu případné existence predátorských cen uplatňovaných podnikem v dominantním postavení rovněž ověřit, zda je rozsah míry pokrytí trhu zpochybněnou praktikou dostatečný k tomu, aby tato praktika vyvolala protisoutěžní účinky, což postačuje k zamítnutí výtky žalobkyně vycházející z neexistence tohoto ověření.

628 Druhou část třetího žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K třetí části vycházející z porušení zásady právní jistoty a předvídatelnosti

629 S odkazem na sedmý a osmý žalobní důvod žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí provedla umělou a bezprecedentní analýzu cen a nákladů, která se liší od analýzy rozvinuté v oznámení námitek, pokud jde o dva z dotčených čipů, a je nepředvídatelná, pokud jde o třetí čip. Podle jejího názoru tím Komise porušila zásady právní jistoty a předvídatelnosti.

630 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

631 Je třeba poznamenat, že na podporu této části žalobkyně pouze obecně opakuje tvrzení uvedená v rámci první části tohoto žalobního důvodu a v sedmém a osmém žalobním důvodu, na které výslovně odkazuje, aniž rozvíjí jakýkoliv konkrétní argument.

632 Třetí část třetího žalobního důvodu je proto třeba odmítnout jako nepřípustnou.

633 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nelogičnosti a nepodloženosti ‚teorie predátorství‘ “

634 Čtvrtý žalobní důvod se skládá ze třinácti částí. První vychází z toho, že „teorie predátorství“ Komise, která je „cílená a selektivní“, je odtržena od definice trhu a byla upravena tak, aby bylo možné dospět k předem stanovenému závěru. Druhá část vychází z toho, že je tato teorie vnitřně nekonzistentní a nedostatečně odůvodněná. Třetí vychází z toho, že Komise neprokázala, že jednání žalobkyně a její predátorská strategie byly iracionální. Čtvrtá vychází ze skutečnosti, že ceny žalobkyně byly vyšší než ceny společnosti Icera, a tudíž nedošlo k uzavření trhu. Pátá vychází z toho, že Komise nezohlednila zásadní důkazy ve prospěch žalobkyně. Šestá vychází z neexistence důkazů o finančním predátorství. Sedmá vychází z nové, chybné a neopodstatněné povahy „teorie predátorství“. Osmá vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“, pokud jde o přímé predátorství mezi třetím čtvrtletím roku 2010 a druhým čtvrtletím roku 2011. Devátá vychází z toho, že Komise nezohlednila obchodní realitu čipu MDM8200. Desátá vychází z toho, že uvedená teorie je nelogická a odporuje základním ekonomickým pravidlům. Jedenáctá vychází z toho, že Komise neprokázala, že ztráty vzniklé v relevantním období byly nahrazeny, a že neuvedla, kdy predátorství skončilo. Dvanáctá vychází z neuplatnění kritéria „stejně výkonného“ konkurenta a dobrých výsledků společnosti Icera v tomto období, což vyvrací tutéž teorii. Třináctá část vychází z pochybení Komise, kterým zavrhla skutečnou hospodářskou soutěž.

Úvodní poznámky

635 Je třeba poznamenat, že v bodě 12 napadeného rozhodnutí Komise uvádí analýzu zneužití, kterého se žalobkyně dopustila.

636 Konkrétně v bodě 12.1 napadeného rozhodnutí Komise nejprve připomíná obecné zásady, které se použijí, zejména pokud jde o predátorské ceny. Poté v bodě 12.2 tohoto rozhodnutí shrnuje použití těchto obecných zásad, které provedla v bodech 12.3 až 12.11 tohoto rozhodnutí, což žalobkyně označuje jako „teorii predátorství“.

637 V tomto rámci Komise v bodě 334 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětluje, že dospěla k závěru, že žalobkyně v období od 1. července 2009 do 30. června 2011 prodala určité množství tří svých čipů UMTS, konkrétně čipů MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, dvěma svým hlavním zákazníkům, a to společnostem Huawei a ZTE, za ceny nižší, než byly její náklady, s úmyslem vyloučit společnost Icera, svého hlavního konkurenta ve špičkovém segmentu trhu s čipy UMTS, z trhu. Podle Komise chtěla žalobkyně tímto jednáním zabránit společnosti Icera, malému začínajícímu podniku s omezenými finančními zdroji, aby získala dobrou pověst a dostatečnou velikost k tomu, aby mohla zpochybnit její dominantní postavení na tomto trhu. Vzhledem k tomu, že pro takové jednání žalobkyně neexistovalo žádné platné objektivní odůvodnění, dospěla Komise k závěru, že se žalobkyně v tomto období dopustila zneužití dominantního postavení v rozporu s článkem 102 SFEU a článkem 54 Dohody o EHP.

K první části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ Komise, která je „cílená a selektivní“, je odtržena od definice trhu a byla upravena tak, aby bylo možné dospět k předem stanovenému závěru

638 Žalobkyně s odkazem na desátý žalobní důvod tvrdí, že dotčené jednání nebylo ani cílené, ani selektivní a že „teorie predátorství“ Komise je odtržena od definice relevantního trhu, jelikož s odkazem pouze na špičkový segment tohoto trhu, který je navíc nedostatečně vymezen, byly některé čipy, které žalobkyně považuje za „špičkové“, z tohoto segmentu vyloučeny.

639 Žalobkyně rovněž tvrdí, že „teorii predátorství“ vytvořila Komise účelově, neboť tato teorie nemá žádnou souvislost se stížností. Podle žalobkyně byly čipy MDM8200 a MDM8200A prodávány jiným zákazníkům než společnostem Huawei a ZTE před a po relevantním období za ceny nižší než LRAIC vypočtené Komisí, což zpochybňuje uvedenou teorii.

640 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

641 Nejprve, pokud jde o tvrzení žalobkyně, že dotčené jednání nebylo cílené, ani selektivní, je třeba připomenout, že z přímých důkazů, ze kterých Komise vycházela, podrobně rozebraných v bodech 538 a 539 výše v rámci přezkumu desátého žalobního důvodu, vyplývá, že žalobkyně poskytla snížení cen společnostem Huawei a ZTE, která jsou v těchto dokumentech jasně identifikována, s cílem zabránit společnosti Icera získat tyto dvě klíčové zákaznice, a tím ji vyloučit z trhu. Žalobkyně tedy nemůže právem tvrdit, že její jednání nebylo cílené, ani selektivní.

642 Dále nemůže obstát ani tvrzení žalobkyně, že „teorie predátorství“ Komise, která se týká pouze špičkového segmentu, je odtržena od definice trhu. Z bodu 64 sdělení o prioritách totiž vyplývá, že v oblasti predátorství bude určité chování považováno za chování znamenající oběť, jestliže si dominantní podnik účtoval nižší ceny u veškerého svého výstupu nebo jeho určité části. Z toho vyplývá, že predátorské jednání se může týkat i omezeného segmentu relevantního trhu, a nikoliv celého trhu. V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že k predátorskému jednání může docházet i na jiném než relevantním trhu, který sám o sobě nepodléhá striktní definici (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 35 a 45).

643 Z toho vyplývá, že Komise byla jednak oprávněna v napadeném rozhodnutí sankcionovat jednání omezené na segment relevantního trhu a jednak nebyla povinna přesně vymezit obrysy tohoto segmentu, tak jak je povinna učinit ve vztahu k relevantnímu trhu pro účely ověření existence dominantního postavení.

644 Pokud jde navíc o údajnou neexistenci souvislosti mezi „teorií predátorství“ Komise a stížností, je třeba uvést, že z bodu 55 sdělení Komise o vyřizování stížností Komisí podle článků [101] a [102] SFEU (Úř. věst. 2004, C 101, s. 65) vyplývá, že v počáteční fázi po podání stížnosti Komise stížnost přezkoumá a případně získá dodatečné informace, aby mohla rozhodnout, jaká opatření přijme; že tato fáze může zahrnovat neformální výměnu názorů mezi Komisí a stěžovatelem za účelem vyjasnění skutkových a právních otázek, jichž se stížnost týká, a že se může stát, že v této fázi Komise sdělí stěžovateli svou počáteční reakci, čímž mu poskytne možnost rozvinout svá tvrzení ve světle této počáteční reakce.

645 V projednávané věci z bodů 11 až 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že po aktualizaci a revizi stížnosti došlo mezi společností Icera a Komisí k několika výměnám názorů, které nakonec v červnu 2012 vedly k tvrzení o predátorství ze strany společnosti Icera, což sama žalobkyně uznává. S ohledem na bod 55 sdělení Komise o vyřizování stížností Komisí podle článků [101] a [102] SFEU je třeba konstatovat, že je běžnou praxí, že stěžovatel, jako v projednávaném případě, rozvine tvrzení uvedená ve stížnosti, aby zohlednil počáteční reakci Komise. Kromě toho z potřeby zajistit účinný dohled nad uplatňováním pravidel hospodářské soutěže vyplývá, že Komise nemůže být vázána právním rámcem a právními posouzeními provedenými stěžovatelem. V každém případě je třeba poznamenat, že žalobkyně nevysvětluje, jak by skutečnost, že společnost Icera rozvinula svá tvrzení o predátorství až relativně pozdě, mohla zpochybnit to, co v tomto rozhodnutí označuje jako „teorii predátorství“, která byla vytvořena po důkladném šetření provedeném Komisí.

646 Konečně, pokud jde o tvrzení žalobkyně, že uplatňovala ceny nižší než LRAIC, pokud jde o čipy MDM8200 a MDM8200A, vůči jiným zákazníkům než Huawei a ZTE, a to jak před relevantním obdobím, tak po něm, je třeba konstatovat, že žalobkyně nijak nevysvětluje, jak by to mohlo zpochybnit to, co v napadeném rozhodnutí označuje jako „teorii predátorství“. Naopak se spíše jeví, že pokud by Komise objevila důkazy o tom, že žalobkyně uplatnila predátorské ceny vůči jiným zákazníkům mimo toto období, mohla by tyto důkazy zohlednit, aby tuto teorii časově posílila nebo rozšířila.

647 Z výše uvedeného vyplývá, že první část čtvrtého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K druhé části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ Komise je vnitřně nekonzistentní a nedostatečně odůvodněná

648 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu rozporů a nesoudržností.

649 Zaprvé má žalobkyně za to, že „teorie predátorství“, která vyplývá rovněž z bodu 993 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož nejprve využila čipy MDM8200 k tomu, aby její zákaznice společnosti Huawei a ZTE přešly z těchto čipů na pokročilejší čipy MDM6200 a MDM8200A, a poté soustředila svou cenovou strategii na čip MDM8200A, není vzhledem k počátečnímu neúspěchu čipu MDM6200 slučitelná s „teorií újmy“ založenou na vylučujících cenách, neboť takové zjištění pouze odráží existenci tvrdé konkurence, kterou žalobkyně vykonávala díky uvádění nových výrobků na trh.

650 Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že jí Komise v napadeném rozhodnutí vytýká, že se dopustila sporného jednání s cílem zabránit společnosti Icera v budování dobré pověsti, ačkoli z interního dokumentu uvedeného v témže rozhodnutí vyplývá, že se domnívala, že několik měsíců před relevantním obdobím se společnosti Icera podařilo překonat překážky související s dobrou pověstí, což zpochybňuje „teorii predátorství“ Komise.

651 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise nemohla, protože jinak by si protiřečila, na jedné straně v bodech 411 až 419 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvést, že čip MDM6200 nebyl v relevantním období obchodně úspěšný, a na druhé straně v bodě 420 odůvodnění téhož rozhodnutí tvrdit, že se ve své strategii vůči společnosti ZTE na tento čip spoléhala. Stejně tak se domnívá, že Komise nemohla na jedné straně v bodě 959 odůvodnění uvedeného rozhodnutí tvrdit, že si čip MDM8200 zachoval konkurenční význam i poté, co byl na trh uveden čip MDM8200A, a na druhé straně v bodě 420 odůvodnění téhož rozhodnutí tvrdit, že čip MDM8200A se stal rozhodujícím výrobkem, na který se spoléhala při provádění své strategie v letech 2010 a 2011.

652 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

653 Úvodem je třeba konstatovat, že tato část musí být zamítnuta jako neúčinná, neboť i kdyby byly tři argumenty uvedené na její podporu opodstatněné, nemělo by to vliv na legalitu napadeného rozhodnutí.

654 Skutečnost, že žalobkyně údajně tvrdě konkurovala díky uvedení nových výrobků na trh, že se společnosti Icera podařilo vybudovat si dobrou pověst nebo že žalobkyně nemohla založit svou predátorskou strategii na čipu MDM6200 z důvodu jeho obchodního neúspěchu nebo na čipu MDM8200 po uvedení čipu MDM8200A na trh, totiž neumožňuje vyvrátit zjištění Komise, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu, což postačuje k prokázání existence zneužití, kterého se žalobkyně dopustila (rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 a 71).

655 Druhou část čtvrtého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K třetí části vycházející z toho, že Komise neprokázala, že jednání žalobkyně a její predátorská strategie byly iracionální

656 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí neprokázala, že její jednání bylo iracionální, ledaže chtěla vyloučit společnost Icera z trhu, nebo že její ceny představovaly provádění plánu s cílem vyloučit společnost Icera z trhu. Podle jejího názoru několik dokumentů, o které se Komise opírala ve snaze prokázat existenci takového plánu, pochází od zaměstnanců s nízkým postavením, kteří neměli žádnou rozhodovací pravomoc ohledně cen. Dodává, že Komise nepředkládá žádný důkaz o tom, že by se obětovala, ačkoli podle sdělení o prioritách měla existenci takové oběti prokázat.

657 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

658 Je třeba poznamenat, že na podporu této části žalobkyně pouze opakuje argumenty, které uvedla v rámci první části třetího žalobního důvodu, pokud jde o údajný nedostatek důkazů o existenci oběti, nebo v rámci desátého žalobního důvodu, pokud jde o údajný nedostatek důkazů o existenci strategie vyloučit společnost Icera z trhu.

659 Tyto argumenty, které byly odmítnuty v rámci přezkumu první části třetího žalobního důvodu a v rámci desátého žalobního důvodu, musí být přitom odmítnuty ze stejných důvodů v rozsahu, v němž jsou uvedeny na podporu třetí části čtvrtého žalobního důvodu, což postačuje k zamítnutí této části.

K čtvrté části vycházející z toho, že ceny žalobkyně byly vyšší než ceny společnosti Icera

660 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí na jedné straně uznává, že ceny žalobkyně byly vyšší než ceny společnosti Icera, a na druhé straně tvrdí, že čipy společnosti Icera byly kvalitnější. Kdyby to byla pravda, podle žalobkyně by bylo logické, kdyby snížila cenu svých čipů, aby kompenzovala nižší kvalitu svých výrobků, což Komise nezohlednila.

661 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

662 Je třeba připomenout, že podnik v dominantním postavení tohoto postavení zneužívá, pokud uplatňuje ceny nižší než AVC nebo nižší než ATC, ale vyšší než AVC, pokud jsou tyto ceny stanoveny v rámci strategie vyloučení konkurenta z trhu (rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72).

663 V projednávané věci z přezkumu pátého až osmého a desátého žalobního důvodu vyplývá, že Komise řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu, což postačuje k prokázání existence zneužití dominantního postavení ze strany žalobkyně.

664 Z přezkumu jedenáctého žalobního důvodu kromě toho vyplývá, že Komise, aniž se dopustila pochybení a porušila povinnost uvést odůvodnění, odmítla objektivní odůvodnění předložená žalobkyní, včetně jejího tvrzení, že její predátorské ceny byly uplatněny v reakci na agresivní ceny společnosti Icera.

665 Komisi proto nelze právem vytýkat, že nezohlednila skutečnost, že predátorské ceny uplatňované žalobkyní byly odůvodněny nižšími cenami společnosti Icera nebo nižší kvalitou jejích výrobků. Ostatně referenční kritérium pro posouzení existence predátorských cenových praktik není založeno na cenách a nákladech podniku, vůči němuž jsou tyto praktiky uplatňovány, ani na kvalitě dotčených výrobků, nýbrž na cenách a nákladech podniku v dominantním postavení.

666 Čtvrtá část čtvrtého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

K páté části vycházející z toho, že Komise nezohlednila zásadní důkazy ve prospěch žalobkyně

667 Žalobkyně tvrdí, že Komise nezohlednila řadu „zásadních“ důkazů ve prospěch žalobkyně, a to zaprvé skutečnost, že společnosti Huawei a ZTE uvedly, že by v případě neexistence dotčeného jednání nezajišťovaly další dodávky od společnosti Icera, zadruhé skutečnost, že čipy společnosti Icera byly technicky zastaralé a že společnost Icera by v žádném případě nebyla schopna vyvinout čip LTE dříve než ona, a zatřetí skutečnost, že společnost Icera nebyla v relevantním období vyloučena z trhu, neboť se jí podařilo přilákat významné vnější investice a nabyla ji společnost Nvidia.

668 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

669 Je třeba připomenout, že podle judikatury podnik v dominantním postavení tohoto postavení zneužívá, pokud uplatňuje ceny nižší než AVC nebo ceny nižší než ATC, ale vyšší než AVC, pokud jsou tyto ceny stanoveny v rámci strategie vyloučení konkurenta z trhu (rozsudek ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72). V projednávané věci přitom zejména z posouzení pátého až osmého a desátého žalobního důvodu vyplývá, že Komise

řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala tyto predátorské ceny s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu, což postačuje k prokázání existence zneužití dominantního postavení ze strany žalobkyně.

670 V důsledku toho by skutečnosti, že dvě zákaznice, kterých se týkalo dotčené jednání, v žádném případě nezískaly od společnosti Icera více dodávek, pokud by k takovému jednání nedošlo, že technologie společnosti Icera byla zastaralá nebo že společnost Icera získala v relevantním období vnější financování a byla nabyta, i kdyby byly prokázány, nemohly ovlivnit závěr Komise o existenci zneužití, který vycházel ze zjištění, že žalobkyně uplatňovala ceny nižší než její náklady s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu. To platí tím spíše, že tři skutečnosti, na které se žalobkyně odvolává, jsou vnějšími skutečnostmi, které nemohla nijak ovlivnit, a které ji tudíž nemohly zprostit postihu za protiprávní jednání, kterého se dopustila.

671 V každém případě je třeba rovněž poznamenat, že žalobkyně pouze označuje tři dotčené skutečnosti za „zásadní“, aniž vysvětluje, jak by v případě, že by je Komise vzala v úvahu, mohly zpochybnit to, co označuje jako „teorii predátorství“.

672 Pátou část čtvrtého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K šesté části vycházející z nedostatku důkazů o finančním predátorství

673 Žalobkyně tvrdí, že predátorství uvedené v napadeném rozhodnutí není podloženo hodnověrnými důkazy a odporuje mu skutečnost, že společnost Icera byla v relevantním období nabyta společností Nvidia. Dodává, že v průběhu správního řízení zpochybnila existenci „finančního predátorství“, což vedlo Komisi k tomu, že od něj v napadeném rozhodnutí upustila a uplatnila pouze „tradiční predátorství“.

674 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

675 K odmítnutí této části postačí uvést, že podle samotného přiznání žalobkyně Komise nezaložila napadené rozhodnutí na případu finančního predátorství, ale na tradičním predátorství, tj. na případu, kdy podnik v dominantním postavení uplatňuje ceny nižší než jeho náklady s úmyslem vyloučit konkurenta z trhu.

676 V důsledku toho musí být argument žalobkyně vycházející z nedostatku důkazů o finančním predátorství prohlášen za neúčinný a šestá část čtvrtého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K sedmé části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ je nová, chybná a neopodstatněná

677 Žalobkyně vysvětluje, že „teorie predátorství“ Komise, podle níž dodávala společnosti Huawei čipy MDM8200 za predátorské ceny, aby společnost Huawei mohla přesvědčit provozovatele mobilních sítí, aby upřednostňovali její zařízení vybavená jejími čipy před zařízeními společnosti ZTE vybavenými čipy společnosti Icera, je neobhajitelná.

678 Podle žalobkyně si Komise „teorii predátorství“ vymyslela pouze proto, že v období od července 2009 do června 2010 nalezla důkazy o predátorských cenách čipů MDM8200 pouze ve vztahu ke společnosti Huawei, a nikoli ve vztahu ke společnosti ZTE.

679 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

680 Je třeba připomenout, že zejména z přezkumu pátého až osmého a desátého žalobního důvodu vyplývá, že Komise řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny, zejména ve vztahu ke společnosti Huawei, pokud jde o čip MDM8200, s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu, což žalobkyně v rámci této části nezpochybňuje.

681 Proto musí být argument žalobkyně uplatněný proti zjištění Komise, že původně poskytovala predátorské ceny pouze společnosti Huawei, a ještě ne společnosti ZTE proto, aby zařízení společnosti Huawei vybavená jedním z jejích čipů byla upřednostňována před zařízeními ZTE vybavenými čipem společnosti Icera, prohlášen za neúčinný, neboť neumožňuje zpochybnit to, co označuje jako „teorii predátorství“.

682 Žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise vytvořila „teorii predátorství“ na základě toho, že pokud jde o období od července 2009 do června 2010, nalezla důkazy o predátorských cenách čipů MDM8200 pouze ve vztahu ke společnosti Huawei, a nikoli ve vztahu ke společnosti ZTE. Důkaz, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny vůči společnosti Huawei s úmyslem vyloučit společnost Icera z trhu, přitom postačoval k prokázání existence zneužití. Komise proto nebyla nikterak povinna prokázat existenci predátorských cen také ve vztahu ke společnosti ZTE, aby mohla sankcionovat žalobkyni.

683 Sedmá část čtvrtého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

K osmé části vycházející ze „zjevně nesprávných posouzení“, pokud jde o přímé predátorství v období od třetího čtvrtletí roku 2010 do druhého čtvrtletí roku 2011

684 S odkazem na šestý a sedmý žalobní důvod se žalobkyně dovolává tří pochybení, jichž se dopustila Komise, z nichž dvě se týkají alokace nákladů na výzkum a vývoj a jedno přidělení platby NRE ve prospěch společnosti ZTE.

685 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

686 Je třeba připomenout, že tyto argumenty byly přezkoumány a zamítnuty v rámci přezkumu šestého a sedmého žalobního důvodu, což postačuje k zamítnutí osmé části čtvrtého žalobního důvodu.

K deváté části vycházející z toho, že Komise nezohlednila obchodní realitu čipu MDM8200

687 Žalobkyně tvrdí, že čip MDM8200 se potýkal s technickými problémy, což vedlo k tomu, že společnost Huawei nahromadila nadbytečné zásoby tohoto čipu, a proto bylo zcela racionální, že na tomto základě poskytla snížení ceny tohoto čipu. Podle názoru žalobkyně nebyla tato snížení cen poskytnuta s úmyslem vyloučit z trhu.

688 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

689 Jak vyplývá zejména z přezkumu pátého až osmého a desátého žalobního důvodu, Komise řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu. Kromě toho, jak vyplývá z přezkumu jedenáctého žalobního důvodu, Komise, aniž se dopustila pochybení a nesplnila povinnost uvést odůvodnění, odmítla objektivní odůvodnění předložená žalobkyní, včetně jejího tvrzení, že její predátorské ceny byly uplatněny

s cílem pomoci společnosti Huawei absorbovat nadbytečné zásoby čipu MDM8200. Kromě toho, jak Komise správně uvádí ve svých písemnostech, skutečnost, že predátorské jednání je potenciálně racionální, neznamená, že je legální.

690 Komisi proto nelze právem vytýkat, že nezohlednila obchodní realitu čipu MDM8200, konkrétně technické problémy, s nimiž se tento výrobek potýkal.

691 Devátou část čtvrtého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K desáté části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ je nelogická a odporuje základním ekonomickým pravidlům

692 K prokázání, že je „teorie predátorství“ nelogická a odporuje ekonomickým pravidlům, žalobkyně tvrdí, že její ceny byly vyšší než ceny společnosti Icera a že objemy čipů prodávaných za predátorské ceny byly v relevantním období zanedbatelné v porovnání s objemy čipů prodávaných na relevantním trhu a ve špičkovém segmentu tohoto trhu.

693 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

694 Jak vyplývá zejména z přezkumu pátého až osmého a desátého žalobního důvodu výše, Komise řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala predátorské ceny ve smyslu rozsudku ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise (C-62/86, EU:C:1991:286), s úmyslem vyloučit svou konkurentku, společnost Icera, z trhu, což postačuje k prokázání existence zneužití ze strany žalobkyně. Jak bylo uvedeno v rámci přezkumu čtvrté části tohoto žalobního důvodu, Komisi tedy nelze právem vytýkat, že nezohlednila skutečnost, že predátorské ceny uplatňované žalobkyní byly vyšší než ceny společnosti Icera.

695 Kromě toho, jak vyplývá z analýzy první části devátého žalobního důvodu, a zvláště z bodů 521 až 523 výše, Komise není povinna při přezkumu případné existence predátorských cen uplatňovaných podnikem v dominantním postavení ověřit, zda je rozsah míry pokrytí trhu zpochybněnou praktikou dostatečný k tomu, aby tato praktika vyvolala protisoutěžní účinky.

696 Z toho vyplývá, že desátá část čtvrtého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K jedenácté části vycházející z toho, že Komise neprokázala, že ztráty vzniklé v relevantním období byly nahrazeny, a že neuvedla, kdy predátorství skončilo

697 S odkazem na třetí žalobní důvod žalobkyně zaprvé tvrdí, že Komise nepředložila důkazy o náhradě ztrát, které jí vznikly v době následující po době trvání protiprávního jednání, ačkoli byla povinna takové důkazy předložit v souladu se sdělením o prioritách. Zadruhé vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí nepředložila důkaz o datu ukončení jejího údajného predátorského úmyslu.

698 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

699 Jak vyplývá z přezkumu třetího žalobního důvodu, a zvláště z bodu 618 výše, Komise není povinna, zejména na základě sdělení o prioritách, prokázat, že podnik v dominantním postavení nahradil ztráty vzniklé během predátorského období.

700 Kromě toho je třeba konstatovat, že Komise nemá povinnost určit konečnou fázi označující konec predátorství a že skutečnost, že v napadeném rozhodnutí již neprovádí žádnou analýzu pro období následující po dni 30. června 2011, znamená pouze to, že od tohoto data již neidentifikovala dostatečné důkazy o existenci predátorského jednání ze strany žalobkyně.

701 Jedenáctá část čtvrtého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

K dvanácté části vycházející z neuplatnění kritéria „stejně výkonného“ konkurenta a z dobrých výsledků společnosti Icera v relevantním období, což vyvrací „teorii predátorství“

702 S odkazem na devátý žalobní důvod žalobkyně nejprve tvrdí, že Komise neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta. Dále vysvětluje, že Komise nezohlednila důkazy, které prokazují, že společnost Icera nebyla v relevantním období vyloučena z trhu, a dokonce dosáhla velmi dobrých výsledků, což zpochybňuje „teorii predátorství“.

703 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

704 Nejprve je třeba připomenout, že z přezkumu první části devátého žalobního důvodu, a zvláště z bodů 524 až 527 výše, vyplývá, že analýza, kterou Komise porovnává ceny uplatňované podnikem v dominantním postavení s jeho určitými náklady, aby posoudila, zda tento podnik uplatňoval predátorské ceny, zahrnuje analýzu „stejně výkonného“ konkurenta, a jelikož Komise v projednávané věci prokázala, že podnik v dominantním postavení takové ceny uplatňoval, a tedy implicitně takovou analýzu provedla, postačuje to k zamítnutí výtky žalobkyně vycházející z toho, že napadené rozhodnutí neobsahuje analýzu „stejně výkonného“ konkurenta.

705 Dále je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 520 a 521 výše, Komise není povinna prokázat, že predátorské jednání skutečně vyvolalo protisoutěžní účinky, což postačuje k zamítnutí výtky vycházející z toho, že společnost Icera nebyla v relevantním období skutečně vyloučena z trhu.

706 Dvanáctá část čtvrtého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

K třinácté části vycházející z pochybení Komise, kterým zavrhla skutečnou hospodářskou soutěž

707 Žalobkyně tvrdí, že se pouze zapojila do intenzivní, ale běžné „hospodářské soutěže na základě výkonnosti“ a že uplatňování nízkých cen, které bylo v projednávané věci potrestáno, je ve skutečnosti ve prospěch hospodářské soutěže. Podle jejího názoru se jedná o první případ, kdy Komise konstatuje predátorství z důvodu nepokrytí nákladů na výzkum a vývoj.

708 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

709 Jak vyplývá z přezkumu desátého žalobního důvodu, Komise v napadeném rozhodnutí řádně prokázala, že žalobkyně uplatňovala vůči společnostem Huawei a ZTE predátorské ceny za čipy MDM8200, MDM6200 a MDM8200A s úmyslem vyloučit společnost Icera z trhu, přičemž se opírala jak o přímé důkazy, konkrétně o interní dokumenty žalobkyně, tak o nepřímé důkazy, konkrétně o kontextuální okolnosti. Z toho vyplývá, že žalobkyně nemůže právem tvrdit, že tím ve skutečnosti jednala ve prospěch hospodářské soutěže.

710 Pokud jde mimoto o tvrzení žalobkyně, že Komise v projednávané věci poprvé konstatovala predátorství z důvodu nepokrytí nákladů na výzkum a vývoj, je třeba konstatovat, že takový argument byl přezkoumán a odmítnut v rámci přezkumu sedmého žalobního důvodu a musí být ze stejných důvodů odmítnut v rozsahu, v němž je předložen na podporu této části.

711 Třináctou část čtvrtého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout. V důsledku toho, jelikož bylo zamítnuto i ostatních dvanáct částí tohoto žalobního důvodu, musí být tento žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

K osmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávné povahy provedené analýzy cen a nákladů“

712 Osmý žalobní důvod se zakládá na třech částech. První se týká výchozího období pro analýzu cen a nákladů. Druhá se týká nejzásadnějších pochybení v analýze cen a nákladů. Třetí se týká toho, že tato pochybení nebyla v napadeném rozhodnutí napravena.

713 Vzhledem k tomu, že druhá i třetí část tohoto žalobního důvodu se v podstatě týkají pochybení, kterých se Komise údajně dopustila při analýze cen a nákladů a která v napadeném rozhodnutí nenapravila, budou přezkoumány společně.

Úvodní poznámky

714 V bodě 12.7.1 napadeného rozhodnutí Komise provedla čtvrtletní analýzu cen a nákladů ve vztahu ke třem dotčeným čipům a ve vztahu ke dvěma dotčeným zákaznicím, aby ověřila, zda žalobkyně uplatňovala ceny nižší než AVC nebo LRAIC.

715 V bodě 12.7.1.1 napadeného rozhodnutí Komise nejprve vysvětlila, že na začátku obchodního cyklu čipu jsou jeho AVC obzvláště vysoké a teprve po dosažení výroby ve velkém rozsahu se tyto AVC stabilizují. Z tohoto důvodu Komise dále uvedla, že ve své analýze cen a nákladů nezohlednila čtvrtletí předcházející fázi výroby ve velkém rozsahu a že takový přístup byl ve prospěch žalobkyně, neboť tato analýza by v případě těchto čtvrtletí vedla s ohledem na tyto uměle vysoké výrobní náklady na začátku cyklu ke konstatování predátorských cen (bod 940 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Konečně určila čtvrtletí, ve kterém každý ze tří dotčených čipů dosáhl podle jejího názoru takové výroby velkého rozsahu a které se stalo výchozím bodem pro její analýzu, a to třetí čtvrtletí roku 2009, pokud jde o čip MDM8200, a třetí čtvrtletí roku 2010, pokud jde o čipy MDM6200 a MDM8200A (body 941 až 943 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

716 Komise poté provedla analýzu cen a nákladů a dospěla k závěru, že žalobkyně v období od 1. července 2009 do 30. června 2011 uplatňovala predátorské ceny u tří dotčených čipů a ve vztahu ke dvěma dotčeným zákaznicím, jak vyplývá zejména z tabulek 55 až 57 napadeného rozhodnutí.

K první části týkající se výchozího období pro analýzu cen a nákladů

717 Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně a s nedostatečným odůvodněním určila výchozí období pro analýzu cen a nákladů.

718 Konkrétně žalobkyně vytýká Komisi, že svévolně a bez patřičného odůvodnění usoudila, že čip dosáhl výroby ve velkém rozsahu v okamžiku, kdy došlo k výraznému nárůstu jeho objemu výroby. Podle žalobkyně měla Komise spíše vzít v úvahu okamžik, kdy došlo k výraznému a trvalému snížení AVC tohoto čipu, neboť teprve po stabilizaci těchto AVC dosáhl uvedený čip své plné výrobní kapacity.

719 Na základě přístupu založeného na výrazném poklesu AVC žalobkyně tvrdí, že čip MDM8200 dosáhl výroby ve velkém rozsahu až ve druhém čtvrtletí roku 2010, zatímco čipy MDM8200A a MDM6200 ji dosáhly až v prvním čtvrtletí roku 2011.

720 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

721 Úvodem je třeba poznamenat, že účastnice řízení nezpochybňují, že AVC čipu jsou obecně velmi vysoké na začátku jeho obchodního cyklu, poté výrazně klesají s nárůstem výroby a stabilizují se v poslední části jeho cyklu. Postoje účastnic řízení se však liší, pokud jde o otázku, od jakého okamžiku obchodního cyklu čipu může Komise platně provést analýzu cen a nákladů s cílem ověřit, zda byly uplatňovány predátorské ceny.

722 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně pouze navrhuje jiný přístup, ale nevysvětluje, proč je přístup, který Komise použila v napadeném rozhodnutí, nesprávný nebo proč by měl výchozí bod pro analýzu cen a nákladů odpovídat okamžiku, kdy dochází k výraznému a trvalému snížení AVC čipu. Kromě toho skutečnost, že přístup, který přijala Komise, není pro žalobkyni příznivější než přístup, který navrhla, nebo že oba přístupy nejsou podobné, neznamená, že jsou zjištění Komise chybná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 225), což postačuje k zamítnutí této první části.

723 Z výše uvedeného vyplývá, že první část musí být zamítnuta.

K ostatním částem týkajícím se nejzásadnějších pochybení v analýze cen a nákladů, která nebyla v napadeném rozhodnutí napravena

724 Na podporu druhé části žalobkyně tvrdí, že pokud by byla napravena nejzásadnější pochybení, která se jí dotýkají, vedla by analýza cen a nákladů jen ke zjištění, že ceny čipu MDM8200 byly nižší než LRAIC za tři čtvrtletí v případě společnosti Huawei a za jedno čtvrtletí v případě společnosti ZTE. S odkazem na čtvrtý, šestý a sedmý žalobní důvod vysvětluje, že tato nejzásadnější pochybení se týkají „teorie predátorství“, výpočtu cen a výpočtu nákladů.

725 Na podporu třetí části žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně a s nedostatečným odůvodněním zamítla nápravy, které žalobkyně navrhla provést v souvislosti s těmito nejzásadnějšími pochybeními, která ovlivnila analýzu cen a nákladů. Konkrétně, s odkazem na devátý žalobní důvod, vytýká Komisi, že neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta, což zkreslilo její analýzu cen a nákladů, a s odkazem na šestý a sedmý žalobní důvod zpochybňuje tvrzení uvedená v bodech 994 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí.

726 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

727 Je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředkládá na podporu druhé a třetí části osmého žalobního důvodu žádné nové důkazy a omezuje se na poměrně neurčitý odkaz na některé ostatní žalobní důvody, zejména pokud jde o existenci pochybení, která ovlivňují „teorii predátorství“ uvedenou

v napadeném rozhodnutí, výpočet cen a nákladů provedený Komisí a absenci analýzy „stejně výkonného“ konkurenta. Tyto skutečnosti však byly odmítnuty v rámci přezkumu čtvrtého žalobního důvodu, pokud jde o údajná pochybení týkající se „teorie predátorství“ uvedené v tomto rozhodnutí, v rámci přezkumu šestého a sedmého žalobního důvodu, pokud jde o údajná pochybení týkající se výpočtu cen a nákladů provedeného Komisí, a v rámci první části devátého žalobního důvodu, pokud jde o údajnou absenci analýzy „stejně výkonného“ konkurenta, což postačuje pro zamítnutí druhé a třetí části osmého žalobního důvodu.

728 Druhá a třetí část osmého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta. V důsledku toho, jelikož byla zamítnuta i první část tohoto žalobního důvodu (viz bod 723 výše), je třeba tento žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K dvanáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

729 Žalobkyně se dovolává porušení článku 41 Listiny a článku 296 SFEU z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

730 Konkrétně žalobkyně v prvé řadě tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje rozpory, neúplná posouzení a nejasná prohlášení, přičemž v tomto ohledu odkazuje na přílohu A.12 žaloby, v níž jsou tyto nesrovnalosti uvedeny.

731 V druhé řadě, žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí uvádí nepodložená prohlášení a nekriticky opakuje tvrzení stěžovatelky.

732 Ve třetí řadě se žalobkyně dovolává případů, kdy se Komise nezabývala některými argumenty vznesenými během správního řízení, natož aby je vážně posoudila, a to zaprvé argumentem týkajícím se nevhodnosti otázek položených v rámci žádostí o informace za účelem vymezení relevantního trhu, zadruhé argumentem týkajícím se marginální povahy nákladů na vývoj dotčených čipů pro společnosti Huawei a ZTE, zatřetí argumentem týkajícím se skutečnosti, že žádný z dokumentů, které Komise použila k prokázání úmyslu žalobkyně o vyloučení z trhu, neobsahoval odkaz na čip MDM8200, začtvrté argumentem týkajícím se nepřímého predátorství a zapáté argumentem, že pouze přizpůsobila své ceny cenám společnosti Icera.

733 Ve čtvrté řadě žalobkyně tvrdí, že Komise nezmínila metodu výpočtu referenčních nákladů, kterou navrhla během správního řízení, a bez vysvětlení ji nezohlednila v napadeném rozhodnutí.

734 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

735 Je třeba poznamenat, že čl. 41 odst. 1 písm. c) Listiny ukládá správnímu orgánu povinnost odůvodňovat svá rozhodnutí. Stejně článek 296 SFEU stanoví, že akty Unie musí obsahovat odůvodnění.

736 Podle ustálené judikatury platí, že odůvodnění aktů unijních orgánů požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na všech okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou na získání těchto vysvětlení mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká. Není požadováno, aby

odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 10. března 2016, HeidelbergCement v. Komise, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 16 a citovaná judikatura).

737 Rovněž je třeba připomenout, že existence odůvodnění musí být odlišena od otázky opodstatněnosti tohoto odůvodnění. Z toho vyplývá, že výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí jsou v rámci žalobního důvodu, který se týká neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění, neúčinné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2018, Nexans France a Nexans v. Komise, T-449/14, EU:T:2018:456, bod 164).

738 Pokud jde o první výtku vycházející z rozporů, neúplných posouzení a nejasných prohlášení v napadeném rozhodnutí, je třeba uvést, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně není napadené rozhodnutí stiženo žádnými rozpory, neúplnými posouzeními a nejasnými prohlášeními uvedenými v příloze A.12 žaloby, což postačuje k zamítnutí této výtky.

739 Pokud jde o druhou výtku vycházející z neopodstatněných prohlášení a nekritického opakování tvrzení stěžovatelky v napadeném rozhodnutí, je třeba uvést, že tato výtka směřuje ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí, a proto je v rámci tohoto žalobního důvodu neúčinná.

740 Pokud jde o třetí výtku vycházející z toho, že se Komise v napadeném rozhodnutí nezabývala některými argumenty vznesenými v průběhu správního řízení, je třeba uvést, že žalobkyně vznesla v rámci druhého žalobního důvodu (pokud jde o otázky položené v rámci žádostí o informace za účelem vymezení relevantního trhu), čtvrtého žalobního důvodu (pokud jde o nepřímé predátorství), sedmého žalobního důvodu (pokud jde o náklady na vývoj), desátého žalobního důvodu (pokud jde o úmysl vyloučit z trhu) a jedenáctého žalobního důvodu (pokud jde o přizpůsobení se cenám společnosti Icera) každý z uvedených argumentů, které byly předmětem zvláštního přezkumu Tribunálem v rámci přezkumu těchto žalobních důvodů, který vedl k jejich zamítnutí, což postačuje k zamítnutí této výtky.

741 Kromě toho v rozsahu, v němž žalobkyně vytýká Komisi, že se vážně nezabývala dotčenými argumenty, směřuje tato výtka ke zpochybnění opodstatněnosti napadeného rozhodnutí, a je tudíž v rámci tohoto žalobního důvodu neúčinná.

742 Pokud jde o čtvrtou výtku vycházející z toho, že v napadeném rozhodnutí nebyla uvedena metoda výpočtu referenčních nákladů, kterou Komise navrhla v průběhu správního řízení, a že tato metoda nebyla zohledněna, je třeba uvést, že Komise neporušila povinnost uvést odůvodnění proto, že v projednávané věci použila vlastní metodu výpočtu referenčních nákladů, aniž údajně zohlednila metodu navrženou žalobkyní. Kromě toho je třeba konstatovat, že v projednávané věci Komise v bodě 12.6 tohoto rozhodnutí podrobně, jasně a jednoznačně vysvětlila svou metodu výpočtu referenčních nákladů, jakož i důvody, proč se jí tato metoda jeví jako nejvhodnější. Tato výtka musí být proto zamítnuta.

743 Dvanáctý žalobní důvod je proto třeba zamítnout.

K třináctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“, nedostatku základu a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání

744 Ve třináctém žalobním důvodu žalobkyně kritizuje jak datum zahájení protiprávního jednání, tak datum ukončení protiprávního jednání, která stanovila Komise.

745 Pokud jde o datum zahájení protiprávního jednání, žalobkyně s odkazem na argumenty uvedené na podporu osmého žalobního důvodu tvrdí, že Komise nemohla stanovit toto datum na 1. července 2009, jelikož čip MDM8200 se začal vyrábět ve velkém rozsahu až ve druhém čtvrtletí roku 2010 a čipy MDM6200 a MDM8200A se začaly ve velkém rozsahu vyrábět až v prvním čtvrtletí roku 2011.

746 Pokud jde o datum ukončení protiprávního jednání, žalobkyně s odkazem na argumenty uvedené na podporu čtvrtého a desátého žalobního důvodu tvrdí, že Komise nemohla stanovit toto datum na 30. června 2011.

747 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

748 Je třeba konstatovat, že v rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně pouze odkazuje na argumenty uvedené na podporu čtvrtého, osmého a desátého žalobního důvodu. Na dotaz položený v tomto ohledu na jednání žalobkyně výslovně potvrdila, že tento žalobní důvod není založen na žádném zvláštním argumentu, který by nebyl rozveden na podporu jiného žalobního důvodu.

749 Všechny argumenty rozvinuté na podporu čtvrtého, osmého a desátého žalobního důvodu, na které se žalobkyně odvolává v rámci tohoto žalobního důvodu, však byly odmítnuty, což postačuje k zamítnutí třináctého žalobního důvodu.

Ke čtrnáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávné“ povahy napadeného rozhodnutí, pokud jde o uložení a výpočet pokuty

750 Tento žalobní důvod se skládá ze sedmi částí. První vychází z toho, že ke spáchání protiprávního jednání nedošlo úmyslně ani z nedbalosti. Druhá vychází z nesprávných posouzení a z nesprávných právních posouzení, porušení zásady právní jistoty a nedostatku odůvodnění při stanovení hodnoty tržeb. Třetí vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, která se týkají neposouzení účinků protiprávního jednání. Čtvrtá vychází z nesprávných posouzení a z nesprávných právních posouzení, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o závažnost protiprávního jednání. Pátá vychází ze „zjevně nesprávných posouzení“ a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o dodatečnou částku porušení. Šestá vychází z nesprávných posouzení a z nesprávných právních posouzení, pokud jde o neexistenci polehčujících okolností podle pokynů z roku 2006, a porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o úmysl nebo nedbalost. Sedmá vychází z porušení zásady proporcionality.

Úvodní poznámky

751 V napadeném rozhodnutí se Komise rozhodla uložit žalobkyni pokutu vypočtenou na základě zásad stanovených v pokynech z roku 2006.

752 Nejprve Komise na základě údajů poskytnutých žalobkyní určila výši hodnoty přímých a nepřímých tržeb z čipů UMTS, tj. zboží, jehož se protiprávní jednání týká, dosažených žalobkyní v EHP. Vycházela v tomto rámci ze skutečné hodnoty dotčených tržeb tak, že sečetla hodnotu tržeb z čipů UMTS dosažených žalobkyní v relevantním období, tj. ve druhém čtvrtletí roku 2009, v celém roce 2010 a v prvním čtvrtletí roku 2011. Při stanovení základní výše pokuty použila koeficient závažnosti ve výši [*důvěrné*], přičemž v napadeném rozhodnutí uvedla faktory, které zohlednila při stanovení tohoto procentního podílu.

753 Dále Komise k základní výši pokuty přičetla dodatečnou odrazující částku stanovenou na [*důvěrné*] průměrné hodnoty tržeb z čipů UMTS dosažených žalobkyní v EHP v relevantním období, tedy [*důvěrné*] poloviny skutečné hodnoty dotčených tržeb, tak jak byla stanovena dříve. V bodech 1274 až 1278 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž vysvětlila faktory, které vzala v úvahu při stanovení tohoto procentního podílu.

754 Nakonec se Komise domnívala, že vzhledem k neexistenci přitěžujících nebo polehčujících okolností by výše pokuty neměla být upravena.

755 S ohledem na tyto úvahy Komise stanovila výši pokuty uložené žalobkyni na 242 042 000 eur, přičemž upřesnila, že vzhledem k obratu ve výši 19 105 milionů eur, který žalobkyně dosáhla v posledním účetním období předcházejícím přijetí napadeného rozhodnutí, zůstává tato částka pod 10% maximální hranicí stanovenou v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003.

756 V projednávané věci Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve druhou část tohoto žalobního důvodu.

K druhé části vycházející z nesprávných posouzení a z nesprávných právních posouzení, porušení zásady právní jistoty a nedostatku odůvodnění, pokud jde o stanovení hodnoty tržeb

757 Na podporu druhé části žalobkyně uvádí tři argumenty. Zaprvé tvrdí, že Komise se při posuzování hodnoty jejích nepřímých tržeb z čipů UMTS v EHP odchýlila od bodu 15 pokynů z roku 2006, když použila údaje týkající se kalendářního roku, a nikoli údaje týkající se posledního účetního období.

758 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se Komise odchýlila od bodů 13 a 24 pokynů z roku 2006 tím, že bez jakéhokoli vysvětlení použila tržby dosažené za celé relevantní období, a nikoli tržby dosažené za poslední celé účetní období.

759 Zatřetí si žalobkyně stěžuje na to, že jí nebyla dána možnost předložit Komisi připomínky k metodě odhadu hodnoty jejích tržeb, kterou Komise zamýšlela použít.

760 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje. Zaprvé tvrdí, že pro určení hodnoty tržeb žalobkyně musela použít údaje týkající se kalendářního roku, které žalobkyně poskytla v roce 2015, tedy *in tempore non suspecto*, v době, kdy se ještě nejednalo o výpočet pokuty, a nikoliv údaje týkající se posledního účetního období, které žalobkyně poskytla v roce 2019 a které byly následně několikrát opraveny z důvodu četných chyb, a proto byly považovány za nespolehlivé. Dodává, že na základě údajů poskytnutých za kalendářní rok nemohla odhadnout tržby dosažené v posledním účetním období, jelikož jí žalobkyně nikdy nepředala rozpis těchto tržeb podle čtvrtletí, který by jí to umožnil.

761 Zadruhé, pokud jde o použití hodnoty tržeb vztahujících se k celému relevantnímu období, Komise ve fázi dupliky vysvětluje, že nemohla vycházet z výpočtu za poslední celý rok doby trvání protiprávního jednání, protože údaje o rekonstrukci trhu předložené žalobkyní uváděly souhrnné údaje za kalendářní rok. V tomto ohledu dodává, že od první žádosti o informace ze dne 5. února 2019 požádala žalobkyni, aby jí poskytla hodnotu tržeb z čipů UMTS za každé úplné uvedené období od roku 2009 do roku 2011, tedy za celé toto období, a že tedy žalobkyně měla být srozuměna s tím, že hodlá použít celé toto období, a nikoli pouze poslední období.

762 Zatřetí Komise tvrdí, že žalobkyně měla možnost vyjádřit se k metodě, kterou hodlá použít, neboť ji o tom informovala dne 13. června 2019, takže žalobkyně mohla předložit připomínky.

763 Pokud jde o první argument žalobkyně týkající se toho, že Komise použila údaje týkající se kalendářního roku namísto údajů týkajících se posledního účetního období, z bodu 13 pokynů z roku 2006 vyplývá, že při určování základní výše udělované pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním, a že obvykle použije tržby podniku během posledního celého hospodářského roku jeho účasti na protiprávním jednání.

764 Bod 15 pokynů z roku 2006 stanoví, že Komise určí hodnotu tržeb podniku podle nejlepších údajů, které jsou pro tento podnik k dispozici, a bod 16 těchto pokynů stanoví, že jestliže podnik poskytne neúplné nebo nespolehlivé údaje, může Komise určit hodnotu tržeb tohoto podniku na základě částečných údajů, které obdržela, nebo na základě jakýchkoli jiných informací, které považuje za důležité či vhodné.

765 Z toho vyplývá, že Komise není povinna použít tržby dosažené v posledním účetním období, neboť se jedná pouze o možnost, kterou má, přičemž použití slova „obvykle“ v bodě 13 pokynů z roku 2006 potvrzuje existenci možnosti, nikoli povinnosti. Kromě toho, pokud existují pochybnosti o spolehlivosti údajů poskytnutých dotčeným podnikem, bod 16 těchto pokynů umožňuje Komisi použít jakékoli jiné informace, které považuje za důležité či vhodné za účelem stanovení hodnoty tržeb dotčeného podniku.

766 V projednávané věci je nesporné, že Komise pro výpočet základní výše pokuty použila údaje týkající se tržeb, které žalobkyně dosáhla za kalendářní rok, a nikoli údaje týkající se tržeb dosažených za účetní období, a že v bodech 1246 až 1266 odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vysvětlila důvody, které ji vedly k tomuto postupu, a to zejména problém spolehlivosti údajů předaných žalobkyní týkajících se jejích tržeb za účetní období.

767 Rovněž je třeba poznamenat, že když Komise dne 13. června 2019 informovala žalobkyni o svém záměru použít údaje týkající se jejích tržeb dosažených za kalendářní rok, mohla jí žalobkyně velmi dobře poskytnout údaje týkající se tržeb dosažených za kalendářní rok, tentokrát rozepsané podle čtvrtletí, což by Komisi umožnilo vypočítat na základě těchto informací hodnotu tržeb dosažených žalobkyní během účetního období 2010. Žalobkyně tak neučinila, a proto nemůže Komisi oprávněně vytýkat, že nepoužila údaje, které neměla k dispozici.

768 Z toho důvodu se Komise, aniž porušila povinnost uvést odůvodnění a dopustila se pochybení, rozhodla použít údaje poskytnuté žalobkyní týkající se hodnoty jejích tržeb prezentované za kalendářní rok, a nikoliv za účetní období.

769 Pokud jde o druhý argument žalobkyně, který se týká toho, že Komise použila tržby dosažené po celou dobu trvání protiprávního jednání, a nikoli tržby dosažené během posledního účetního období, z bodu 24 pokynů z roku 2006 vyplývá, že aby se řádně přihlédlo k trvání účasti jednotlivých podniků na protiprávním jednání, vynásobí se částka určená podle hodnoty tržeb počtem let, během nichž se daný podnik na takovém jednání podílel.

770 V projednávané věci není zpochybňováno, že Komise vypočítala základní výši pokuty tak, že sečetla hodnotu tržeb dosažených žalobkyní v relevantním období, tj. v druhém pololetí roku 2009, v roce 2010 a v prvním pololetí roku 2011, namísto toho, aby hodnotu tržeb dosažených v posledním kalendářním roce vynásobila počtem let účasti na protiprávním jednání, tj. dvěma roky.

771 Na rozdíl od bodu 13 pokynů, který Komisi umožňuje použít jinou hodnotu tržeb než tu, která se vztahuje k poslednímu účetnímu období, však bod 24 těchto pokynů nestanoví žádnou možnou odchylku.

772 Je sice pravda, že bod 37 pokynů z roku 2006 obecně umožňuje Komisi odchýlit se od metodiky předepsané těmito pokyny, nicméně Komise je povinna v takových případech uvést konkrétní důvody, proč se od této metodiky odchýlila.

773 Z judikatury totiž vyplývá, že jednak pokud se Komise rozhodne odchýlit se od obecné metodiky uvedené v pokynech z roku 2006, kterými omezila svou posuzovací pravomoc, kterou pokud jde o stanovení pokut, vykonává tak, že uplatní bod 37 těchto pokynů, platí tyto požadavky odůvodnění o to výrazněji, a jednak že pokyny představují orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se Komise může v konkrétním případě odchýlit, pouze uvede-li důvody, které jsou slučitelné zejména se zásadou rovného zacházení. Toto odůvodnění musí být o to přesnější, že se uvedený bod pokynů omezuje na vágní odkaz na „konkrétní okolnosti dané věci“, a ponechává tak Komisi široký prostor pro uvážení k tomu, aby provedla výjimečnou úpravu základních částek pokut dotčených podniků. V takovém případě má totiž dodržení záruk poskytnutých unijním právním řádem ve správních řízeních, včetně povinnosti uvést odůvodnění, Komisí o to zásadnější význam (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, Printeos a další v. Komise, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 48 a citovaná judikatura).

774 Nicméně i když Komise skutečně vysvětluje, proč použila hodnotu tržeb vztahujících se ke kalendářnímu roku 2010, a nikoli k poslednímu účetnímu období, neodůvodňuje použití hodnoty tržeb vztahujících se k celé době trvání protiprávního jednání (a nikoli hodnoty tržeb dosažených v posledním roce trvání protiprávního jednání, které jsou následně s ohledem na dvouletou dobu trvání protiprávního jednání vynásobeny dvěma), protože pouze tvrdí, že nemohla vycházet z výpočtů za poslední celý rok trvání protiprávního jednání, neboť měla k dispozici pouze souhrnné údaje za kalendářní rok. Komise totiž mohla velmi dobře použít hodnotu tržeb dosažených v posledním kalendářním roce trvání protiprávního jednání, kterou měla k dispozici a kterou považovala za spolehlivou, a vynásobit tuto hodnotu dobou trvání protiprávního jednání v letech, tj. dvěma.

775 Z judikatury kromě toho vyplývá, že odůvodnění musí být dotyčné osobě sděleno v zásadě současně s rozhodnutím, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení. Původně chybějící odůvodnění totiž nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení před unijními soudy (rozsudky ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 149; ze dne 19. července 2012, Alliance One

International a Standard Commercial Tobacco v. Komise a Komise v. Alliance One International a další, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 74, a ze dne 13. prosince 2016, Printeos a další v. Komise, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 46). Z toho vyplývá, že vysvětlení, které Komise poskytla v rámci tohoto řízení, a zejména ve fázi dupliky, ohledně důvodů, které ji vedly k odchýlení se od bodu 24 pokynů z roku 2006, i kdyby bylo přesvědčivé, nemůže v žádném případě zhojit nedostatek odůvodnění v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí.

776 Z toho vyplývá, že se Komise v napadeném rozhodnutí bez odůvodnění odchýlila od metodiky stanovené pokyny z roku 2006, když se v rámci tohoto řízení a ve fázi dupliky opírala o nedostatečné odůvodnění.

777 Pokud jde o třetí argument žalobkyně týkající se nedostatku možnosti vyjádřit se k metodice, kterou Komise zamýšlela použít při stanovení základní výše pokuty, je nesporné, že žalobkyně byla dne 13. června 2019 informována o této metodice, a konkrétně o tom, že Komise zamýšlela použít údaje týkající se tržeb dosažených za kalendářní rok. Žalobkyně tedy měla možnost vznést v tomto ohledu případné připomínky.

778 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, však žalobkyně nemohla oprávněně očekávat, že Komise vypočítá základní výši pokuty na základě hodnoty tržeb dosažených za celé relevantní období pouze na základě toho, že ji Komise požádala o sdělení hodnoty tržeb z čipů UMTS za každé úplné účetní období od roku 2009 do roku 2011, tedy za celé toto období.

779 Z výše uvedeného vyplývá, že této části, a tedy i čtrnáctému žalobnímu důvodu, musí být částečně vyhověno. Článek 2 napadeného rozhodnutí proto musí být zrušen, aniž je nutné zkoumat ostatní části tohoto žalobního důvodu, které všechny znějí na zrušení tohoto ustanovení.

K patnáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž uznává pravomoc Komise a ovlivnění obchodu

780 Tento žalobní důvod se skládá ze dvou částí. První část vychází z toho, že Komise nemá pravomoc použít článek 102 SFEU. Druhá vychází z existence vlivu na obchod mezi členskými státy způsobeného dotčeným jednáním.

K první části vycházející z toho, že Komise nemá pravomoc použít článek 102 SFEU

781 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně prohlásila, že má pravomoc použít článek 102 SFEU, a to z následujících důvodů.

782 Zaprvé se dotyčné jednání neuskutečnilo v EHP vzhledem k tomu, že nedošlo k přímému prodeji dotyčných čipů v EHP nebo do EHP.

783 Zadruhé z důvodů uvedených na podporu devátého žalobního důvodu nemohlo dotčené jednání mít protisoutěžní účinky vyloučení z trhu v EHP. I kdyby tomu tak bylo, tyto účinky by v každém případě nebyly podstatné, okamžité a předvídatelné.

784 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

785 Je třeba připomenout, že v případě jednání přijatého mimo území EHP může být pravomoc Komise podle mezinárodního práva veřejného konstatovat a sankcionovat porušení článku 102 SFEU stanovena buď s ohledem na kritérium provádění, nebo s ohledem na kritérium kvalifikovaných účinků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 40 až 47; v tomto smyslu a obdobně viz také rozsudek ze dne 12. července 2018, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Komise, T-441/14, EU:T:2018:453, body 95 až 97).

786 V tomto ohledu je třeba rovněž zdůraznit, že kritéria provádění a kvalifikovaných účinků jsou alternativní, a nikoliv kumulativní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 62 až 64, a ze dne 12. července 2018, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Komise, T-441/14, EU:T:2018:453, bod 98).

787 V projednávané věci je třeba uvést, že v bodě 13 napadeného rozhodnutí se Komise za účelem určení své pravomoci podle mezinárodního práva veřejného konstatovat a sankcionovat porušení článku 102 SFEU opírala jak o kritérium provádění (bod 1203 odůvodnění napadeného rozhodnutí), tak o kritérium kvalifikovaných účinků (body 1204 až 1210 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

788 Pokud jde o kritérium provádění, Komise v bodě 1203 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlila, že toto kritérium bylo splněno, neboť žalobkyně věděla nebo musela vědět, že zařízení sestavená společnostmi Huawei a ZTE, která obsahují jeden z jejích čipů základního pásma, budou rovněž uváděna na trh v EHP, což bylo doloženo několika důkazy z té doby, které se vztahovaly k namítaným skutečnostem, a zejména odpovědí žalobkyně poskytnutou v průběhu správního řízení a několika interními dokumenty žalobkyně.

789 Žalobkyně přitom nijak nezpochybňuje skutečnost, že společnosti Huawei a ZTE, kterým prodávala čipy za predátorské ceny, tyto čipy zabudovaly do zařízení uváděných na trh v EHP, ani skutečnost, že o tom věděla nebo musela vědět, a proto Komise v napadeném rozhodnutí měla za to, že kritérium provádění bylo splněno.

790 Kromě toho se žalobkyně nemůže užitečně dovolávat neexistence přímého prodeje v EHP, neboť Komise se této skutečnosti v napadeném rozhodnutí nedovolává, aby prokázala, že je splněno kritérium provádění.

791 Komise proto nepochybila, když dospěla k závěru, že kritérium provádění bylo v projednávané věci splněno.

792 Kromě toho vzhledem k alternativní povaze kritéria provádění a kritéria kvalifikovaných účinků, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 786 výše, jelikož se žalobkyni nepodařilo vyvrátit závěr Komise, že kritérium provádění bylo splněno, není třeba zkoumat, zda Komise správně usoudila, že bylo splněno i druhé kritérium, a to kritérium kvalifikovaných účinků, neboť samotné kritérium provádění umožňuje založit pravomoc Komise použít článek 102 SFEU.

793 Z výše uvedeného vyplývá, že první část patnáctého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K druhé části vycházející z toho, že dotčené jednání mělo vliv na obchod mezi členskými státy

794 Žalobkyně s odkazem na své argumenty rozvinuté na podporu devátého žalobního důvodu tvrdí, že Komise v bodě 1216 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně dospěla k závěru, že dotčené jednání mělo významný vliv na obchod mezi členskými státy.

795 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.

796 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při posuzování, zda může být obchod mezi členskými státy ovlivněn zneužitím dominantního postavení, zohlednit důsledky, které z tohoto zneužití vyplývají pro strukturu účinné hospodářské soutěže na vnitřním trhu (viz rozsudek ze dne 4. května 1988, Bodson, 30/87, EU:C:1988:225, bod 24 a citovaná judikatura).

797 Za těchto podmínek jsou praktiky, jejichž cílem je vyloučit z trhu hlavního konkurenta usazeného na vnitřním trhu, svou povahou způsobilé ovlivnit strukturu hospodářské soutěže na vnitřním trhu, a tedy ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu článku 102 SFEU (rozsudek ze dne 8. října 1996, Compagnie maritime belge transports a další v. Komise, T-24/93 až T-26/93 a T-28/93, EU:T:1996:139, bod 203).

798 Z judikatury mimoto vyplývá, že protisoutěžní jednání týkající se polotovaru může ovlivnit obchod v rámci vnitřního trhu, i když tento polotovar sám o sobě není předmětem obchodu mezi členskými státy, pokud takový výrobek představuje surovinu pro jiný výrobek prodávaný jinde v Unii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 1985, Clair, 123/83, EU:C:1985:33, bod 29).

799 V projednávané věci z přezkumu desátého žalobního důvodu vyplývá, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala, že cílem dotčeného jednání bylo vyloučit z trhu společnost Icera, hlavní konkurentku žalobkyně, která byla v rozhodné době usazena v Unii, což vedlejší účastnice řízení výslovně potvrdila na jednání. Kromě toho se dotčené jednání týkalo čipů UMTS, tedy polotovarů, určených pro zařízení MBB prodávaná zejména v Unii, což žalobkyně platně nezpochybňuje.

800 Komise tedy měla v napadeném rozhodnutí, aniž porušila povinnost uvést odůvodnění a dopustila se pochybení, za to, že dotčené jednání mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy. Druhá část patnáctého žalobního důvodu musí být proto zamítnuta.

801 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že patnáctý žalobní důvod musí být zamítnut.

K návrhu na zrušení nebo snížení výše pokuty

802 Pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci opravňuje Tribunál k tomu, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce, který umožňuje pouze zamítnout žalobu na neplatnost nebo zrušit napadený akt, nahradil posouzení Komise vlastním posouzením, a v důsledku toho s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem napadený akt změnil, aniž by jej zrušil, za účelem úpravy zejména výše pokuty, a to jak jejího snížení, tak jejího zvýšení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. února 2007, Groupe Danone v. Komise, C-3/06 P, EU:C:2007:88, body 61 a 62, a ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 86).

803 Při výkonu pravomoci k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci Tribunálu přísluší, aby stanovil výši pokuty s přihlédnutí ke všem okolnostem projednávané věci. Tento postup předpokládá podle čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003, že bude zohledněna závažnost spáchaného protiprávního

jednání, jakož i délka jeho trvání, přičemž je třeba dodržet zejména zásady proporcionality a individualizace sankcí (viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 90 a citovaná judikatura).

804 V rámci povinnosti uvést odůvodnění rovněž přísluší Tribunálu, aby poskytl podrobný popis faktorů, které zohlednil pro rozhodnutí o stanovení výše pokuty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2016, Trafilerie Meridionali v. Komise, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 52).

805 V projednávané věci má Tribunál za to, že za účelem stanovení výše pokuty určené k potrestání žalobkyně za to, že po dobu dvou let uplatňovala selektivní predátorské ceny s cílem vyloučit z trhu svou hlavní konkurentku, je třeba s ohledem na posouzení druhé části čtrnáctého žalobního důvodu postupovat následovně.

Úvodní poznámka

806 Ačkoli Tribunál není vázán pokyny Komise pro výpočet pokut (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2016, Trafilerie Meridionali v. Komise, C-519/15 P, EU:C:2016:682, body 52 až 55), má za to, že v projednávané věci je třeba použít metodiku stanovenou pokyny z roku 2006, kterou žalobkyně nezpochybňuje.

Stanovení základní výše pokuty

807 Vzhledem k tomu, že podle bodu 13 pokynů z roku 2006 neexistuje povinnost použít hodnotu tržeb dosažených za poslední účetní období, jak vyplývá z bodů 763 až 765 výše, je třeba v projednávané věci zohlednit hodnotu tržeb, které žalobkyně na trhu s čipy UMTS v EHP dosáhla v posledním kalendářním roce protiprávního jednání, tj. v kalendářním roce 2010. Tato volba je totiž odůvodněna skutečností, že v projednávané věci jsou údaje předložené žalobkyní za účetní období nespolehlivé, a to z důvodů uvedených v bodech 1246 až 1266 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

808 V tomto ohledu z tabulky 75 napadeného rozhodnutí, kterou účastnice řízení nezpochybňují, vyplývá, že v kalendářním roce 2010 činila hodnota tržeb z čipů UMTS, které žalobkyně dosáhla v EHP, [*důvěrné*].

Stupeň závažnosti protiprávního jednání

809 Pokud jde o podíl hodnoty tržeb, který je třeba zohlednit, je třeba vzít v úvahu všechny relevantní okolnosti případu, zejména hospodářský význam trhu s čipy UMTS na světové úrovni, povahu protiprávního jednání žalobkyně, skutečnost, že vytýkané jednání bylo namířeno proti jediné konkurentce, která mohla žalobkyni konkurovat ve špičkovém segmentu tohoto trhu, skutečnost, že toto jednání mohlo odradit i další potenciální entity vstupující na trh, a zeměpisný rozsah protiprávního jednání, který byl celosvětový a zahrnoval celý EHP.

810 Proto je třeba použít koeficient závažnosti 11 %, což vede k částce [*důvěrné*].

Počet let protiprávního jednání

811 Z bodu 24 pokynů z roku 2006 vyplývá, že aby se řádně přihlédlo k trvání účasti jednotlivých podniků na protiprávním jednání, vynásobí se částka určená podle hodnoty tržeb počtem let, během nichž se daný podnik na takovém jednání podílel.

812 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci protiprávní jednání trvalo dva roky (viz bod 1295 odůvodnění napadeného rozhodnutí), je třeba částku stanovenou na základě hodnoty tržeb vynásobit dvěma, což vede k částce [*důvěrné*].

Dodatečná částka

813 Z bodu 25 pokynů z roku 2006 vyplývá, že do základní výše pokuty může být zahrnuta částka v hodnotě 15 % až 25 % hodnoty tržeb, aby podniky stejné velikosti a se stejnými zdroji odradila od praktik narušujících hospodářskou soutěž podobných těm, které byly potrestány v projednávané věci.

814 V projednávané věci má Tribunál za to, že cíl odrazení lze zaručit použitím nižší sazby, než je čistě indikativní sazba stanovená v bodě 25 pokynů z roku 2006.

815 Z těchto důvodů je třeba zahrnout do základní výše pokuty částku odpovídající 11 % hodnoty tržeb z čipů UMTS, které žalobkyně dosáhla v EHP během kalendářního roku 2010, tak jak vyplývá z tabulky 75 napadeného rozhodnutí, nezpochybněné účastnicemi řízení, což vede k částce [*důvěrné*].

Polehčující nebo přitěžující okolnosti

816 V projednávané věci žádná ze skutečností, na které žalobkyně obecně poukazuje, nemůže vést ke snížení výše pokuty podle bodu 29 uvedených pokynů a s ohledem na všechny relevantní okolnosti není namístě žádná úprava základní výše pokuty.

817 Tribunál má mimoto za to, stejně jako Komise v napadeném rozhodnutí, že v projednávané věci není namístě zvýšit výši pokuty z důvodu přitěžujících okolností.

818 Z toho vyplývá, že výše pokuty by neměla být upravována s ohledem na polehčující nebo přitěžující okolnosti.

Závěr o výši pokuty

819 Z výše uvedeného vyplývá, že výše pokuty uložené žalobkyni se stanoví na 238 732 659,33 eura.

K nákladům řízení

820 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle článku 134 odst. 3 uvedeného řádu kromě toho, pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch

i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Tribunál rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.

821 V projednávané věci mají žalobkyně i Komise ve věci částečně úspěch i neúspěch.

822 Za těchto okolností je důvodné rozhodnout, že žalobkyně ponese devět desetin vlastních nákladů řízení a nahradí devět desetin nákladů řízení Komise, jakož i veškeré náklady řízení vedlejší účastnice řízení. Komise ponese jednu desetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu desetinu nákladů řízení žalobkyně.

Z těchto důvodů

Tribunál (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Článek 2 rozhodnutí Komise C(2019) 5361 final ze dne 18. července 2019 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.39711 – Qualcomm (vylučující ceny)] se zrušuje.**

2) **Výše pokuty uložené společnosti Qualcomm Inc. v článku 2 tohoto rozhodnutí se stanoví za protiprávní jednání, kterého se dopustila, tak jak je uvedeno v článku 1 tohoto rozhodnutí, na 238 732 659,33 eura.**

3) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

4) **Společnost Qualcomm ponese devět desetin vlastních nákladů řízení a nahradí devět desetin nákladů řízení Evropské komise a veškeré náklady řízení společnosti Nvidia Corp.**

5) **Komise ponese jednu desetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu desetinu nákladů řízení společnosti Qualcomm.**

Spielmann Mastroianni Gâlea

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. září 2024.

vedoucí soudní kanceláře
V. Di Bucci

předseda
D. Spielmann

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu . . . 2
Kontext věci . . . 2
Správní řízení . . . 4
Obsah napadeného rozhodnutí . . . 6
Dotčené výrobky . . . 6
Relevantní trh . . . 7
Dominantní postavení . . . 7
Zneužití dominantního postavení . . . 7
– Nedostatek odůvodnění . . . 8
– Jediné a trvající protiprávní jednání . . . 8
– Pravomoc Komise . . . 8
– Sankce . . . 9
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení . . . 9
Řízení . . . 9
Návrhová žádání účastnic řízení . . . 12
Právní otázky . . . 12
K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z procesních pochybení . . . 14
K první části vycházející z porušení zásady řádné správy . . . 14
– Úvodní poznámky . . . 14
– K první výtce vycházející z nepřiměřené doby trvání šetření . . . 15
– K druhé výtce vycházející z nedostatečné úplnosti a přesnosti spisu . . . 18
– Ke třetí výtce vycházející z předpojatého šetření . . . 19
K druhé části vycházející z porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní . . . 22
– Úvodní poznámky . . . 22
– K první výtce vycházející z nedostatečného přístupu ke spisu . . . 23

– K druhé výtce vycházející z nedostatečného obsahu předaného spisu 24

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o vymezení relevantního trhu a dominantního postavení žalobkyně během relevantního období 27

K první části týkající se mezer ve vymezení relevantního trhu v napadeném rozhodnutí 27

– Úvodní poznámky 28

– K první výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise vycházela z výběru vágních odpovědí na nejasné otázky 28

– K druhé výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise nepřezkoumala existenci substitučního řetězce 30

– K třetí výtce vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a ze zjevně nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že nemusí použít test SSNIP 31

K druhé části týkající se konkurenčních omezení přímo vykonávaných nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu 32

K třetí části týkající se konkurenčních omezení nepřímo vykonávaných nabídkou pro vlastní potřebu na volném trhu 36

K čtvrté části týkající se dominantního postavení žalobkyně v relevantním období 40

K páté části týkající se definice špičkového segmentu trhu s čipy UMTS, na němž Komise založila svou analýzu 42

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ a z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o rekonstrukci „skutečně zaplacených“ cen 42

K první části vycházející z nepotřebnosti „přepracování cen“ provedeného v napadeném rozhodnutí 43

K druhé části vycházející z pochybení v napadeném rozhodnutí, pokud jde o provedené „přepracování“ 46

K šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nesprávné alokace jednorázových výdajů na inženýrské práce“ 48

K první části týkající se platby NRE společnosti ZTE 49

K druhé části týkající se platby NRE společnosti Huawei 54

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „neexistence vhodné reference v oblasti referenčních nákladů“ 55

Úvodní poznámky 56

K první části vycházející z porušení zásady právní jistoty a zásady in dubio pro reo 57

Ke druhé části vycházející z toho, že kritérium LRAIC není vhodným referenčním nákladem 59

K třetí části vycházející z toho, že LRAIC vypočtené Komisí neodpovídají „skutečným“ LRAIC 62

K devátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, pokud jde o závěr, že ceny, které žalobkyně uplatňovala, vyloučily společnost Icera z trhu a způsobily škodu spotřebitelům 71

K první části vycházející z toho, že Komise neprovedla analýzu „stejně výkonného“ konkurenta 71

K ostatním částem vycházejícím v podstatě z neexistence účinků dotčeného jednání 73

K desátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, nedostatku odůvodnění a porušení práva být vyslechnut a zásady řádné správy v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že cenové praktiky žalobkyně zajišťovaly provedení plánu na vyloučení společnosti Icera z trhu 73

K jedenáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o zamítnutí objektivního odůvodnění, které žalobkyně předložila, ze strany Komise 81

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nesprávného právního posouzení vyplývajícího z nepoužití správné právní normy“ 84

K první části vycházející z neuplatnění „správné právní normy“, tak jak je definována ve sdělení o prioritách 84

K druhé části vycházející z nesprávného použití judikatury týkající se vylučujících cen a obecně cenových praktik 87

K třetí části vycházející z porušení zásady právní jistoty a předvídatelnosti 88

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z „nelogičnosti a nepodloženosti ‚teorie predátorství‘ “ 88

Úvodní poznámky 88

K první části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ Komise, která je „cílená a selektivní“, je odtržena od definice trhu a byla upravena tak, aby bylo možné dospět k předem stanovenému závěru 89

K druhé části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ Komise je vnitřně nekonzistentní a nedostatečně odůvodněná 90

K třetí části vycházející z toho, že Komise neprokázala, že jednání žalobkyně a její predátorská strategie byly iracionální 91

K čtvrté části vycházející z toho, že ceny žalobkyně byly vyšší než ceny společnosti Icera . . . 92

K páté části vycházející z toho, že Komise nezohlednila zásadní důkazy ve prospěch žalobkyně . . . 92

K šesté části vycházející z nedostatku důkazů o finančním predátorství . . . 93

K sedmé části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ je nová, chybná a neopodstatněná . 93

K osmé části vycházející ze „zjevně nesprávných posouzení“, pokud jde o přímé predátorství v období od třetího čtvrtletí roku 2010 do druhého čtvrtletí roku 2011 . . . 94

K deváté části vycházející z toho, že Komise nezohlednila obchodní realitu čipu MDM8200 . 94

K desáté části vycházející z toho, že „teorie predátorství“ je nelogická a odporuje základním ekonomickým pravidlům . . . 95

K jedenácté části vycházející z toho, že Komise neprokázala, že ztráty vzniklé v relevantním období byly nahrazeny, a že neuvedla, kdy predátorství skončilo . . . 95

K dvanácté části vycházející z neuplatnění kritéria „stejně výkonného“ konkurenta a z dobrých výsledků společnosti Icera v relevantním období, což vyvrací „teorii predátorství“ . . . 96

K třinácté části vycházející z pochybení Komise, kterým zavrhla skutečnou hospodářskou soutěž . . . 96

K osmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávné povahy provedené analýzy cen a nákladů“ . . . 97

Úvodní poznámky . . . 97

K první části týkající se výchozího období pro analýzu cen a nákladů . . . 97

K ostatním částem týkajícím se nejzásadnějších pochybení v analýze cen a nákladů, která nebyla v napadeném rozhodnutí napravena . . . 98

K dvanáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí . . . 99

K třináctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“, nedostatku základu a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání . . . 101

Ke čtrnáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávné“ povahy napadeného rozhodnutí, pokud jde o uložení a výpočet pokuty . . . 101

Úvodní poznámky . . . 101

K druhé části vycházející z nesprávných posouzení a z nesprávných právních posouzení, porušení zásady právní jistoty a nedostatku odůvodnění, pokud jde o stanovení hodnoty tržeb . . . 102

K patnáctému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze „zjevně nesprávných posouzení“ skutkového stavu a ze „zjevně nesprávných“ právních „posouzení“, jakož i z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž uznává pravomoc Komise a ovlivnění obchodu . . . 105

K první části vycházející z toho, že Komise nemá pravomoc použít článek 102 SFEU 105

K druhé části vycházející z toho, že dotčené jednání mělo vliv na obchod mezi členskými státy 107

K návrhu na zrušení nebo snížení výše pokuty 107

Úvodní poznámka 108

Stanovení základní výše pokuty 108

Stupeň závažnosti protiprávního jednání 108

Počet let protiprávního jednání 109

Dodatečná částka 109

Polehčující nebo přitěžující okolnosti 109

Závěr o výši pokuty 109

K nákladům řízení 109

[i] Bod 286 tohoto znění byl po jeho prvním on-line zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.